

Констатује се да су приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, да су приведени сви отпужени из просторија Окружног затвора, присутан је пуномоћник оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић, те браниоци, адвокати Владимир Петровић, Мирослав Перковић, Слободан Сташевић и Ђокић Драган, те да ће адвокат Перковић мењати адвоката Шалића и адвокат Ђокић мењаће адвоката Ђорђевић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сагласни са овим заменама пуномоћја? Добро.

Констатује се да су оптужени сагласни, да њихове браниоце мењају присутни браниоци.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су присутни сведоци позвани, Риђошић, Ивановић и Јовић?

Констатује се да су присутни сведоци Риђошић Драган и Ивановић Стеван, а да није приступио уредно обавештен сведок Јовић Миле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате случајно за овог сведока, да ли га Ви познајете? Да треба да стигне? Добро, хвала.

Констатује се да се из суднице удаљује сведок Ивановић Стеван.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Риђошић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, а Ви ћете сачекати напољу, док сачекамо сведока Риђошића.

Сведок РИЂОШИЋ ДРАГАН

Са личним подацима као у досадашњем току поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких измена у Вашим личним подацима, од ових које сте дали када сте били саслушавани од стране Тужиоца у Брчко Дистрикту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нема, осим што сам променио радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада радите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У Фонду здравственог осигурања Зворник.

С тим што додаје да је сада запослен у Зворнику, у Фонду за здравствено осигурање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисам ни у сродству, ни у завади.

Несродан, није у завади, упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Предвиђена је казна затвора до пет година за извршење тог кривичног дела. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли можете сада да прочитате тај текст заклетву, ту који стоји испред Вас?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имате један папир и молим Вас, обзиром да су ови сведоци раније добили заштиту у Хашком трибуналу, да уколико имате потребу, да уколико будете имали потребе да њихова имена спомињете, да само кажете ово слово којим су они означени, тако да током сведочења пазите на то упозорење. Ви

сте дали Вашу изјаву пред Тужиоцем Босне и Херцеговине, односно Брчко Дистрикта, а у присуству истражног судије овог суда, а дали сте и изјаву у Хашком трибуналу, па да Вас питам прво, да ли Ви остајете при својим изјавама? Да ли је сведок Миле Јовић приступио? Добро.

Констатује се да је накнадно приступио и позвани сведок Миле Јовић, те да је удаљен из суднице за време испитивања сведока Риђошић Драгана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли остајете при овим изјавама?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да, да, ја остајем при својој изјави датој у суду Дистрикта Брчког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је истинито што сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У потпуности остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оно што сте рекли у Трибуналу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Наравна ствар, с тим што сам ја мало изкориговао, у превођењу је било неких малих стварчица, које су биле, тако да је најмеродавнија, најкопетентнија изјава дата у суду Брчко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете сада укратко да нам поновите, значи, оно што сматрате да је најбитније, везано за ове догађаје који су предмет оптужбе. Вама је већ речено, Ви знате из истраге о чему се овде ради. Значи, о исељавању ових 1.822 лица из Козлука, те о постојању ових логора на подручју, значи, Челопек, Економија, Циглана, да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У претходним мојим изјавама сам рекао да ми ништа није познато везано за неке логоре и затворе, а око исељавања ја сам дао изјаву. Истина је једна, ја то могу поновити исто, да сам доле био непосредно, на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да кренемо мало, како сте Ви дошли у Зворник, када сте дошли, какву сте ситуацију затекли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Када сам дошао у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У Зворник сам дошао крајем маја или почетком јуна 1992. године, не знам тачно датуме, не могу се држати тачних датума, јер нисам водио никакву евиденцију. После изласка мога из Тузле, најпре смо у Бијељини формирали Центар службе безбедности, обзиром да сам ја радио у Центру службе безбедности Тузла и после тога сам добио писмени налог да се јавим у СУП у Зворник. У СУП сам боравио, не могу сада тачно датуме говорити, односно дане, око десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте полицајац по професији?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам био инспектор за сузбијање општег криминалитета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: И у Тузли и у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли, кажете, десетак дана сте били ту у?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: СУП-у Зворник, у полицијској станици, не знам како сада, који термин више одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које сте одељење распоређени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Одељење за сузбијање криминалитета, ОЗСК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није кријумчарења?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово ми мало делује уже. И, ко Вас је поставио на то радно место?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја када сам дошао, начелник станице безбедности је био Маринко Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте били у том одељењу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Око десетак дана, нисам сигуран тачно, могуће је да је који дан тамо или овамо, али нисам водио стварно евиденцију, има негде евиденција, надам се да евиденција негде постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава после тога?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: После тога сам ја добио препоруку од начелника да се јавим у штаб ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препоруку или наредбу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, добро, речено ми је да одем, сада не знам како, није то била наредба, да одем тамо да се јавим, да треба формирати јединицу за обезбеђење објеката од посебног значаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се јављате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марку Павловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Он је био командант штаба ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је било седиште штаба територијалне одбране?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Тамо где се налазила и, не знам сада, зграда општенородне одбране, како се то звало, преко пута поште, у центру града Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У центру? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам тамо дошао и упознат сам да је, речено ми је да је одлуком цивилних власти општине, значи донешена је одлука да се заштите објекти од посебног значаја на подручју општине од могућих диверзија и саботажа. Ту се, пре свега, мислило на мостове, водоводе, хидроцентралне, хидроцентралу у Малом Зворнику са ове стране, Републике Српске, болнице, пошту, фабрику «Бирач», пошто је она била од виталног значаја за привреду, брану «Црвеног муља», значи све ове капитажне напоне за воду, не знам тачно колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, донета је одлука? Да ли је то нека писмена одлука донета, јесте је видели тада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја је нисам никада видео, али тако ми је речено. Нисам никада видео да је донесена та одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао да је таква одлука донета?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Марко Павловић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марко Павловић, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се он представио?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Није ми се представио ништа. Било је општепознато да је он тамо у штабу, ја мислим да је мајор Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то већ средина јуна?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, отприлике је то тако, али ја не знам сада, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте дошли почетком јуна, па кажете десет дана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја покушавам анализу направити, зато што сам ја, моје колеге дочекао из Тузле, 15. маја 1992. године је био масакр над колоном у Тузли. После тога су моје колеге, један број њих изашао. Након тога, повезујем само те догађаје, негде крајем маја смо отприлике, не знам тачно датуме, кажем, вероватно, формирали Центар службе безбедности у Бијељини и одатле смо један број нас распоређени, нешто у Угљевик, нешто у Зворник, нешто у Брчко, нешто је остало у Бијељини, а ја сам дошао у Зворник, обзиром да сам са тих простора родом, односно не из тих простора, него са подручја општине Калесија, неких двадесетак километара од Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, речено Вам је да је таква одлука донета?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам план тих активности направио, обишао те објекте све тамо, имао сам подрушку, пошто сам ја био дошао, нисам познавао терен, нисам знао где се ти објекти налазе, био је Милош Петковић тамо, у тој канцеларији са мном. Обишли смо те објекте, обзиром да сам ја, значи, питао сам зашто ја, јер сам ја питао, због чега из СУП-а ја идем на то место. Речено ми је да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као полицајац идете у неки, каква је то јединица, код карактера?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То је војна формација, ја сам остао у војсци, практично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви постајете командир једне војне формације?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Војне формације, у недостатку официра, ради о ОБЛ, значи, обзиром да сам ја студирао криминалистику у Загребу и да ми није страном ОБЛ, направио план обезбеђења тих објеката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте студирали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Вишу школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Криминалистику, нисам разумела, добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да ми није то страном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте прихватили?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: ОБЛ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте плату добијали, као војник, или као полицајац или од кога?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Тада сам ја то питао, рекли су ми да ћу бити на платном списку СУП-а, да ће то општина делити свима нама плате. Ја мислим да сам једну или две плате, не знам тачно, добио преко општине, а после прешао у бригаду, на војни списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у почетку сте добијали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Општина је нас све плаћала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које вас, на кога мислите када кажете на све?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, и СУП и тамо ко је радио у том делу цивилне власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијална одбрана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, то је било време када је била трансформација, не знам сада тачне датуме, стварно када је формирана бригада. Убрзо је, све је то неки прелазни период био, када је формирана бригада, када је практично нестао ТО.

Јер, убрзо је Марко Павловић одатле и нестао, као човек, не знам где је отишао. Ја сам добио моје задатке и ја сам моје задатке радио. Моја јединица је сама по трансформацији припала тој бригади. Командант бригаде је био, чини ми се, ако се добро сећам, неки Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао тај Благојевић у односу на моменат када Ви, кажете, пролази десет дана, па постајете командир те јединице? Да ли је он дошао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја не знам тачно када је он дошао, ја не могу стварно те датуме. Знам да је дошао и да је после он мени био, ајде да кажемо, непосредни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту када постајете командир јединице, да ли је био дошао или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам, нисам ја од њега примио та наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисам од њега био, нисам био у контакту, не знам, можда је тада био, али ја нисам био у контакту са њим, нисам примио од њега наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када отприлике, у односу на тај моменат када Ви крећете да будете командир, када, после колико времена Вам он постаје претпостављени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам, то је могуће да је то тај крај јуна, могуће је, почетак јула, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До момента када Вам он постаје претпостављени, ко Вам је претпостављени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, једно време кратко је био Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки период између Марка и тог Благојевића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесте био неки период, само не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда тада био?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда тада био Вама претпостављени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марко, рекао сам Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко, значи, до момента до када овај?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Убрзо је та трансформација направљена, убрзо је нестао тај штаб ТО, сам по себи је нестао, формирањем бригаде, формирањем војних јединица доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви седели? Где је било Ваше седиште у односу на штаб територијалне одбране?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ту у штабу ТО, биле су три канцеларије ту, била је једна мала канцеларија споредна од те главне канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Марка?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажете, долази тај Благојевић и шта се онда дешава, шта се тада мења?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Код мене се не мења ништа. Ја сам радио и даље свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вам је он надређени, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Он је надређени. Марко је нестао, Марко је отишао, ја не знам где је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам сада даје храну?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Војска је мени иначе давала храну, све дмо од војске добили, оружје и хране и план и муницију и све од војске је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та војска, кажете, пре Благојевића, шта је то било, територијална одбрана или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам ја, слушајте, имате сада да сам ја дошао из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оно што Ви знате.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја нисам био у бригади, нисам ја био доле да видим кога има, да знам терен. Ја сам добио задатак да обезбедим објекте од посебног значаја. Ја сам Вам набројао који су објекти, ја сам тај део посла радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вама показивали неку одлуку о формирању те јединице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хашком трибуналу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлуку о формирању те јединице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте помињали да је то та?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мислим да ми је једне прилике у разговору са представницима Хашког трибунала речено да таква одлука нека постоји, али ја је раније нисам видео, нити сам знао за њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су Вам показали, да ли је то та одлука, да ли можете да кажете, да ли је то та одлука или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та одлука је од 16. јуна 1992. године?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ето тако је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тада, значи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисам меморисао ја датуме, верујте ми, ја стварно немам такав микро чип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде одлуку о формирању и именовању команданта јединствене Војно-територијалне команде српске општине Зворник, па каже, безбедносна процена стања у српској општини Зворник и процена обезбеђивања објеката од посебног интереса и формирање јединица која би заштитиле исте у условима рата, то је тачка 2. члана 2. која објашњава делатност те команде. Да ли би то била Ваша делатност?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђивање објеката од посебног значаја?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Обезбеђење, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви у то време такву одлуку нисте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, нисам је ни видео, ја сам добио непосредан задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни касније је нисте видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: До саслушања, односно до вођења разговора са представницима Хашког трибунала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Зато и немам у глави те датуме и не знам, једноставно, нисам ни водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте тражили одлуку на основу које је формирана Ваша јединица?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су били, ко су били, ко су били људи који су били ангажовани у Вашој јединици, којима сте Ви били командир? Колика је била та јединица? Јесу то били неки активни или резервни?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, то су били људи са мањим физичким способностима, њих је Министарство одбране, ајде да кажем, Министарство одбране, не знам како се звало, њих мобилисало. То су неки другоразредни, трећеразредни позивци, војни обвезници који нису били способни за борбена дејства или за учествовање у борбеним дејствима, ако сам ја то добро разумео, где су били углавном старији људи са мањом физичком способношћу или здрављем нарушеним и тако даље. Негде преко сто људи је било сигурно, јер био је велики број објеката. То је требало перманентно обезбеђивати, 24 часа у војном режиму, јел, нема одласка, ту се и спавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте, нас занима тај период јуни месец?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у јуну било борби на територији општине Зворник, не у граду, него шире и ако је било, да ли је било ван?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Мислим да су положаји горе били, ја нисам ишао на положаје, али је било дејстава сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нека дејства, борбена?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Чула су се дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често, сваки дан? Јесу те борбе биле стално, близу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нису сваки дан биле, нису сваки дан биле, али је било дејстава, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ту, где сте Ви били у граду, да ли је било мирно?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, у граду, ја сам рекао и раније у мојим изјавама, било је одређених зveckања оружјем, није било неког жешћег нарушавања јавног реда и међусобних борби, али је било зveckања оружјем, било је одређених групација наоружаних, које су мени биле непознате. Само сам чуо да су то формација «Жута оса» и једном сам видео, кроз град је парадирало са неком јединицом Драган Капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке паравојне формације које су се недолично понашале. Испричајте нам мало о томе, по граду да су ишле.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам, рекао сам, тада и сада понављам, без обзира о коме се ради, да у граду, без обзира о којој се наоружаној формацији ради, за мене то није нормално да борбена формација са оружјем буде у центру града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та формација била смештена?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Била је недалеко од зграде тог штаба, можда неких стопедесет метара, у истој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то кућа нижа или зграда?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Кућа, кућа, мало виша кућа, наводно је приватна кућа. Данас знам да је приватна кућа, четвороспратница, ту су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био? Да ли сте виђали те људе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ван, обзиром да је летње време?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам никога лично знао, рекао сам да су то «Жуте осе». Знало се да су то «Жуте осе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знало се? Како су се они понашали, јесте имали прилику да видите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, рекао сам Вам, чим ту по дану бораве са оружјем, за мене је то неприродно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли су, осим тога, осим тога што су боравили ту, јесте видели неко пуцање, неко неуобичајено понашање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јесам, видео сам један непосредни обрачун, међу њима је био неки обрачун, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете убиство неког човека у изјави?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, мислим да су неког тамо у једној згради, убили једног човека, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте чули то или да сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам видео када је човек побегао и видео сам после тога да је извучен. Ја не знам, видео сам то из зграде. Нисам био непосредно ту, из зграде преко пута, пошто се склониш, мислим, мораш се склонити, ко је храбар на метак, међусобни обрачун, пуцање, ја сам се склонио. Зграда где сам ја становао је непосредно те зграде, преко пута те зграде било је, па сам видео то непосредно пушкарање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана или чешће?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, тог дана, једног дана, неки међусобни обрачун је био између њих. Видео сам да су то ти људи. Не знам ни ко је убио, ни ко је убијен, али сам видео да је било међусобног пуцања и видео сам, после из те просторије када су изнели, да ли је био рањен или мртав, али углавном га носе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још видели неко неуобичајено понашање у том јуну месецу, ту када пролазите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: За мене је необично понашање када хода са пушком или не знам, неким оним зољама, осама, по граду, шета, онда везаних марама и тако, то је за мене необично понашање, то је то понашање било. Значи, са мном нико у непосредном контакту није био, да је мени нешто рекао или вређао мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте нешто, исмејавање, пијење, нишањење, добацивање, вређање, провокативно?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ето тако, ја сам сваки дан ту пролазио, сваки дан сам ту пролазио и видео сам да је било тога непосредно између њих. Углавном, они су живели солидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по природни посла, јесте Ви излазили и ван Зворника, обзиром да су ти објекти били и у Шепку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ту где сам ја био, та моја зграда је тамо, тамо где сам ја становао, морао сам проћи сваки пут поред те куће, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ван Зворника, да ли сте одлазили, у Челопек, у Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не, не, нисам ја ишао. Ја сам ишао да обилазим моје објекте, где су стационарани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ти објекти су ван?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, наравна ствар, стално, свакодневно сам обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где је Челопек?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сада знам где је Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тада да ли сте знали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тада нисам знао где је Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали, да је тамо у Дому културе постојао неки логор, неки сабирни?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам знао, стварно нисам знао ништа. То, што кажу, смем се заклети пред судом и пред Богом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте чули за неку Економију, Циглану?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ништа тада нисам знао. Сада знам где је Економија, а Циглана не знам ни данас где је, верујте, нисам никада отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ни да неко прича нешто о томе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, нисам, ја нерадо учествујем у тим догађајима, све што је ненормално, мислим, није да не знам, него нећу да знам, не интересује ме та прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете некога од оптужених ту иза, ако можете да погледате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Брану и Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не познајем никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су Вам неке фотографије, хоћете да устанете још остали оптужени да може да, да ли Вам је неко познат можда?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам, овог лика са брадом можда мало нешто знам, али не знам ни ко је, ни шта је. Овако ми личи на нешто, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога Вам личи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, на лик који би могао да сам га негде виђао, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га виђали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јер ја, сам на таквим радним местима радио, страшно сам много људи сретао и много ликова има, али слабо имена памтим, верујте.

Констатује се да сведок након што је погледао оптужене у судници, изјављује да познаје Марка и Брану и показује оптужене Грујић Бранка и Поповић Бранка, те да му је оптужени на кога је указао, а то је Филиповић Синиша, можда од некле познат, да га је можда виђао у Зворнику, али прошло је пуно времена и не може децидирано да се изјасни.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Прошло је пуно времена, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о Брани Грујићу, кажете, Ви га познајете, обзиром да сте оданде? За то време, значи, када сте Ви дошли, јесте га упознали, јесте чули за њега?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, упознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, непосредно по мом доласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, ко Вас је упознао, да ли сте га званично упознали или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Упознао сам га у згради Скупштине општине, сасвим случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ко је он?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Био сам са неким људима који њега знају, који раде у СУП-у, па су ме упознали са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали ко је он, шта ради, коју има функцију?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Знао сам, да је мислим, смешно би било да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, коју је имао функцију?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У то време је био председник СДС и био је председник, ја не знам како се звало то, општинске власти, то се звао Извршни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те цивилне власти?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Кризни штаб, како је био, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто о деловању те цивилне власти, да ли сте Ви као јединица војна имали неки контакт са том Привременом владом, која је тада била?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, нисам ја имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Највиша цивилна власт.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Неки контакт, ја сам Вам рекао да сам војна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службени неки контакт?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, јесмо, у формацијама, када су тражили неку формацију, јер нисмо имали никаквих проблема, у смислу, то је непосредна комуникација, значи нити сам им полагао неки писмени извештај или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте извештаје Ви давали? Ви нисте директно?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у бригаду?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Кажем Вам, кратак је тај период био, док смо формирали те јединице, није се то могло за дан формирати, знате. Ја мислим да је јако кратко време Марко Павловић ту био и када је боравио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од формирања те Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесте, више је био мобилан човек, тако да нисам ни њега видео много пута, да је боравио ту, јер после, кажем Вам, формирана је та бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворничка бригада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесте, чинило ми се да су доле неке одлуке доношене. Мени то није било познато или у општини, ја сада не знам, али, углавном, тамо за време мог боравка у просторијама, ни један састанак општински није одржан, да сам ја видео или да сам ја знао да је одржан или да сам ја негде присуствовао, да знам да је неки састанак одржан. Мислим, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада Марку Павловићу као команданту штаба, неки извештај достављали? Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мислим да у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била пракса, да ли је то била обавеза?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да, да, када сам направио план у писаној форми, неки план смо направили, предали, речено је да је то ОК, у смислу идеја које сам ја замислио по тој методологији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте формирали јединицу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: О обезбеђењу објеката од посебног значаја, онда смо тражили да нам мобилишу људе, да нам даду људе на располагање. То је Министарско урадило и доле у војсци, односно доле где је та већ бригада, зачета, се формира, или је у Министарству, не знам где је тачно задужено оружје, верујте. Углавном, мислим да су то биле оне паповке, старе, пошто није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте добили оружје?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Људи су добили оружје, не могу чувати без оружја и муницију, али знам да нам је из бригаде долазила храна редовно, да су људи добијали храну и пошто ми нисмо имали борбених дејстава, нисмо имали више потребе за попуном муниције, то што смо задужили то је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је седео Благојевић када је дошао, командант бригаде?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо где је касарна била?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте остали у овим просторијама, у центру?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Видите, ми смо у центру, ту преко пута нас била је пошта, Министарство одбране, то смо ми исто обезбеђивали. Нисам ја остао ту. Ту сам имао канцеларију, практично, ја сам исто свакодневно био мобилан, обилазио те објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте седели у тој канцеларији када је дошао Благојевић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Када је дошао Благојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Био сам ту, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту у штабу територијалне одбране, тада када је Благојевић дошао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Остали смо ја, Мића Петковић и ја мислим, нисам сигуран, да ли је овај Тешић Драган, у форми секретара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тада функционисала територијална одбрана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, није, већ више, Марко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више није?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да кренемо на овај Козлук, нешто сте се о томе изјашњавали, па да нам сада кажете, како је то било, шта је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Пре тога, желео бих, питали сте ме за Брану Грујића, шта знам као човеку. Брано Грујић за мене је позитиван лик човека и мислим да о њему као човеку, ја немам ништа негативно да кажем. У том времену, једном сам био непосредни очевидац када су одређени притисци на њега вршени, ја мислим да сам то у некој од мојих изјава дао. Преко пута штаба, значи, тамо где сам ја седео, био је он и Славољуб Томашевић, однекуда су ишли пешака, да су ови људи, припадници «Жутих оса», ја мислим да сам запамтио једног по имену Топола, да је на њега вршио притисак. Не знам шта је од њега тражио и зашто му је претио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У том периоду док сам ја био ту, у том штабу. То је неки период, могуће да је то било у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Видео сам да му је прећено, видео сам да је човек био притеран уз тај киоск, да је од њега нешто тражено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сам био Грујић или још неко?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Био је Славољуб Томашевић са њим. Можда је још неко био. Славољуба Томашевића знам, зато што, брзо смо се упознали, зато што сам ја касније био исто у Комисији за размену. Можда је још неко био, ја не знам имена, нисам сигуран, али тада у том времену је, то је сигурно, значи, био почетак шестог месеца, тако некако, јер знам да још увек у хотел «Дрини» је била стационирана јединица МУП-а, односно СУП-а и да је тада успео отргнути се од те групе тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било док сте Ви још били у полицији, док нисте били командир ове јединице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам био у штабу, кажем, да је било. један део људи је тада живео, хранио се у хотел «Дрини» из СУП-а, значи, из станице јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, везано за Ваш посао, Ви кажете да сте десет дана били у СУП-у, почетком јуна?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесам био. Па, да, један број људи сам знао из ранијих периода, не велики број људи који су радили у крим-служби у Зворнику, па сам познавао. Нисам ја тада био у СУП-у, ја сам био, кажем, у штабу у тој просторији, али је тај догађај се одвијао непосредно преко тих, преко пута просторија штаба. То је неки киоск, чини ми се, био, нешто је било и он је имао те неугодности, пређења, где сам ја и непосредно изашао из штаба да видим шта се дешава. И био сам ту непосредно, значи, да видим шта се дешава и видео сам да се врши одређени притисак на њега, да се од њега нешто тражи, мени непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, шта тражи тај Топола од њега?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, гужва је то, знате, кратко је то трајало. Видим да човеку прете, видим да је оружје у питању, видим да човек дрхти. И онда су једва, у некакву, ајде да кажем, у гунгули, гуркању, успели су, побегли су у хотел, према полицији да се заштити. Што хоћу да кажем да је моје мишљење да Брано у том времену, није био аутономан и да није могао сам по мом мишљењу доносити неке одлуке и да није био у стању да контролише то што се дешава на подручју града и општине Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и даље је био председник те Владе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, био је тада председник Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да пређемо на Козлук, изволите. Јесте Ви ишли у тај Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то у односу на Зворник?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У односу на Зворник, неких десетак, петнаест километара, северно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте у јуну или у мају, уствари тек сте дошли крајем маја, почетком јуна на то подручје, колико пута сте отишли у Козлук пре овог дана када су они исељени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ми смо обезбеђивали мост на Шепку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То је после Козлука, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Бијељини?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Бијељини још?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да, низводно, неких двадесет и кусур километара, двадесет и два, три километра. Да би дошао на Шепак, морам сваки пут проћи кроз Козлук. Иначе Козлук као Козлук, нисам знао уопште за место, док нисам дошао у Зворник. Ни та друга места, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, добро? Како Вам је изгледао пролазак кроз Козлук, да би отишли до Шепачког моста, да ли је било неких барикада, или је било уобичајено све, када идете кроз место?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Слушајте, уобичајено није могло бити. Барикада није било, али није било уобичајено, зато што нигде није било уобичајено, већ су ратна дејства почела, ја Вам кажем, горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било барикада на путу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја барикаде нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели људе ту да излазе, да се крећу из Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ту је народ живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живео је у Козлуку, а јесте видели некада да ти Козлучани иду, док пролазите, ван, према Зворнику или према Бијељини?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисам видео, ја сам пролазио путничким возилом, нисам се ја ту задржавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причам Вам, зато што ови сведоци тврде да су ту биле барикаде, да они нису могли уопште да излазе из места, цео јуни? Да ли је Вама то познато?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја то нисам видео, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја главним путем који је био Зворник – Бијељина, несметано сам пролазио и несметано сам ишао до локације која је мене интересовала, мост Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим што сте пролазили, да ли сте некада у то место улазили, да ли сте знали некога из места?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да. Ја сам био ту, једном или двапут, јер сам пролазио кроз Козлук и имао сам прилику да упознам Фадила Бањановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, то је тај све период, ја мислим, тако некако, јуни месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пре исељења? Они су се 26. јуна иселили, колико пре тога, да ли можете да се сетите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, могуће, могуће, то није могло бити даље од неких десетак дана. Нисам ја ни имао пуно простора, то је било то обилажење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак дана пре?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак дана пре?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, може бити, десетак дана, петнаест дана, немам праву представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте, то је први пут када сте га упознали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када сте га упознали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам то, ко Вас је упознао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Упознао ме је Мића Петковић, Милош Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, то је дечко који је био са мном у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је Зворничанин?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Он ме је упознавао и са објектима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже за овог Фадила?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, Фадил је Бањановић био, колико се мени чини, председник Месне заједнице. Он је био тамо аутономан човек, кога су сви слушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И упознао Вас је, јесте нешто причали, везано за Козлук, за грађане, за безбедност?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја са њим нисам ништа причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га још неки пут видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Када је било исељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам, шта се то десило, како долази, да ли уопште знате, како долази до исељавања, зашто, Ви лично што знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Оно што ја знам и оно што ја мислим, да је исељавање дошло, да се њима више није могла гарантовати безбедност у Козлуку, наводно пд стране општинских власти у Зворнику, да се склоне на неко безбедно место у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како кажете, наводно, шта то значи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, није им се, наводно, могла гарантовати безбедност?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, зато што мене нико није упознао, ја нисам ни са ким био, прецизно да је мени рекао, слушајте, наводно, кажем, нисам ја учествовао, нити сам био присутан на некаквим састанцима, где су се доносиле те одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте, значи, чули, ово што сада кажете, да им се није могла гарантовати безбедност или сте Ви видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Значи, морају иселити да им се обезбеди сигурност негде према подручју Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија да је то одлука, њихова или Владина, или чија, шта сте Ви чули?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Наводно, то су они добровољно пристали, договорили се са локалним властима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то рекао, ту информацију?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То су причали ови ту који су били, који су били на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, Муслимани или Срби или, где, у Козлуку или у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У Козлуку, када су тамо дошли, ја нисам знао да ће бити исељавање, јер ми смо доле дошли, значи, акцију исељавања, ја не знам да ли је био тада неко доле од цивилних власти, ја нисам никога видео. Ја сам видео, били су људи из полиције, била су три или четири тенка, био је овај који им је командовао, Бранко Студени, био сам ја са Бранком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Бранко Студени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Бранко Студени, активни официер, ја мислим да је он био командант те тенковске чете, тако некако. Знам да је било, нисам сигуран, тачно три или четири тенка доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки транспортери војни?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, кажем Вам, три или четири тенка, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога, да Ви идете тамо тог дана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам војна формација, ишао да обезбедим лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је дао задатак?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Мени, ко је дао задатак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Бранко ме је тај позвао, Студени и ови из бригаде, јер сам ја био састави део доле. Нисмо ми имали пуно људства на располагању, значи, требало је доле да се појавимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви добијате од Бранка информацију да треба да дођете у Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, да, Бранка и неко из бригаде, не знам тачно ко је, шта је могао бити, али знам да сам са Бранком ишао. Не знам ко ми је рекао, али немам тачну представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У колико сати, када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То су јутарњи сати били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам кажу, колико људи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да обезбедимо лице места. А у суштини, то у правом смислу, ако би се нешто говорило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био задатак?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Није се могло обезбедити, него, ајде, ишла је некаква, ајде да кажемо, контрола да не би било нарушавања од стране неких групација, да не би их неко малтретирао, да у том смислу обезбедимо њих, као грађане, а не да би их омаловажавали или нешто, значи, да њих заштитимо, јер, наводно, су њихове слободе и животи били угрожени од тих неких паравојних формација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте Ви пролазили кроз Козлук, да ли сте Ви видели да је њима угрожена безбедност?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја нисам видео ништа, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко пуцање, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не, нисам стварно видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли тамо у дубину према оним селима српским?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ви морате мене разумети, ја се нисам задржавао у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, него, јесте ли пролазили само тим главним путем ка Бијељини или сте мало ишли тамо, Малеших, Тршић, Табанци?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам ја нигде скретао са главног пута, нигде, нигде нисам скретао са главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви док сте пролазили нисте видели да ту има неке ситуације у самом Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пролазили, да ли сте чули некада неко пуцање, нешто тако?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам, стварно. Видите да Вам кажем, тог пушкарања је било, нисам чуо да је у Козлуку било, него је било, онако, не знам, колико изнад Козлука је била линија, не знам колико је то војно, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се тамо борио? Да ли Ви знате, на тој линији?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Опште је познато ко се борио, јер грађански рат је фактички започео, грађански рат, грађани општине Зворник су бранили свој град, од муслиманских снага из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ова три-четири тенка, да ли је било полицијских возила у Козлуку, тада када сте Ви?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Та официјални део, ја мислим да је то полиција радила, ја не знам тачно колико је полицајаца било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи, да ли је било полицајаца?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Полицајаца је било, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви видели, отприлике?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Полицајаца? Па, било је сигурно двадесетак и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било војника, војске?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, није нас било пуно, у војним униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у војној униформи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте Ви били од присутних?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, био је и Бранко ту, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војној униформи, ви који сте позвани, не мислим на Вас лично, него Ваша јединица, ви који сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Незнатан број, незнатан број је нас било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војним униформама?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У војним униформама, била је то, значи, посата тенка и нешто од војника, није уопште био велики број људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите, кажете, по позиву Бранка и где идете? Долазите у место, јесте дошли у центар?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја и Бранко смо били у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у центар?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У центру смо Козлука били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко Студени, наравно, о њему причамо.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не, он је за мене Марко, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Долазите у Козлук, где?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У центар смо дошли, значи, ја сада не могу да тврдим, да ли је било три или четири тенка, који су распоређени, један, чини ми се на излазу, горе према Малешућу, један, један је остао у центру тенк, један не знам тачно где је стао, немам баш представу сада. То је била, ајде да кажемо, нека визија да се створи слика неке сигурности. Иначе, тенкови, сами по себи, не могу дејствовати у насељеним местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту испред полиције био, командир станице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не знам ко је био командир, али ја сам стекао дојам да је био Михајловић Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је довео те људе ту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја мислим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу места?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, на лицу места је он био?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Он је био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био онај начелник станице, Маринко Василић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја га стварно нисам видео, могуће је да је човек био у Козлуку, али ту где сам ја био, мислим да није Маринко био, али Саво Михајловић је сигурно био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви долазите и где идете, Ви лично? Да ли идете у неки објект или напољу сте, да ли Ви улазите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ту смо били са грађанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу грађани, јесте Ви некога питали нешто, јесте Ви причали са неким?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Тада сам имао прилику да видим Фадила и ајде да кажем, његова упутства која је дао својим мештанима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам то испричајте.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Сећам се да је било топло и да је Фадил онако са својим грађанима разговарао и рекао да се полако, да се иде према аутобусима, да покупе лични пртљаг. Носили су торбе и ишли су према аутобусима, ту који су били паркирани, аутобуси «Дрине транс». Оно што ми је онако остало упечатљиво, знам да је био, што ми је остало онако, био је бос, мајка му је пришла, нудила му ципеле, он није хтео да обује ципеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фадил?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бањановић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да. И оставио је на мене утисак јако ауторитативне личности за своје мештане и грађане, чини ми се да им је рекао да сви легну, они би сви легли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је то изгледало, да ли је то Вама изгледало добровољно или принудно или тужно, или како?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: За мене је, за мене је изгледало то да је добровољно и да је добро решење у смислу дешавања која су била, да им се гарантује сигурност и да ће негде иселити се на подручје Србије. Ја нисам знао дешавања где даље иду, али да ће им бити обезбеђена гаранција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никога питали, где они иду, шта је то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Речено је у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Црвени крст Лозница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ту је неко причао, ја сада не знам, знате, то је гунгула општа била, не знам, мени нико није рекао лично, да ја сада знам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам они деловали да желе да изађу из свог места, из својих кућа или, кажете, да је добро решење?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја сам видео тамо негде, да су они на једном месту нешто потписивали, наводно, то је била нека изјава добровољна, е сада, да ли је то то, или није то, ја стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели ту изјаву или сте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам видео, али сам видео тамо да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прилазили ту где су они потписивали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, нисам прилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, било је ту код тих једних зграда, ту у Козлуку, у том центру, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу улазили у неку зграду нешто да потписују или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, било је то испред зграде, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на чему су потписивали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: На чему су потписивали? Ја мислим да је било на том прозору неки роковник, нешто је било, не сећам се тачно. Знам да су потписивали, не знам сада описати тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана видели Бранка Грујића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви када сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, колико је то било сати када сте Ви дошли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ујутру сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Колико је било, па не знам, седам, осам сати, девет, осам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Марка Павловића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Јесте видели Јову Мијатовића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: За Јову нисам сигуран. За Јову нисам сигуран, а за њих двојицу знам, нисам их сигурно видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да мислите да је Јова водио неке разговоре са Фадилом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је водио, кажете сада, нисте сигурни да је био?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не мислим тада да је водио, ја мислим да је раније водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је раније водио?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви присуствовали тим разговорима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам ја присуствовао тим разговорима. Милош Петковић ми је рекао да једне прилике када смо ишли да обиђемо Шепак, он је ишао на састанак са, ја мислим, са Фадилом. Таквим састанцима ја нисам присуствовао, али знам да је речено да иде да контактира са, али не сећам се ни датума. Када је то могло бити? Значи, раније од тог исељавања, да је контактирао Јово са Фадилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Милош Петковић, где је он радио?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Он је био скупа са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој јединици?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да. Он ми је, практично, асистирао, момак који познаје терен, који познаје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је из Зворника?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Пошто је из Зворника, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули, шта они могу и шта су понели од ствари, личних, да ли су се спаковали, да ли су имали неке кофере, торбе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, торбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Торбе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Торбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће, мање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Шта значи веће, мање, лични пртљаг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да им неко каже да могу да понесу више, мање, да не могу, да нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То је неко говорио, не знам, да се може понети лични пртљаг, чини ми се тако нешто да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке панике, неког страха, неког пуцања ту? Испричајте нам мало, шта сте Ви, колико је то трајало док сте Ви, од колико до колико сте Ви ту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Од колико до колико сам био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја сам био скоро сво време, ту сам на различитим локацијама, померао сам се ту у центру, није то баш у једном месту се стајало. Рањен је један дечко, ја мислим, не знам ко га је ранио и због чега га је ранио, али знам, ја сам био мало даље, али чуо да је неки, ајде да кажем, жагор или нека галама створена, на центру ту, онда сам ја дошао да видим шта је, кажу, рањен неки дечко, не знам ко је пуцао, али знам да је имао прострелну рану у нози. Да је тада нуђено да се одведе у болницу и да се превије, међутим, није ишао, отишао је ја мислим, ту на лицу места да му је пружена медицинска помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања по месту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања за време, осим тог рањавања, да ли је било још пуцања?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја мислим да није, нисам чуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели, да ли су претресани људи пре него што су ушли у те аутобусе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли ујутру, јесу већ били аутобуси или су касније долазили?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Били су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су ту били дошли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, да. Пристизали су, били су неки дошли, а неки су пристизали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњавали сте се о томе, ко је то организовао, да ли можете сада нешто о томе да нам причате, ко је организовао те аутобусе, тај транспорт, гориво, све то, одлазак у Лозницу, у Србију, где се то припремало? То сте причали у истрази. Да ли можете да нам то мало испричате сада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја мислим да се то радило у цивилној власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Радило у цивилној власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта подразумевате под тим?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, из општине то је ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијална одбрана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Територијална одбрана, колико се ја сећам, више је није ни било, била је војска, бригада. То, прелазак бригаде на, територијалне одбране у бригаду, то је овако врло специфично. И једно и друго је војна формација, сада не знам, ја не сећам се тачно датума, стварно, давно је било а и време је такво било да могуће да се може упасти у неки датум, да су једни други, односно, који дан спојени, али, отприлике, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, овде у истрази, кажете, није било сукоба. Марко је то, наравно, уступио мени и рекао да се потчинимо овим тамо и да он више ту физички и није човек. Није било сукоба између њих. Значи, на питање односа бригада и територијална одбрана, каже истражни судија, где је била канцеларија Марка Павловића у односу на Вашу, једна до друге?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, каже судија: јесте ли били упознати са активностима око припремања исељавања мештана Козлука, то је ипак 1.800 и нешто људи, исељење, значи, ипак је нека организација морала бити, аутобуси, камиони, обезбеђење, а Ви кажете: то се ту припремало, у тој канцеларији, колико ја знам?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је транскрипт, ово није диктирао судија, ово је, значи, оно што се чује, као што сада свака реч и моја и Ваша се, значи, скида?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У тој канцеларији се то припремало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте рекли на питање судија, па Вас питам, шта то значи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У тој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којус те канцеларију мислили, рекли сте, то се ту припремало, у тој канцеларији, колико ја знам?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У тој канцеларији се није сигурно припремало, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, у којој се припремало?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не знам, јер ту није било никаквих састанака, али се могло припремати, то сам рекао. Ја сам само рекао, ја мислим да то локалне власти, да је то била одлука локалних власти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше мишљење, није Ваше сазнање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја нисам био на лицу места нигде, не могу да то знам, али оно што сигурно, са сигурношћу могу да тврдим сада овде, на суђењу, да у тој канцеларији у штабу где је Марко некада седео, није ту припремано. Можда је дошло до пермутације у том делу, значи, могуће је у некој од канцеларија, што и верујем да је у општини, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да наставимо даље, кажете, боравили сте ту скоро сво време, док они нису отишли. Они улазе у аутобусе и шта се даље дешава? Ви ту обезбеђујете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ми смо пропратили тај конвој до Шепка, до моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да не би ко, молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим возилима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам путничким возилом, «Аскона», које сам дужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишли сте иза колоне или испред, или како?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја мислим да је било обезбеђење напред и позади и по дубини, да не би неко, ја не сећам се сада тачно где сам био, мислим да сам у зачељу колоне да сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, испред, ко је још обезбеђивао колону, ко је још ишао у пратњи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја мислим да је полиција обезбеђивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У аутобусима, да ли је била?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке пратње по аутобусима, неког од полиције, војске?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам стварно да ли је неко улазио у аутобусе од полиције, нисам видео. Могуће, али нисам сигуран. То када смо их отпустили, када су прешли у Србију, ја сам се вратио у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са имовином тих људи, са тим кућама?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам ја шта је било, ја сам се вратио у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да нисте успели да обезбедите, на шта сте мислили, то у истражи када сте рекли, куће њихове, имања, стока, механизација?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Није се то успело обезбедити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Вама лично познато или сте чули?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Чуо сам, нисам ја лично био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли после у Козлук да видите шта је са тим кућама, цело село је отишло, нема људи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Оно што сам ја чуо и оно што ја претпостављам, да је било тамо доста те крађе и оруђивања имовине. Сада не знам, ко је даље преузео одговорност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се неко уселио у те куће или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, касније су се уселавали људи у куће са различитих страна одакле су избегли, само не знам у ком периоду, нисам био укључен у те активности. Моја активност престаје, ја када сам се вратио, значи, поново сам морао проћи кроз Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По повратку, добро?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јесте, видео сам да је било одмах, ајде да кажемо, отуђивања имовине од неких људи које ја не знам ни шта је ни како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу, у униформи, какви су то били људи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, било је, ја сада не знам стварно, да ли је било, чини ми се да је било и једних и других. Свако је носио униформу у то време, осим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали овлашћења да нешто предузмете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте некоме то пријавили? Јесте рекли некоме да сте видели то отуђење имовине и то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ми смо се враћали скупа сви, шта значи, нисам видео никога да улази у нечије куће. Ту су биле продавнице. Видео сам, рецимо, некога, чини ми се, видео сам да носи еурокрем, каже да носи у бригаду еурокрем да се не поквари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из продавнице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Из продавнице, да, неког магацина. И знам после да је у бригади да се јело тог еурокрема, да су дали војсци и цигарете неке да су дељене, «Ронхил» плави, чини ми се. Одакле је дошао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о том Вашем чланству у Комисији за размену заробљеника'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ми смо имали, као војна формација губитак један, већи број наших припадника војске на Лођанском брду, који су, ми смо се надали у то време да су били само заробљени, а не и побијени, где је општина опет формирала Комисију, где је био председник Славољуб Томашевић. Ја сам био ту, стицајем околности, пошто сам се налазио већ са овом јединицом, био сам тај оперативни део, где сам прикупљао податке од људи који су горе заробљени, који су нестали. И обзиром да сам био из Тузле, да би остварили лакшу комуникацију са људима из Тузле, да покушамо разменити нешто тих људи. Као члан те Комисије сам ишао два пута у место Шаторовићи. Пробали смо радио таласима да успоставимо контакте, није ишло и у тим преговорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте преговарали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте преговарали, да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У Шаторовићима са људима, Комисија за размену из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Тузле?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да. Разговоре, ја сам само био на лицу места, нисам ја водио разговоре. Водио је разговоре мајор Јовика Савић, јер ми смо се тада спојили из Зворника са њима. Он је био испред корпуса Угљевик. На тим разговорима је био и неко лице из Бијељине, ја не знам како му је име, али представљао се као да је Арканов. Али, нисам имао контакт са њим, он је нешто као за себе деловао. Ми смо деловали у оквиру ове формације коју је водио, практично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Комисија за размену заробљеника'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Заробљеника, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте имали Ви неке заробљенике, па да размените?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисмо имали ми никакве заробљенике у смислу да сам ја знао за заробљенике. Ми смо се борили за ову причу, од наших људи који су горе заробљени и побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то нису заробљеници, то су погинули?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисмо ми знали у том тренутку да су они побијени, знате, ми смо мислили да њих држе заробљене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте мислили да су Ваши заробљени, па да видите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ништа ту није ни успело, практично. Ми смо имали два покушаја, нисмо ништа успели, нити разменити, нити договорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога би Ви разменили, ако су они били живи, кога би Ви дали у размену?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Кога би дали? Па, не би никога дали, ми смо тражили да видимо шта је са нашим људима. Ја нисам имао тај мандат да знам, кога би дали, нисмо ми имали заробљене људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ако нешто нудите, ако тражите нешто, шта нудите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нисам ја водио преговоре, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, да кажете шта знате. Да ли Вам је познато да су уопште били неки заробљеници?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки логори, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Био је затвор, једино затвор који ми је познат је био затвор у згради «Новог извора», не «Новог извора».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно у граду?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да. «Нови извор» је у граду који је контролисао СУП. Колико је ту било, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су притвореници класични?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам ја ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или ратни или шта?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам ко је био, верујте ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту пролазили, обзиром да кажете, да је то исто у центру близу те зграде где сте Ви били?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја јесам ту пролазио, видео сам да је затвор, али не знам ко је унутра био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте се интересовали ко је ту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, добро, да ли сте успели уопште да остварите контакт са Комисијом из Тузле?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јесмо, били смо два пута непосредно на разговорима, кажем Вам. Ја нисам разговоре водио, водио је мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте били присутни разговорима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не могу присуствовати. Ми дођемо као чланови, уступимо, ја сам прикупљао, значи, информације о људима који су били тада заробљени, а после вероватно погубљени, не знам сада, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су српски борци?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Српски борци, јесте. Мој задатак као члана Комисије, ушао сам у ту Комисију као човек који је познавао, значи, људе из Тузле да остваримо контакт и ја сам један број људи знао, наравно, када смо дошли тамо на те разговоре у Шаторовиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте Ви из Тузле?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Разменили цигарете, и ја преговоре нисам водио, него је разговоре водио мајор Јовика Савић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Јанко?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовика или Јанко?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја сам рекао Јовика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро? У тој просторији где се водио разговор, да ли сте Ви?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Није то просторија, то је било између две линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви ту онда чули шта се прича, или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисмо могли бити тамо присутни, било је обезбеђење лице места, ја сам остао овамо у дубини са обезбеђењем, нисам учествовао у разговорима, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сазнали нешто конкретније?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Оно што је поента, значи, ништа се није успело завршити, разменити или било шта позитивно направити. Тај је војнички освојен поново терен, ти су горе заробљени борци нађени мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти, српски борци?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тела некада размењивали бораца?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Чини ми се да је једном нешто од тога се дешавало на подручју Кисељака, ако ме добро меморија сећа, да је горе дато четири или више их има, не знам тачно, нисам сигуран, леша, према муслиманској страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неке размене или нешто? Да ли је ту нешто покушавано?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У то време, тај део приче је водио Витомир Томић, пошто је он исто био члан Комисије и он је чини ми се имао одређене контакте са неким људима које је знао, ја сам био ту само члан те Комисије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је била полиција подређена, да ли то знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја мислим да је била цивилним властима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у рату шта се дешава, да ли знате како то иде по Закону о општенародној одбрани, иначе? Ви сте полицајац, да ли знате те прописе и та правила?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, слушајте, сада из ове перспективе све знам. Али, те 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам на терену?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На терену тамо, да ли сте видели тај неки однос подређености, надређености, обзиром да је ратно стање, значи, има полиције?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тотална дезорганизација је једна била, верујте, ја више нисам знао ко је тамо коме командант у том делу, јер тамо изгледа онај ко је био ауторитативнији, тако је контролисао. Једно време је био престиж, чини ми се у граду тих паравојних формација и СУП-а, да контролише град. Било је и у претњи. Ја знам да се ту нешто дешавало, да су неки људи из СУП-а говорили да имају одређене проблеме са тим паравојним формацијама. Иначе, саме контроле и обезбеђење грађана у граду, ко је сада био главни, ја знам правно ко је, али тамо у том тренутку када се то све дешавало и када се пуцало и када се звекцало, нисам сигуран да је станица јавне безбедности Зворник контролисала ситуацију у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте овде пред Трибуналом да је овај Благојевић имао неке здравствене проблеме, пуковник, шта је то било, сећате ли се, па да се тамо слабо се виђао, да је слабије долазио?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, слабо је се виђао, ја мислим да је имао здравствених проблема. Ја сам једне прилике стајао поред њега, а УКВ уређајем га зову он не зна да се снађе, човек се збунио. То је мени послужило да кажем да је имао здравствених проблема. Он тражи у једном цепу, а УКВ уређај му у другом цепу. Ја кажем, ево, команданте, ту Вам је моторола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћу Вам прочитати, ево, рекли сте тамо у Хашком трибуналу: након формирања Зворничке бригаде, командир војних јединица је био потпуковник Благојевић. Међутим, стално је долазило до преклапања, између команде ТО и команде бригаде у то време. Верујем да је Благојевић имао здравствених проблема. Сусрео сам се са њим неколико пута, али он никада тамо није остајао дуго. Потпуковник Василић га је заменио. Ја сам подносио свој извештај њему. Упркос формирању Зворничке бригаде средином јуна 1992. године, Марко Павловић је заједно са члановима Привремене владе био један од кључних људи у

овој области. Марко Павловић је и даље био главни командант, када говоримо о територијалној одбрани и МУП-у. Војска нам је доносила храну и снабдевала нас. Међутим, Марко Павловић је остао кључна особа када говоримо о командовању јединицама. Војне јединице које су се налазиле дуж Дрине, су и даље подносиле своје извештаје Марку Павловићу. Да ли је тачно ово? Данас нам нисте у овом контексту говорили?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, зато што у преводу самом када сам ја тражио тамо, то не може бити у суду у Брчком таква изјава сигурно, нису ме добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Брчком, ово је Хашки трибунал.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Зато кажем, нису ме добро схватили, ја, рецимо, тамо у неким деловима, када сам ја добио после превод, каже, командант, ја никада нисам рекао командант. Разлика између команданта и командира је велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Вас, мислите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим? Па, и на себе и на неке друге детаље, тако, када кажем Марко, то је кратак период био. Марко је био командант територијалне одбране, то сам мислио на то време, док није формирана бригада и док је био ту човек он је заједно суделовао са цивилним властима, њима је био подређен СУП, мени је то све деловало заједно и он је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома је СУП био подређен?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, цивилним властима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А територијалној одбрани не?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја мислим да је то све заједно било, ја не знам која је ту сада разлика. Марко је био ту са њима, јер никада није, ја немам увида, знате, никада ни један састанак се није одржао када сам ја дошао, значи, у тој згради, у тој просторији, него увек је Марко ишао у општину горе. Ја мислим да је то заједно деловало, ја сам мислио на те јединице, нисам мислио када се формирала бригада да је Марку била потчињена. Када је формирана бригада, Марка више није ни било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, кажете, и даље је био главни командант, када говоримо о територијалној одбрани и МУП-у?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, територијалној одбрани и МУП-у, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, остао је кључна особа када говоримо о командовању јединицама? Испада и када је дошла војска, да је он остао, по овоме?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Није остао, не мислим да је тако, не мислим да је то такав закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, војне јединице и даље су подносиле своје извештаје Марку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, то је моје мишљење, ја мислим да је то тако било, док је он био ту командант територијалне одбране, самом логиком ствари, командант територијалне одбране, да треба њему подносити извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је било после са Марком, да ли је ухапшен, да ли знате Ви нешто о томе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ту има нека два периода, знате. Марко је прво отишао, ја не знам где је отишао. Он није мени полагао рачуне, нити ми је рекао где је отишао, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После овог Козлука, или пре, или када?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја то не знам стварно, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу или у јуну или када?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, не знам стварно када је Марко отишао, не могу сада датума, немам представе те, да ли је отишао или после исељавања или пре исељавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у време исељавања, да ли сте га виђали'?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време исељавања, или на тај дан?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марко се вратио после, колико ја знам, нисам био ту, али се вратио пешке из Малог Зворника прешао пешака мост и ухапшен је на мосту, колико ја знам, имам информације, то ми је испричао, значи, возач Драган се исто зове, не знам му презиме. И одведен у затвор у Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, зашто је ухапшен?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да се он не зове Марко?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја то сада знам, тада нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево, ја ћу Вам предочити његову изјаву, везану за Козлук. Он каже да је био тамо?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Марко био тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте Ви нешто причали са њим, везано за то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Са Марком?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Он каже да је од Вас чуо да је једно лице рањено, али да не зна ко је то урадио и тако даље.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја се не сећам тога, могуће касније када смо се видели, да сам му рекао, али да сам му рекао у Козлуку стварно тога се детаља не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се њега не сећате ту да је био?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У Козлуку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, ни њега, ни Бране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Репића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта о томе можете да нам кажете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам чуо да је он био у тим паравојним формацијама «Жуте осе» и да је био човек негативног понашања, лично га нисам знао, нити сам имао лично прилику да га упознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Жућу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То сам чуо, да је његов брат, да је био командант «Жutih оса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели некада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесам га касније виђао. Мислим имао сам прилику да ми покажу ко је тај Жућа, не знам му ни имена, ништа. А у том времену 1992. године ја га нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има неких питања'

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Рекли сте да Вам је чудно било у граду те наоружане формације. За Вас је то било мало ненормално, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли знате, под чијом контролом су биле те јединице? Интересује ме фактичко стање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Те јединице, под чијом су контролом биле?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, не знам, ја мислим да нису ни под чијом контролом били. Мој је дојам да ни под чијом, да су биле посебно, ко их је довео, стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, Ви сте.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Под чијом су год биле, моје је виђење да је то негативна појава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте били задужени за безбедност објеката?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Од посебног значаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, ваљда Вас је интересовало, ту се крећу по граду нека наоружана лица, сигурно Вас је занимало, под чијом су они контролом, коме да се обратите ако хоће тамо да минирају неки мост или тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам Вам сада рекао, да мислим да нису били ни под чијом контролом, ја мислим да на њих утицај није имао ни СУП, ни цивилна власт, ни бригада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, они су тако били без контроле ту по граду?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да су били под контролом, не би били у граду, били би у бригади и били би на терену. То је моје мишљење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Да ли је Марко Павловић имао над њима неку команду, контролу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја Марка Павловића, са њима нисам виђао, нисам сигуран да је Марко Павловић могао њима командовати и да је Марко Павловић имао над њима наредбодавну власт. Могуће у неком периоду да је имао неке контакте када ја ту нисам био, јер ја, морате имати у виду, да сам ја дошао са стране и да је ту мени било све стране и у том, нормално, ратном периоду ми је било број један да спасим своју главу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, реците ми, начелник полиције је био Маринко Василић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У то време? Да ли је полиција имала неке ингеренције над тим лицима, наоружана лица ту по граду се крећу, кажете, пијанче, праве нереди, неко убиство се дешава?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам их видео горе на тераси да седе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Виђао сам када пролазим, значи, када се враћам ту, видео сам на тераси те куће да седе, да леже, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, реците ми.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мислим да Маринко није имао утицаја никаквог на њих, да није могао имати утицаја, то су наоружане формације које, по мом мишљењу, су биле у том времену спремне на све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, неке наоружане формације у граду, нико их не контролише, полиција немоћна, командант територијалне одбране немоћан, ко је њима ту сада неко ко може да им стане на пут?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не знам, касније су вероватно вођени неки разговори, знам да су касније отишли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Интересује ме у то време, значи, од Вашег боравка, мај, јуни?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не знам, ја без обзира о коме се ради, да је било ко дошао, зна се како се поступало у том времену, да направи диверзију, односно диверзију на неком објекту, морало се обезбеђивати само присуство, физичко обезбеђење је онемогућавало ту врсту посла на тим објектима које смо обезбеђивали. Наравна ствар, да у том времену, ја лично да Вам кажем, ја нисам размишљао да може то неком нормалном човеку пасти тако нешто напамет, значи, ко год дође, није дошао добронамерно. Зна се у тим моментима како се поступа. Нисам размишљао да би и они на ту активност се одлучили, нисам у том моменту размишљао на такав начин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко је онда бринуо о безбедности цивила, деси се неко убиство, неки нереди, неко телесно повређивање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Станица јавне безбедности је функционисала. Био је, колико се сећам, и суд у том времену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Станица јавне безбедности?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је то била криминалистичка полиција, да ли је био ту неки начелник криминалистичке полиције?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не, криминалистичка полиција, ОЗСК то је мали број људи, у те станице јавне безбедности, које је на таквим кривичним делима, врши увиђаје и наравно, по мом мишљењу, оно што ја знам, шта би требало радити, на самом откривању извршилаца одређених кривичних дела.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је био главни за такве ствари? Деси се неко убиство, неко повређивање некога, ко је био главни у полицији за тако нешто да реагује?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Маринко Василић је био начелник. Ја се не сећам сада тамо ко је био шеф крим. службе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То, шеф крим. службе, ко је био?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тамо је било пар људи, које ја знам по именима, али не знам ко је од њих био шеф, не знам у том моменту стварно ко је био шеф.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не знате у том периоду, ко је био шеф?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, било је нешто пензионисаних, био је Саво Михајловић, Милан Мићић, Ратко Јовичић, Боја, не знам како се презива, Владо, њих пет, чини ми се, не знам да ли је још ко ту био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То су инспектори, значи, који су некада пре 1992. године радили у СУП-у и као такви су наставили у ратном периоду то да раде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу у том периоду они обављали свој посао, шта су радили?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, не знам ја, ја сам рекао да сам горе врло кратко био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, били сте ту присутни, видите нека наоружана формација ван контроле, вршља по граду? Шта ради полиција?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, Ви мислите да се могао неко њима супротставити?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, то Вас питам, није им се могао нико супротставити'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја Вам кажем да ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у вези овога, једног момента сте рекли, тог дана када је било то иселјавање, да су ту били неки тенкови у Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мислим да је било три или четири тенка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Вам је било то мало чудно, шта ће ти тенкови у Козлуку? Да ли су били нон-стоп присутни ти тенкови, или тих дана довежени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја мислим да су тај дан ти тенкови ту дошли и није ми било нормално, али су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је то Вама говорило, тенкови у Козлуку, шта ће тенкови у Козлуку? Ови људи добровољно одлазе, кажете и Ви да добровољно одлазе, шта ће тенкови у Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, не знам стварно зашто су тенкови, ја нисам војно лице да бих могао да знам и нисам их ја ни довео, нити сам учествовао у довођењу нити сам налогодавац у том делу да могу знати зашто су тенкови у Козлуку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је чудно и ненормално, је ли тако сте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ова претходна два дана чули смо неке сведоке ту који су тврдили да су били неки исценирани напади на њих у Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Исценирани напади?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да, да је нешто то било монтирано, да је вршен неки притисак, да је стварана једна атмосфера страха и да су они под тим условима после у том страху одлучили да иду, односно речено им је?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам стварно ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли нешто знате о тим, помињу они да су били неки напади 01. маја, онда помињу у јуну месецу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја не знам ни за какве нападе, ни за монтиране нити немонтиране, да су се дешавали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ништа о томе нисте ни чули?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ни везано за Ваш посао безбедности објеката од посебног значаја?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја у Козлуку нисам имао ни један објекат од посебног значаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте познавали Ви овог Жућу, команданта «Жutih оса»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мало пре сам рекао да човека у том времену нисам знао. Касније сам имао прилику да упознам ко је тај лик, да га видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неку јединицу Пиварског?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Чуо сам за јединицу Пиварског и Нишког и нисам чуо за јединице, чуо сам за људе Пиварски, Нишки и не знам више ни ја какви су се спомињали, «Бели орлови», овако, онаки, али нисам имао прилику да видим ту јединицу, да знам где је деловала, ни да ли је била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, не знате ни под чијом је контролом била та јединица Пиварског, ништа не знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам ја стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Риђошићу, да ли Вам што говори име Светозар Андрић'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то, тада у то време?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У то време Светозар Андрић је био, нисам сигуран да ли је мајор или капетан прве класе, не знам шта је био по чину. Био је командант, ја мислим неких јединица у подручју Шеховића и Осмака

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када Вам прочитам: команда бригаде СВ «Бирач», Шеховићи, шта то значи, на шта Вас то асоцира?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: ТВ?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: СВ?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Први пут чујем за то. СВ?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, а «Бирач»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: «Бирач» је наша регија на којој ми живимо, по свим питањима зовемо «Бирач», од економских, па надаље. То је шест општина које на Бирачу функционишу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него, да ли то повезујете са Андрићем, пазите, овако, команда бригаде СВ «Бирач»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не повезујем, ја Андрића лично знам и знам да је тамо у то време био и знам да је био у Шеховићима, да му је горе било седиште и да је био командант јединице Шеховачке бригаде или како се другачије звала, под коју је потпадала и ова јединица из Осмака.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, дакле, он је у Шеховићима био командант неке јединице'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке контакте са том бригадом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте потпали, кажете, под Благојевићем, је ли знате, каква је наређења, од кога је добијао Благојевић, као командант бригаде те локалне, зворничке?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не знам, не знам, ја сам са тих простора тамо родом и Андрића по том питању знам и знам горе су моји мештани, моја родбина и одатле га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате по хијерархији, на пример, та бригада да ли је била у односу на Зворничку надређена, подређена, шира, већа, како? Да ли Вам је нешто о томе познато?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не знам ја како је тада била формирана, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тада је било, тада је било те 1992. године неко превирање, САО, МАО, онако, овако, Мајевица, сада Бирач, сада Мајевица, ја не знам, ја нисам суделовао у томе, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је коме био наређени, Мајевица Зворнику или Зворник Мајевици, како, по Вашем, ако знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Слушајте, ја знам да је био корпус једно време у Угљевику, значи тај корпус у Угљевику и Центар службе безбедности Бијељина, значи, станица јавне безбедности је била под контролом Центра службе безбедности, када је формиран, значи, ми из Тузле када смо изашли, нас педесет и нешто људи, са људима из Бијељине и формиран Центар службе безбедности Бијељина, под чијом је ингеренцијом била и станица јавне безбедности Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у војсци, причамо сада о војсци?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Знам да је за то исто време, значи, било седиште команде корпуса у Угљевику, којој је потпадала и зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате, да ли је зворничка бригада била у истом нивоу команде као и ова бригада Бирач, или је можда једна у односу на другу била надређена у смислу команде?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја мислим, логика ствари, у то време стварно не знам ништа, сада да причам из ове перспективе шта то значи, онда је то нека друга врста приче. У то време нисам ни знао, да ли је то могуће или није могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Риђошићу, и Фадил Бањановић и један сведок кога смо после тога чули, из Козлука, тврде да би дошли до Зворника, морали су да имају пропуснице, да би прошли кроз барикаде. Ви кажете није било никаквих барикада, а стално сте пролазили тамо, имате мост на Шепку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ви морате имати у виду да сам ја изашао из Тузле и да сам дошао, ја се сада тачно не сећам датума, крајем маја или почетком јуна у Зворник и да ја стварно врло мало тога знам и да нисам знао ни једно село у Зворнику или оближње место, а камоли да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, Ви идете путем, идете истим путем?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја сам рекао, да мени није требало ништа, да ја нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, није Вам требало ништа, али, да ли, не сумњам да пролазите несметано:

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја нисам видео никакве барикаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А контролне пунктове?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Контролне пунктове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких пунктова, па стоје људи, па некога заустављају, не Вас, наравно?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Полицијски пунктови су били, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су били?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја знам да је био у Каракају један пункт.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А између Каракаја и Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Могуће да је био, али се не сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На изласку из Козлука даље према?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Могуће да је био, али се не сећам, верујте, могуће да је био, одмах да се разјасни, барикаде су физичке запрехе, а контролни пункт је полиција стајала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да овако формулишемо. Које све објекте је Ваша јединица обезбеђивала? Ви сте направили план обезбеђења?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја ћу Вам сада набројати, значи, од свих мостова, мост на Шепку, железнички мост, мост на Каракају, хидроцентрала са ове стране, затим брана «Црвеног муља», фабрика «Бирач», сви водоводи, почевши од Ћевање горе и бунара ђевањских, затим, све трафо станице, болница, пошта, Министарство одбране и у Грбавицима горе поље за високо напонско преношење струје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да ли је што од тих објеката у близини Козлука?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Најближи је мост у Шепку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то је неких, четири-пет километара?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Пет, шест, седам, ја не знам тачно, нисам мерио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од Козлука? Добро. Ту сте, ако добро схватам, до овог дана о коме ми овде говоримо, скоро месец дана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, могло би се рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од тога сте неких двадесетак дана посвећени формирању те јединице, плану обезбеђења тих објеката, даље, снимању терена, снимању потенцијалних опасности? Претпостављам да је то то, је ли тако?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја, кажем Вам, не знам да ли је то тачно толико дана, али, негде дестак дана сам провео у СУП-у, то сам био у СУП-у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, зато то и кажем, десетак.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ту никаквих активности није било, значи, из града нигде нисам мрдао, то је било уговарање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какве су Ваше процене, какве су Ваше процене, безбедносне процене, значи, Ви сте у ситуацији да правите неке безбедносне процене за објекте и тако даље, какве су Ваше безбедносне процене везано за Козлук и Козлучане? Да ли су ти људи што били угрожени, објекти?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам се ја бавио њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, нисте се бавили, али сте имали, имате неку представу, безбедносну неку представу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ви морате знати, да ја тада нисам знао ни где је Козлук нити шта има у Козлуку. Ја сам дошао исто да нисам знао, знате, ја се нисам бавио ни једним насељеним местом, ја сам се бавио објектима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово схватите као.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Видите, сада, 1992. године, из ове перспективе је сасвим нешто другачије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово схватам као једно избегавање, искрено да кажем, једно избегавање одговора.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не могу да, разумем да можете да направите процене и да сте направили процене, безбедносне процене, па сте

направили план тога и поднели некоме, ако сам схватио, Павловићу и оцењено то је добро, па сада тражите људе да се тај план оствари и да се те безбедносне процене покрију, па у склопу тога, дакле, у склопу свих тих процена, ја Вас питам, каква је Ваша процена, ево данас, везано за Козлук у то време, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Безбедносна процена је била да би могло доћи до угрожавања тих објеката који су од виталног значаја за општину и град Зворник. По основу тога је направљен план активности у смислу физичког обезбеђења тих објеката. Нисам ја процену правио. Процену је направио неко ко је донео одлуку из општине да се обезбеде објекти.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, схватили смо да сте Ви направили процену? Процена општа, типа да треба неке објекте обезбедити је у реду и разумљиво, али, да сте Ви конкретну неку за сваки објекат, да сте пописали објекат, па сада за сваки објекат где се налази, колико је далеко од неких линија, које су потенцијалне опасности, одакле долазе, колико људи треба да се то обезбеди и тако даље, у колико смена, све сам схватио да је то Ваша, добро, да се не задржавамо сада на томе, господине Риђошићу, реците ми, тај дан, Ви кажете да идете тамо у Козлук по наређењу.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Није то било наређење, то је био позив.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По позиву, а ко је тај човек у односу на Вас? Да ли је он Вама неки претпостављени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Он је био активни официр, ја мислим да је он био у то време, да је командовао тим артиљеријским средствима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само Вас тако позвао? Зашто Ви по позиву идете, иде се ваљда по наредбама некаквим, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Требало је обезбедити лице места, тако ми је речено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То, што идете, колико људи сте повели и како вршите те задатке тамо, тај дан?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Људи, ја мислим да је нас тројица, четворица ишло, тај Мића, ја и чини ми се да је ишао, овај, нисам сигуран са Бранком, у ауто смо ја и Мића сами отишли, значи са путничким моторним возилом «Аскона». Дошли смо тамо на лице места, нашли се са Бранком и присуствовали само ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вас четворица идете да обезбеђујете лице места које се састоји од?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, молим Вас, рекао сам да је Бранко био командант или командир, не знам сада, командир јединице, значи, тенковске јединице, ајде да кажем тако. Јер, тамо је било већ три или четири тенка и тамо сам ја у Козлуку нашао Бранка Студеног са којим сам био перманентно, скоро сво време, када сам дошао са Милошем Петковићем, Мићуном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има двадесетак полицајаца, рекосте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, то је мој осећај био, ја нисам бројао, верујте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, тако рекосте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То у центру, да ли је било по дубини тамо негде, да ли је неко обезбеђивао даље, дубље, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је вамо потчињених људи тамо на лицу места, Ваших ових људи из ове Ваше јединице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Није било, били смо ја и Мића Петковић са Студеним Бранком, није било мојих људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Није ми баш много јасно, зашто сте Ви тамо без људи, али добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ти људи су требали да прођу преко Шепачког моста, знате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ти људи су требали да прођу у том конвоју преко Шепачког моста, требало је те људе обезбедити, да их нико не угрожава, безбедност до тог Шепачког моста, да безбедно прођу преко Шепачког моста за Лозницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, знам, али, то бисте ви остварили, вас тројица, четворица'

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па ја мислим, слушајте, да је било насиље, да нас, колико је било тамо, да је била нека побуна, могли су нас голим рукама подавити све. Нас је било сасвим мали број тамо, ја и тврдим то да није уопште војске пуно било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су тамо били припадници ове јединице «Жуте осе» или такви људи?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Где?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Када?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тај дан?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја их нисам видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када се ово дешава?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја нисам видео никога, ја колико сам схватио, Бранка Студена, да нагласим, значи, овај део, да треба људе те и заштитити од неких паравојних формација, да им се не може гарантовати безбедност, ето тако сам схватио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било тих, па то Вас питам, да ли је било тих паравојних формација?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не, не, нисам никога видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам никога тај дан видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови сведоци које смо саслушали претходних дана нам тврде да је било јако пуно војника, јако пуно војске је било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Где?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Козлуку, хиљаду и по, две хиљаде људи, неко ће рећи, било је више њих него нас?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, онда каже, код сваке куће је било двојица, тројица који су истеривали људе из кућа, да излазе, пожуривали и тако даље, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Хиљаду, две војске је било?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево, причам Вам само тврдње које смо чули претходних дана овде.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То је немогуће, то није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па, неки Ваш коментар?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам да то није тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Војске је било, ја кажем, нисам рекао који број, али та цифра сигурно није тачна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, ко је мајор Пејић или Пеја, да ли Вам то што говори?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам чуо само кроз неформалне приче да је Пеја био Арканов мајор и не знам човека, никада га нисам видео, нити сам био у контакту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никада га нисте ни видели, ни упознали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Рекосте, људи одлазе са неким ручним пртљагом, или што већ носе, торбама, мањим, већим, небитно, ручним стварима, да ли је ико од тих људи, да ли је у Козлуку било аутомобила, приватних аутомобила?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ико од тих људи отишао својим аутомобилом, рецимо, породица се покупила у аутомобил и оде својим аутомобилом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја нисам видео никога, верујте ми, то је тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сви у аутобусе и камионе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја не знам да ли је било камиона, могуће да је био неки незнатан број, два, три, нисам сигуран. Било је много аутобуса, колико ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нико није отишао својим аутомобилом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја нисам никога видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква су Ваша сазнања у том смислу, зашто, ако је све то тако добровољно и све у реду, зашто људи не би ишли својим аутомобилима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, не знам, ја нисам учествовао у тој организацији, нити ми је то познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете, конвој, па сада?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Што се мене тиче, ја да сам био у позицији и моћи, ја никоме не бих ни бранио, нека иде куда хоће и како хоће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Хвала лепо.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим наредбе коју је добио за обезбеђење објеката, да ли је добијао још неке наредбе, позиве, како је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У ком смислу да сам добијао неке наредбе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, добили сте наредбу да направите план за обезбеђење објеката, па сте то урадили?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А онда кажете да сте добили позив од не знам ни ја кога, Бранка Студеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Усмени позив.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да дођете у Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на усмене или писмене?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Усмене, усмене, није било писмене наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још неке наредбе, тако нешто, у међувремену, добијали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Наредбе никакве писмене нисам добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, усмене?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не знам, да ли ме је неко некада негде звао, у смислу да се нешто помогне. Знам да нисам ишао нигде на терен, не сећам се да ли је било још неких позива у команди бригаде, могуће је да сам негде помогао некоме у бригади, јер сам ја читаву 1992. годину остао у брикади, практично са том јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сте људи имали у својој јединици?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја не знам тачно, било је сигурно преко сто људи, можда стопедесет.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте имали Ви неки чин, а ако јесте, који?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја чин нисам имао. Зато сам се и фокусирао само на обезбеђење објеката од посебног значаја. У борбена дејства и војне формације се уопште не разумем. Зато сам се и демобилисао у 1992. години, неко је пружио дезинформације тадашњем потпуковнику Василићу да ја имам некакав чин, па је хтео да ме задужи неким батаљоном. Тада сам се ја томе супротставио и рекао сам, да ја везе немам око тога и спреман сам ако треба да ме затворите, ја ту дужност не могу прихватити и онда сам тражио демобилизацију и ову јединицу од мене је преузео иначе, после сам ја добио резервног војног официра, мајора Рајка Остојића, који је преузео ту јединицу од мене за обезбеђење објеката од посебног значаја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, када сте дошли у Козлук, па после колико сам ја приметио, изоставља се одговор на питање председника већа, до када сте остали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Остали смо док су укрцани у аутобусе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је то временски?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Пропратили смо их до Шепачког моста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све је то у реду, али, до када, колико је то временски трајали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Које је то време трајало?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја мислим да је то било негде око подне, сигурно, које је трајало пар сати, нисам сигуран, нисам гледао у сат, да ли је било једанаест или један, не знам. Али, то је то неко време. Трајало је то сигурно више сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За време док сте боравили у Козлуку, да ли сте осим те необичне ситуације са тенковима, тог рањавања дечка, још нешто приметили да се необично догодило? И, да ли се уопште догодило?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У ком смислу мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, нешто што не би било уобичајено?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, била је тамо нека интервенција, један дечко је био у аутобусу, неко је покушао од полицајаца да га изведе из аутобуса, ја нисам дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком смислу, можете појаснити'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, супротставио сам се том полицајцу, нисам дао да дира људе из аутобуса, рекао сам, што га ниси нашао раније, зашто дираш сада човека. Нећеш њега дирати, дирај мене и успео сам у томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Конкретно, да ли сте приметили да је за то време се догодила нека паљевина куће неке?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја сам углавном био ту у центру, знате, велика је то количина људи, то су догађаји који су врили од таквих ствари и верујте да у тим тренуцима човек не знам шта би рекао, да то нису ствари уобичајене. Иначе, саме по себи, нису ствари уобичајене. Ја сам и у то време покушао да размишљам својом главом, али држао сам се по страни догађаја. Нисам видео никакву паљевину. Нисам обилазио куће, нисам ни у једно двориште ушао, не знам, нисам нигде пришао, то је оно што ја знам за себе лично, за друге, тешко ми је одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте, нисте се налазили баш све време на једном месту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, кретао сам се, Козлук је велико насељено место. Значи, тај центар, сам центар има сигурно, ајде да кажемо, двеста, триста метара, четиристо метара, кретао сам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком смислу је било то Ваше кретање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У ком смислу је било'

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим сада треба да идете да видите, на пример, да ли се неко укрцава у аутобус, па онда треба да видите, да ли иде неко, на пример, да ли треба да дођу ту Козлучани, да ли долазе и тако даље. Да ли сте имали неки такав задатак или сте онако шетали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ишао сам, да, пешака том линијом, да видимо како се то укрцавање одвија, да ли неко не узнемирава, да ли неко дира, у том смислу сам се и кретао, ишао сам, значи, та колона како је тих аутобуса била постављена, у том правцу се и кретало, да ли ко не малтретира, иде ли то неким током, неком динамиком, ајде да кажемо, без ометања трећих лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте били наоружани?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја пиштољ имам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А, овај Милош'

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја мислим да је и он пиштољ имао, нисмо ми носили, овај, ја сам пушку носио само у ноћним сатима када обилазим ове објекте. По дану нисам носио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те полицајце које сте видели, те војнике које сте видели, како су они били наоружани?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Дугим цевима. Мислим да су били дугим цевима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вези Вашег ангажовања око размене, па Ви сте у тој некој Комисији за размену, а нисам разумео, да је Вама било јасно, тако сте нам овде изјавили, да Ви размењујете и шта размењујете, да ли мртве, да ли живе, па кажете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ми смо хтели да дођемо до информација, то је суштина наше Комисије за размену, да видимо, да ли су они живи, да ли су побијени, да видимо какав је њихов статус заробљених или су побијени, јер ми смо и сигурни из оне позиције били, у што сам ја и данас сигуран, да већина њих је ухваћена живих. Јер касније када су нађени ти лешеве, видело се да су били везани жицама и да су вешањем тамо о дрвеће и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, Ви сте добили ту информацију од некога.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту информацију да су живи или да евентуално нису живи, добили сте информацију?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Дошле су информације од људи који нису све их похапсили, један број се људи успео извући, ти од сабораца њихових који су били горе, на линији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу они дошли код Вас, па Ви то знате или сте сазнали од неког другог?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нису код мене дошли, него је долазила фамилија од ових људи, од којих сам ја узимао имена и презимена, личне описе, у чему су били и тако даље. Снимали смо стање ко је горе отишао, значи, списак наших заробљених. Они су прикупљали, знате како се тамо ишло, по, ајде да кажемо, по комшијским линијама. Знало се тачно, ко је са ким ишао, ко се вратио, ко се није вратио. Па, та родбина када дође, узме информацију од комшија, рођака, не знам ни ја кога, па нам да те информације. Значи, не могу да се сетим, да ли су долазили браћа, мајке, деца, ко је долазио, мој је задатак био исто у Комисији да прикупим ту информације, имена и презимена људи са описима, детаљним описима ко је био, када је отишао, на линију, да можемо располагати детаљним бројем људи и описима у смислу разговора, можемо ли доћи до информација са људима у размени из Тузле, да ли су они живи или су побијени и какав је са њима статус.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само, јесте Ви добијали та сазнања непосредно или су Вама она преношена од некога, ако је од некога, онда кога?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја Вам кажем, углавном је родбина долазила од тих људи који су заробљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не мислим од тих који су давали изворне информације, родбина да некога нема, да је нестао и тако даље, него мислим на уопште ту командну структуру где сте Ви били, да ли су се те информације негде прикупиле, па су онда Вама пренете, а онда Ви радите даље?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Прикупиле су се у бригади, наравна ствар да су се прикупиле у бригади, у бригади су се прикупиле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама то преносио, од кога сте Ви то добијали непосредно, по имену и презимену, или чину?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Од родбине тих заробљених, значи, они су усмеравани из бригаде, значи, бригада је прикупила информацију о људима који су нестали, заробљени и онда је та родбина упућивана горе у ту Комисију, коју је са циљем и цивилна власт формирала, да ли можемо доћи до каквих, јер био је јако велики напор родбине, јако велика незадовољства, много је људи било заробљених, изгинулих, да се добије информација. Наравна ствар, у том моменту морали смо нешто предузимати у том делу, то је логика ствари била и ми смо хтели по сваку цену да остваримо контакт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све је у реду и таква Комисија је, Ваша активност на том плану сада само када се Ви тиме бавите, пошто контактирате са бригадом, вероватно са неким човеком из бригаде, са тим командиром, командантом, задуженим лицем и тако даље, из штаба бригаде, да ли Ви тражите да кажите, добро, јесте, шта ми имамо да им понудимо у томе, идемо да тражимо људе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам рекао и у претходним деловима, значи, нисам ја био председник Комисије за размену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знам да нисте Ви били.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам прикупио те информације, био сам део те Комисије, где смо ишли на размену, знате. Као такве податке смо уступили мајору Јовики Савићу који је испред корпуса, он је добио податке релевантне, вероватно од бригаде, знате. Нисам ја ништа ни нудио, нити давао. Мој је задатак био испред Комисије да прикупим податке о људима који су заробљени, на овакав или онакав начин. Ја не знам шта је Јовика у преговорима правио са људима из Тузле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сада, Ви када се враћате, па каже Јовица, нисмо успели и шта кажете због чега, шта нам је фалило, јер нема наших тамо, јер наши нису живи, односно наших тамо има и неки су живи, неки нису, али они неће да размене и они траже, а ми немамо?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Они су тражили неке људе, неке људе су тражили, не знам, неко место Ђулићи, за које ми ништа нисмо знали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је сведок, ако сам ја добро забележио да је дошао тамо у Зворник и када одлази у ТО, јавља се команданту ТО Марку Павловићу, могу ли ја да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Деконцентрише ме то када други причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада видите како је то. Ви стално причате, и то гласно, управо то Ви једини радите и то врло гласно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Каже, дошао, долази у ТО и јавља се команданту ТО Марку Павловићу. После каже, у почетку сам плату примао од општине, а касније сам прешао у бригаду, командант је био Благојевић. Е, сада ме интересује, где је после примао плату када је прешао у бригаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, од војске.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све време од војске? Да ли Вам је овај Студени био претпостављени?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мени Студени није претпостављени, а само по његовој хијерархији, то је човек, активни официр. Значи, ја сам рекао у мом излагању, ја сам мој рачун полагао команданту бригаде, Благојевићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је, Ви сте обезбеђивали ПТТ, водовод, болницу, хидроцентралу и тако даље. Да ли је било неких инцидената око тих објеката, да ли сте ту имали и како су се уопште понашале те територијалне јединице које су биле у Зворнику, како је функционисала та инфраструктура у Зворнику, мислим на комуналије, на здравствену заштиту, на школе и тако даље? То је прво питање, а друго, да ли су ове паравојне формације правиле неке инциденте и да ли су имале неки контакт са општином?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Струје је било, воде и ова болница је тешко функционисала, није било ових седатива, није ни било неких доктора, стручњака, тек је била у повоју, формирање, значи, тада су наши рањеници, болесници, упућивани у Лозницу, није био конституисан, у том периоду није у пуном јеку био конституисан здравствени центар, болница је постојала, почело се развијати поново, значи, у смислу пружања здравствених услуга, посебно болница, а не Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само ако је било неких проблема, пита пуномоћник?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Проблема није било, колико ја знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са овим паравојним формацијама које су ту биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Моја јединица није имала проблеме.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате Ви нешто да је било, нешто са функционерима општине?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам навео у једном мом делу излагања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим оног што сте рекли, има ли нешто још да нисте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, чуо сам неформално да су имали одређена неслагања са полицијом. Тамо су неке промене биле. Е, сада, не може човек да се сети свега. Ја мислим да је Петко, Петко, не знам му презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Панић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Панић, јесте, да је он имао неке проблеме са овим јединицама. Он је био, ја мислим, једно време тамо, када је Маринко био начелник, он је био чини ми се командир, ако се добро сећам, нисам сигуран, али могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, Ви лично, да ли знате, јесте Ви лично?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам ја лично ништа видео, него сам чуо, у том неком разговору да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су имали проблема са том паравојском?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, он ми је рекао, каже, имам проблема, не знам шта да радим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било муслиманског становништва?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То ми је рекао касније, не у том периоду, само да нагласим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао у Зворник, да ли је ту у Зворнику било муслиманског становништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду, да ли је било Муслимана, да Ви знате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Видите да Вам кажем, када сам дошао у Зворник, прво то је за мене непознати град, ја не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само ако можете кратак одговор.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, не знам, могуће је да је било у граду, ја их нисам виђао, могуће да је било. Нисам се сусретао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Хоћу да кажем, било је њих много раније пре 08. априла, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање, ако може.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А он каже, могуће да је било, ја се нисам сусретао.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја не знам, морате имати у виду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није познавао људе, добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам људе, не знам ја никога. Не пише никоме на челу, да ли је Србин, да ли је Муслиман.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте овде да Брано Грујић није био аутономан, а ко је био изнад њега, зашто није био аутономан?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам Вам рекао да је то моје мишљење, знате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Због чега, на основу чега базирате то мишљење?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ево рекао сам, зато што, да је би аутономан, сигуран сам, то је моје мишљење о човеку, да не би он држао паравојне формације у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда био изнад њега, пита пуномоћник, ако он није аутономан?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То је време, када ја мислим, да је то било време анархије и нереда.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па, како сада кажете да није било никаквих нереда? Сада сте говорили да није било никаквих инцидената, а сада сте рекли, анархија и нереди?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја Вас молим, ми смо колеге по струци, немојте ме провоцирати са питањима, ја сам фино то рекао какав сам инцидент видео, а када сте ме питали, није било инцидената са мојом јединицом, слушајте шта ја говорим, па, немојте ме провоцирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду се окрените, овде према већу.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према већу се окрените када одговарате, не морате тамо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам провоцирао, него сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао Вас је пуномоћник.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ово није било питање, ово је био закључак, каже, како можете рећи да није било инцидената, ја сам рекао да није било инцидената са мојом јединицом.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је било других инцидената?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, рекао сам, навео сам који је инцидент био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само један?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте Ви видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Под чијим притиском је био Брано Грујић и општински функционери?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам у мом делу излагања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Под чијим?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ти људи који су га тамо стискали, ту вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај, Топола?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он познаје овог сведока К?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Сведока К познајем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну, да ли је био тамо?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Био је директор једне фирме, а пре тога је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте Ви дошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово возило које је он возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Аскона»?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: «Аскона» иза конвоја, да ли је имало полицијске ознаке или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: ТО.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ознаке ТО, да ли је било војно, то значи'

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тако назначено ТО, тако је било подељено, било је неких ознака, више не знам ни каквих их је било у то време. Ја сам га таквог добио када сам дошао из Тузле.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су ови грађани Козлука бошњачке националности, да ли су могли да дођу у Зворник, да се крећу у Зворник, пре овог исељавања, да слободно дођу у Зворник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, колега, он је рекао да не зна.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам, стварно не знам, мислим.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате? Добро. Да ли су тада када су, Ви сте рекли да сте чули да они треба, да нису безбедни више у Козлуку, него иду у Србију, да би тамо били безбедни, јесу могли да се одреде да оду према Тузли, рецимо?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја то не знам, ја нисам учествовао ни у каквим разговорима, нити дговорима, нити преговорима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ме интересује ова бригада, како сам ја разумео, да су две бригаде, једна је била ту, на том подручју, једна Зворничка, једна Биначка. У чију зону одговорности је спадао Козлук?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Козлук, Зворничка бригада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесу обе биле у истом корпусу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам сигуран, Зворничка је била у том времену у Угљевику, ја мислим да је била и ова, али нисам сигуран, мислим да јесте била, али нисам сигуран. Не знам, ја нисам компетентан у тој области да, не знам како је била организована.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте одлазили у те просторије Стандарда, тамо на Каракају, где је било седиште, не знам да ли Владе или Кризног штаба?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Стандард, то је било седиште бригаде, то је моје седиште било, морао сам одлазити, где бих друго одлазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел било седиште и Кризног штаба или Владе, Бране Грујића?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Формирањем значи бригаде, штаб ТО је нестао, он је некада био ту, остале су просторије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи, Ви сте били у том Стандарду, седиште бригаде је било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја сам тамо одлазио, примао непосредна наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у Зворнику, у центру, објаснио је то.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Тамо сам имао канцеларију, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато да је тамо био неки Сабирни центар, у близини тог Стандарда?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Где?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ту, на Каракају, Сабирни центар за Муслимане?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам, тамо ја када сам одлазио, није био никакав сабирни центар, колико ја знам. Нисам видео, а седиште Привремене владе и Бране Грујића је било у општини. Да не останете ускраћени. У том периоду, када сам ја дошао, мислим, морам ово да нагласим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду ово да сте били, да сте се ангажовали око заштите објеката, тих важних, да ли знате да ли је било неких борби, негде у близини Зворника, оружаних сукоба, између те две стране које су биле у сукобу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Сви ови објекти се налазе у територији, значи, која је припадала општини Зворник и мимо домаћаја и мимо линија разграничења и

мимо линија борби. Значи, оно што ја нисам имао прилику да видим, ја нисам био на линији фронта, било је борби, знам да су биле горе негде линије разграничења, не знам тачно у том времену, тачно где.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли, где је био фронт, у односу на Зворник, где је био фронт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Линија фронта где је била?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам тачно, где је тачно била, отприлике знам где је била.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Отприлике, где?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У ком правцу, питате ме?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, колико далеко од Зворника?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Од Зворника? Па, ето није била толико далеко да није могло да се гађа разним артиљеријским оруђима, значи, Зворник је гађан артиљеријским оруђем, сам центар је гађан, колико је могло бити, двадесетак и неки километар, можда, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у јуну месецу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну је гађан град?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја не знам тачно да ли је јуни, јули, али је гађан, знам да је моја зграда погођена. Ту су моја деца била, да су испред Робне куће погођено, да је тамо рањено пар жртава да је било у граду Зворнику.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли му је познато, шта је било са кућама ових људи из Козлука када су отишли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У мом претходном излагању, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ питали. Не морате да понављате, питали смо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знам да ли је питан ово, колико је трајало све укупно то исељавање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то смо рекли, дванаест сати, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите тачно, када Вам је Бранко Студени рекао то да требате да обезбеђујете у Козлуку лице места?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У јутарњим сатима је то било, у јутарњим је то сатима, када ми је речено да дођем до Козлука, да треба да се спроведе активност значи у јутарњим сатима ми је то позивом речено. Ја сам отишао тамо, уствари, рекао ми је да дођем. Дошао сам и онда каже, било би добро да обезбедимо ту колону, да безбедно пређу преко тог моста, који моји људи обезбеђују.

НАТАША КАНДИЋ: Где се то догодило, где Вас је он нашао у јутарњим сатима?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам отишао у бригаду.

НАТАША КАНДИЋ: У колико сати?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја не знам колико је сати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, седам, пола осам.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У јутарњим сатима. Сваки дан, сваки час смо ми били на располагању, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је било јасно, да је реч о томе да ће људи да изађу из села, да се врши организовано њихово исељавање, или нисте знали о чему се ради?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Када сам дошао доле, било ми је јасно да се људи исељавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао преко телефона?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да дођем у бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да дођете у Козлук, ради?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, у бригаду, ја сам отишао у бригаду, па из бригаде, ту сам видео, он је већ био отишао, пре мене, па сам ја каснио, па сам ја после аутом, ја и Мића смо отишли из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте лично са њим причали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Са ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Студеним?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, јесам, нашао га у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек у Козлуку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Рекли су ми из бригаде да је он већ отишао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте тамо сазнали, где треба да идете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Када сам дошао у бригаду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ту сазнали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, да одем да се јавим Студеном у Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради, чега?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, да се врши обезбеђење лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се иде, шта да се ради?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Наводно, грађани Козлука се добровољно исељавају на подручје Србије, где им је сигурно место, тако ми је речено.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте стигли у Козлук, да ли су тамо већ били тенкови јединице Бранка Студеног?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А, када видите, у ком тренутку Фадила Бањановића? Када сте дошли, да ли је Фадил већ био тамо или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја се сада не сећам, стварно, када сам га видео. Ја сам рекао Вама какав је мени призор остао у сећању. Када сам га ја запазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То без папуча, добро, без ципела.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То је могло бити, откуд знам, девет, десет сати, када је та већа активност ишла, када је он практично давао инструкције колико сам ја схватио и усмеравао људе како треба, куда да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

НАТАША КАНДИЋ: Кога Ви, заправо, затичете тамо, осим Бранка Студеног и тих који имају неке позиције, неке, не знам?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Рекао сам, била је полиција. По мом мишљењу, она је координирала ту активност. Једино сам знао тог, рекао сам име, Саво Михајловић, полицајаца колико је било. По мом виђењу, онде где сам ја стајао, било је око двадесетак, могуће да их је било и неки број виши, јер место Козлук је велико место.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког састанка?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви стајали заједно са Бранком Студеним, са тим Михајловић Савом на једном месту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, с времена на време, видимо се пар минута.

НАТАША КАНДИЋ: Координирали ту операцију или како сте, на који начин?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Пола минута ако се видимо ту на једном месту, значи, Бранко је имао своје људе, те са тенковима, Саво је имао своју полицију. Ја сам обезбеђивао тај конвој.

НАТАША КАНДИЋ: Како је дошло до договора, како сте Ви знали шта је Ваш део задатка, будући да то није мост, објекат, него је то сада, долазите у једну потпуно нову ситуацију, људи, аутобуси?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам да сам се састао са Бранком Студеним и рекао шта нам је циљ.

НАТАША КАНДИЋ: А, шта је циљ?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Шта је циљ?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да обезбедимо људе, да их нико од трећих лица не напада, да их нико не малтретира.

НАТАША КАНДИЋ: И колико је људи Ваших учествовало у томе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Врло мали број војске је ту био, ја сам рекао, ја не знам тачно колики је био, али колико сам ја видео, војске је било незнатно, а о полицајцима сам се изјаснио. Од мојих људи, били смо ја и овај Милош Петковић, који смо имали задатак да учествујемо, да пропратимо тај конвој до моста, да се мост безбедно прође.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте се удаљавали одатле, да ли сте ишли по улицама, селу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Само конвојски тај део сам обилазио, само конвојски.

НАТАША КАНДИЋ: Да контролишете, да ли има малтретирања?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Само тај ту део места где су долазили на центар и конвојски део, да видимо да неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви из центра нисте ишли даље, Ви лично?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Само доле према Шепку, према тој маршрути где су аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је доле према путу.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим Вас, само да завршим. Врло нам је битно било да нико не нападне те аутобусе и тај део. Бојали смо се тога, да се не би неки експрес десио, јер ја Вам сада кажем, моје је мишљење, да је било то да се пружи отпор, не само активни, него и пасивни, да су узели грабље и лопате, то нас што је било тамо, могли су нас разоружати све и отерати одатле.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је, кажите ми, издавао та упутства да људи крену према аутобусима, ко је издао то упутство да се дође са мањим, већим пртљагом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам чуо да Фадил даје та упутства.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је организовао те аутобусе, за које Ви кажете, у једном броју да их затичете.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Вероватно цивилна власт, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, рекао је, вероватно да не знам.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Вероватно цивилна власт, ко је преговарао са Фадилом Бањановићем, он најбоље зна ко је са њим договоре постигао и какав је договор постигнут.

НАТАША КАНДИЋ: Сада помињете преговарао, на основу чега то кажете да су били преговори са Фадилом Бањановићем и када?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја не знам то, ја сам Вам сада рекао у овом делу приче, Ви сте ме питали. Чим је Фадил то радио, значи да је неко нешто са њим договарао, ја не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то Ви закључујете да је преговарао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, још једном, имали смо овде сведока који каже да је био састанак у тој згради полиције, односно у тој згради Дома културе, то је један исти објекат.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У Козлуку?

НАТАША КАНДИЋ: У Козлуку, да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Могуће, ја не знам за тај састанак, ја нисам присуствовао том састанку, врло је могуће да је био тај састанак.

НАТАША КАНДИЋ: По функцијама ових људи који су били тамо, Студени, Ви, шта је логично, ко треба да буде на том састанку?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: На том састанку.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Он не зна ништа о том састанку, тражи се да нагађа.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не треба да будемо ни Студени, ни ја. Па, ја сам рекао, неко од цивилних власти, вероватно ко је тамо разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је био састанак или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам да је био састанак уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био неко од цивилне власти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од цивилне власти?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам рекао да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, рекао је да није био ни Брано, ни Марко.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја се не сећам, значи, не сећам се да ли је био ни Брано, ни Марко, сигурно да се сећам, ја бих рекао, немам разлога да не кажем, бар ту врсту приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ово што сте позвани да обезбеђујете ту операцију исељавања, значи да када год се тако нешто догађало у општини, да су они звали Вас да обезбеђујете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, тако се није дешавало уопште, колико ја знам, једино тај случај који је био и било је битно да ти грађани требају безбедно проћи одређену дубину територије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је било још неких случајева да сте Ви позивани, када се неко исељавао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не. Пардон, извињавам се, био је Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било касније?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, да, иста та прича, треба пропатити људе исто на Шепачки мост.

НАТАША КАНДИЋ: Где су отишли они?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, исто у Србију.

НАТАША КАНДИЋ: Истом приликом?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не исти дан, ја не знам тачно који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 05. јула је то било, добро. то није предмет ове оптужнице.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја Вам кажем сада, значи, питали сте ме, да ли је било још који пут, ја сам рекао, био је Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Касније.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били позвани да обезбеђујете када су људи из Дивича били испред општине?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Када су људи из Дивича били испред општине?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја не знам, госпођо, да ли Ви пратите уопште када сам ја дошао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је дошао тек почетком јуна, то је било у мају.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Постављате ми питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте коментарисати. Окрените се према суду и немојте коментарисати.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Зашто провокативна питања иду према мени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суду се окрените. Није провокативно, да ли сте Ви били присутни када су се неки људи из села Дивич исељавали, да ли знате где је село Дивич?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја данас знам где је место Дивич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тада, јесте били присутни?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Како ћу бити, када нисам био уопште у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. То је било у мају, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да сте били у тој Комисији за размену становништва?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не становништва, него за размену заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратних заробљеника, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли се сећате, када сте Ви почели да функционишете као члан, када је то било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја не знам датума, треба видети сигурно у војним евиденцијама постоји када је Глођанско брдо се десило, тада је велики број људи заробљено. Одмах, непосредно, након два-три дана донета је одлука да се формира та Комисија, у циљу, рекао сам, ком. Јер је јак притисак и мњење било, и јавности, и фамилије и породица од људи који су заробљени, нестали, да се покуша нешто урадити, па макар да се дође до тела мртвих.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте два пута били у Шаторовићима и да је био председник Комисије из Бијељине. Да ли је то можда био Војкан Ђурковић? Да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам Вам рекао, председник Комисије је био Јовика Савић, испред официјалних војних власти.

НАТАША КАНДИЋ: Из Бијељине?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ево, ја покушавам, значи, из корпусне јединице, из корпуса, нас је предводио Јовика Савић, али сам чуо да је био неки човек тамо који је учествовао у том делу те приче и Арканов човек, који је могуће да се звао Војкан, али ја сличног Војкана не знам. И сада када смо ишли тамо, били смо обезбеђивани, требало је проћи између две ватре, стати и разговарати, испред неке викендице тамо, па и тражити, а налазимо се испред једних и других, борбена дејства. Мој задатак је био у тој комисији да појасним, значи, комуникација и спајање са људима из Тузле, јер сам ја избегао из Тузле и знам људе и на тој размени сам препознао један број људи, дао цигарете, мало попричали, али нисам учествовао непосредно у разговору

са људима. Адвокат један је био председник са којим се ја лично познајем из Тузле, те Комисије.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можда знате, рекли сте да је у «Новом извору» био затвор, који је контролисала, односно управљала полиција. Одакле ови затвореници су узимани за размене?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја се извињавам, само да појаснимо терминологију. Значи, не у «Новом извору», него у згради, бившој згради, управној згради «Новог извора» код општине, значи, у строгом центру је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на питање, молим Вас, одговорите кратко.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја морам појаснити, има «Нови извор» који се спомиње у овој причи, колико сам ја схватио, некакав на другом месту, ја за то не знам ништа, али за ово знам да је био затвор и знам да га је контролисала полиција, али ја тамо никада нисам био и не знам ни колико је било, ни ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Вама уопште познато, да ли је Комисији само за време Вашег учешћа у Комисији, да ли је било уопште било какве размене?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Та Комисија је одмах мандат завршила у смислу деловања, зато што смо били неуспешни у покушајима нашим да остваримо наш циљ и задатак да дођемо до било каквих података о мртвима или живима, ти који су заробљени на Глођанском брду, нисмо успели. Практично, сама по себи се Комисија распала, ја више у томе нисам суделовао. Сву ту документацију о тим несталим је предата Јовики Савићу у корпус Угљевик.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте можда позивани да обезбеђујете терен у селу Бијелог Потока, када је исељавано становништво?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У селу Бијелог Потока?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Данас први пут чујем да има место Бијели Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим да се држимо ове оптужнице, да бисмо стварно привели ово испитивање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да кажете, рекли сте, то ме прилично збунило да када сте дошли у Зворник, да видите два инцидента, једном када једног човека убијају и други пут када председника општине малтретирају припадници «Жутих оса».

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја госпођо Кандић нисам рекао тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање само.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи, да нема других инцидената?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то била једина два инцидента која сте Ви видели у граду?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Прво, ја нисам рекао да је Брано Грујић био председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас, занемарићемо тај део. Ја сам Вас питала.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам правник, не дозвољавам таква питања да се постављају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, питање иде преко председника већа.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Немам одговор, немам одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Реците?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично видели још неки инцидент, осим ова два у граду?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, било је инцидентата, рекао сам Вам да су падале гранате са супротне стране, да су пред Робном кућом погинули људи, да су гранате где су моја деца била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли, почетак јуна?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Све је то у том периоду, то су за мене много јаки инциденти, да смо гађани са супротних положаја.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је значи супротна страна гађала град?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То су за мене инциденти.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било инцидентата у граду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу јединицама овим, за које кажете, паравојске и то да су нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Све сам већ раније рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате нешто ново што нисте рекли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не сећам се више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Само онда да видимо, како то он каже да мислио да нико није имао контролу над тим јединицама, да је био хаос, а са друге стране, нема инцидентата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ поставио пуномоћник питање, одакле Вам закључак да није било контроле и да је био хаос.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам рекао, треба ли да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли нешто ново да кажете на то питање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Немам више ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: И само, да ли је било неких непријатности на Шепачком мосту или, докле они иду, да ли до Лознице и тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте допратили ову колону?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са том «Асконом»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Са овим мојим другаром који је био са мном у јединици допратио до Шепачког моста и безбедно су прешли преко тог моста који сам ја са мојим људима обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратили сте се?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: И вратио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се задржавали на мосту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, док су прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви прешли мост?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, ја нисам прелазио, ја сам био после мало са мојим људима доле. упознао о чему се ради, јер морају људи знати шта је у питању и тада када су дошли до самог моста, наравна ствар, пошто је сама конфигурација терена та која јесте, бојао сам се, рекао сам већ једном раније у мом излагању, неких ексцесних ситуација, да неко не би, свесно или несвесно, да не дође до какве пуцњаве, јер људи су у аутобусима, да не дође до повређивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли на мосту излазили, да ли се заустављао тај конвој?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Нико ништа није устављано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису излазили из аутобуса?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко изводио, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ништа. Они су безбедно прошли, што се тиче мојих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прешли на другу страну.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога је он добио ту, да кажем, наредбу, да значи прати аутобусе до моста, а да му није неко рекао, иди до Лознице или не знам, до Суботице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да треба одатле да се вратите?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Из бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, лично?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам Вам рекао да је договорено. Није било никакве писмене наредбе, ничега, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао да идете баш дотле, ко Вам је рекао да идете дотле?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Како сам ја могао прећи у Србију, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у Србију, него да останете у Козлуку? Зашто сте ишли до Шепка?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, рекао сам да је смисао био да се обезбеде људи, да не би било инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то наредио? То је питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам саставни део био јединица војске и од Студена Бранка сам добио, није то било наређење, него позив.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је Ваших људи чувало Шепачки мост?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Колико припадника Ваше јединице је чувало Шепачки мост?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја сада се не сећам, треба видети тамо у плану, има сигурно, колико је.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је најмање увек обезбеђивало разне објекте, не знам, фабрике?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Најмање у једној смени било је од два до четири човека, зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По објекту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: О Шепачком мосту говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о мосту? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: «Бинач» није могло обезбедити у једној смени, двадесет, тридесет људи, за брану «Црвеног муља» требало ми је најмање шеснаест људи, у једној смени, значи дневно су обезбеђивала два човека, а по ноћи је вероватно требало више људи, зависи.

НАТАША КАНДИЋ: Где је било, или у оквиру територијалне одбране или у оквиру Зворничке бригаде, заједничких састанака, пошто сте Ви јединица војног карактера, којем су се саопштавале неке одлуке, наредбе, планови или координација војних активности.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Хоћете поновити питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви присуствовали неким састанцима и да ли знате, ако нисте, да ли су били састанци?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, ја сам раније у мојим излагањима рекао да никада никаквим састанцима нисам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да нисте присуствовали, рекли сте да, колико Ви знате, није било. Да ли Вам је познато да је можда било на неком другом месту тих састанака?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Мени није познато, вероватно их је било, логика мора функционисати, да је било, није могло бити без састанака, али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично не знате? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја бих Вас молио, значи, због појашњења. Покушавам да будемо рационални, ја Вас молим, председнице, да у оваквим случајевима ја имам дојам стварно да су ово провокативна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви овако налазите увређеним?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, зато што се пита нешто што ја не стојим иза тога. Ако сам рекао једном, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви реците не знам, није ништа обавезно да кажете. Ви сте дужни да говорите истину. Ако нешто не знате, не можете да одговорите, док се не постави питање, не можете знати, можда нешто знате и више него што смо Вас ми питали.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Пет пута исто одговарам.

НАТАША КАНДИЋ: На који начин, он води, значи, јединицу која броји сто, око стотину људи.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Више од стотину људи.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте колико.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је, такође, да је он подносио извештаје овом Бранком Студеном, на који начин, да ли постоји неки састанак, писмени извештај?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја никада нисам рекао да сам ја подносио Бранку извештаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао, ја сам га питала за извештаје, не. Није Студеном, ја сам питала да ли Благојевићу или Марку, питали смо то. Хоћемо даље.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Рекао сам, потпуковнику Благојевићу, госпођо требате слушати када причам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је ово у вези са Козлуком да ли је некеме поднео извештај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте подносили у вези са Козлуком некеме, да је то прошло како ваља или нисте?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, нисам, ту сам био са својим људима заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није тражио извештај?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, Бранко Студени и ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А усмено, да ли сте некеме?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте усмено некога обавестили о томе како је прошло то?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Па, нисам опште је познато да је прошло без инцидената, осим тог једног инцидента који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, хвала. Морам да Вам ово предочим. Бранко Поповић, оптужени.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сада покушавам да завршим причу, слушао Вас ја, да сам ја рекао да могуће да сам ја, Бранко Поповић да се не сећам стварно да је био, тај човек уопште тамо. Могуће да сам му рекао негде на неком месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да Вам то предочим. Он каже да сте му Ви увече рекли о томе нешто, па да ли се тога сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Могуће, али о Козлуку му сигурно нисам рекао. Могуће да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да је био ту једно време ујутру, да је ту био и Брано и тако даље. Ви кажете, нисте га видели?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Кога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја сам рекао председнице већа да је он поркао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви знате, колега, ми смо одбили предлог за издвајање тог записника, ја Вас молим да се не враћамо сада уназад. Нећемо ми сада да полемишемо о томе.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Могуће је да сам ја Бранку рекао нешто, ја Вас молим, апсолутно Марку Павловићу нисам полагао у том моменту рачун, или да сам дошао да му дам неки извештај, могуће је да сам у неком неформалном разговору њему рекао, кога ја уважавам као човека, да сам рекао, био је тај инцидент. Могуће је да смо се састали, али ја не знам ни где, ни када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је од Вас чуо да је рањен човек, онда каже да мисли да сте Ви донели, молим Вас, само моменат, онда каже да мисли, каже, ја мислим да је Риђошић Драган у штаб донео спискове. Ја сам рекао да се дода списак да људи могу, сутра, прекосутра повратити имовину. Он тврди да је додао део у коме пише да они имовију остављају на располагање општини, ови Козлучани и да мисли да сте Ви те спискове донели у штаб. Значи, из ове изјаве произилази да је он био ту, да је он и даље био командант штаба, то је 26. јуни, а Ви кажете, он је напустио, отишао. Па, да ли сада обзиром на ово, можете да кажете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се извињавам, председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега, немојте ми упадати у реч.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Као бранилац стављам генерално примедбу на ово што Ви радите. Имам право као бранилац да устанем и ставим примедбу и на Ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставили сте примедбу, хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Допустили сте све сугестивна питања, ја се не чудим госпођи Наташи Кандић, она није правница и навикао сам у судници да поставља таква питања, каква поставља, али је нешто интересује. Али, на сва та питања, Ви нисте реаговали, а били сте дужни да сугестивна питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам свако питање преформулисала и нећемо полемисати. Хоћете да седнете.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја стављам примедбу генерално на Ваше питање и на сугестију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На предочавање исказа?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије смо издвајање одбили? Хвала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Коментарисање исказа, не предочавање, прочитајте му цели исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам сада прочитала реченицу, питам га, шта има да каже на то? Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја никакве спискове нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви донели спискове? То је питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Рекао сам, никакве спискове нисам донео и никакве спискове нисам дао Бранку Поповићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам предочавам његов исказ, добро. Да ли се сећате да сте га видели тог дана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате? Добро. Изволите, колега.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Ја бих предложио, ако се слажете, да направимо краћу паузу сада. Ја мислим да је два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још два сведока, морамо имати то у виду.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Два сата и петнаест минута смо већ у заседању, ја мислим, али, наравно, ако Ви наложите да наставим, ја ћу да наставим, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута, ради одмора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се након одмора, главни претрес настави.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА РИЂОШИЋ ДРАГАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац адвокат Владимир Петровић, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете мени само једно питање?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Наравно.

НАТАША КАНДИЋ: Питам господина Риђошића, где се налази објекат «Црвени муљ»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Брана «Црвеног муља» се налази северно од фабрике «Глинице».

НАТАША КАНДИЋ: У ком делу, која су ту села?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја не знам која су села тамо, стварно, не знам која су села.

НАТАША КАНДИЋ: Којим путем иде Ваш тим до «Црвеног муља»?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам тада био 1992. године и више горе никада нисам ишао и не знам куда се иде, не знам куда сам прошао, кроз која села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Господине Риђошићу, кажите нам, како, под којим околностима сте Ви изашли из Тузле? Кратко.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам из Тузле изашао нешто раније од 15. маја, а моја породица, супруга и двоје деце сам одвезао преко Мајевице, преко Бијељине за Сремску Митровицу код брата у првој половини априла месеца, када су почела дешавања на подручју општине Калесија, одакле сам ја родом. Пошто од супругиног стрица кућа је запаљена на Цапардама, па су се после тога још неке паљевине дешавале горе, онда сам ја моју супругу и децу склонио код мог брата у Сремску Митровицу. Ја сам се вратио у Тузлу и радио сам у Центру службе безбедности Тузла док нисам тамо у једној акцији непосредно учествовао и видео да су то обичне шпекулације и да ће тамо доћи до угрожавања безбедности и видео сам да није слободно кретати се и напустио сам Тузлу и изашао и дошао код моје породице у Сремску Митровицу код брата, а касније сам се вратио. По изласку мојих колега, пошто су телефонске комуникације нормално функционисале, са којима сам се ја чуо у Тузли, сачекао их, други или трећи дан после колоне, остатка колоне која је изашла на Мајевицу и сачекао их и укључио се у активности мојих колега из Центра службе безбедности Тузла који су формирали Центар службе безбедности у Бијељини. Нисам отишао својом вољом, била ми је безбедност угрожена и из тих разлога сам напустио Тузлу. Јер, ја морам само да кажем, значи, Тузла је у оном времену била, ајде да кажемо, «прва југословенски оријентисана», али једна будала што може направити, сто паметних не може измислити. Тамо је било екстремиста, исто такође из паравојних формација, које су се звале «Патриотска лига». Ја сам непосредно учествовао у разоружавању једне такве паравојне формације и када смо донели то оружје у СУП Тузла, на нама споредни улаз на који смо са моторним возилима ушли, док сам рапортирао мојим претпостављеним, то исто оружје изнешено је на други улаз и онда ми је било све јасно, да ту више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Јел Ваша породица била са Вама у Зворнику?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Када?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: У овом периоду о коме говоримо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Моја породица је најпре била у Сремској Митровици код мог брата, па затим сам нашао стан у Малом Зворнику, а непосредно после када сам успео добити од локалних власти, од цивилних власти неки стан на привремено коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дошли у Зворник?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дошли у Зворник?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Дошли су у Зворник, довео сам их у Зворник.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Кажите ми, да ли сте се Ви и чланови Ваше породице, да ли је и код Вас било страха од свега тога што се дешава у Зворнику, у тим месецима, мај, јуни? Како сте Ви на то гледали у то време?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Како није било страха, ја сам ту ноћ, ја сам рекао, моја деца нису спокојно живела тамо где су падале гранате. У моју зграду у којој сам становао је ударила граната. Није се могло безбедно кретати, јер нисмо знали када ће

та граната пасти. Функционисао је и систем узбуњивања, мислим на онај поштански сигнал, знак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Казали сте нам данас, да по Вашем мишљењу, Брано Грујић није био аутономан у свом раду, па нам у том смислу, кажите, да ли је Брано Грујић имао могућности да, рецимо, кажњава припаднике јединице «Жуте осе» или Пиварског или Нишког, да ли је он имао таквих могућности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, да ли он зна?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да ли је он имао могућности да кажњава?

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли било какву власт реализује у односу на њих?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Ја сам рекао у мом претходном излагању да је то, по мом мишљењу, било време анархије и безвлашћа и мислим да у том времену није могао контролисати. Зато сам рекао да није био аутономан у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није Ваше сазнање, него Ваше размишљање?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: То је моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мишљење, добро. Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Данас моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: У том времену нисам размишљао.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Поменули сте да сте свраћали са Вашим колегом Петковићем да сте свраћали код Фадила и да је тај Петковић познавао Фадила Бањановића. Знате ли, зашто је Петковић свраћао код њега и колико је то често било?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Петковић и ја смо при проласку, значи, према том Шепачком мосту који смо обезбеђивали, он је знао Бањановића Фадила и мислим да су ту негде у центру, када смо стали, да се срео са њим у том делу приче. Не знам шта су разговарали, не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Али желим да нагласим, значи, да је Милош Петковић човек са подручја општине Зворника, човек који је познавао мештане, познавао села, познавао конфигурацију терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли. Изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Помињали сте нешто организацију овог изласка из Козлука. Да ли сте Ви присуствовали било ком састанку где је нешто о томе договорано, преговарано, уговорано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ питали. Колега, ја Вас молим да се мало сконцентришете.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Само ми дозволите, видећете зашто питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах реците зашто то питате, да прескочимо ово што је већ речено, ако може.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Нисте присуствовали ни једном састанку, ако сам добро разумео?

СВЕДОК ДРАГАН РИЂОШИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли сте били на неком састанку где је договорано нешто око аутобуса, око плаћања горива за аутобусе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Не? Да ли онда све што о томе знате су Ваше претпоставке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, рекао је да не зна ништа.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Добро. Да ли Ви знате ишта о томе, како је функционисала Привремена влада, да ли сте били на неком састанку седнице Привремене владе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам никада био ни на једном састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Да ли знате ко је у оквиру Привремене владе извештавао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам ни чланове Владе.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих молио да се сведок изјасни, ако се сећа, када је та размена у Шаторовићима била?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја да се изјасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам рекао да размена никада није била у Шаторовићима, били су преговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, када сте ишли у безуспешну ту размену?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Били су непосредни контакти да се покуша сазнати нешто у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте два пута ишли?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Био сам два пута у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, када је то било у јуну?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам Вам рекао да не знам тачно датуме, али се може доћи до тачних датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: После догађаја на тој горе коти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то борбе код Каменице, то сте помињали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: О томе сам причао, Глођанско брдо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то код Каменице?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председник те Комисијеч је изјавио, био је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славољуб Томашевић.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, Јовика Савић, колико сам ја схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Славољуб је био председник Комисије.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Био је ове зворничке, локалне коју је формирала цивилна власт Зворника.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ово, корпус, корпус?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Корпусне је био Јовика мајор Јовика Савић, који је нас тамо водио у те Шаторовиће и он је нас представљао.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Који је то корпус, како се звао тај корпус?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Корпус у Угљевику, како се сада звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, Угљевик.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Угљевик, ја не знам, вероватно је самом својом месном надлежношћу био надређен над Бијељином и Зворником, вероватно и Шеховићима, нисам сигуран, али, по логици неких ствари.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Чак се не сећам команданта корпуса, могао би се сетити, када би мало размишљао само, сигурно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је и питао члан већа, па сте одговорили у погледу обезбеђења, процене безбедносне ситуације на тим објектима и тако даље, чували сте мостове и рекли сте које објекте. Ја бих Вас сада питао, да ли је постојала некаква опасност и да ли је било инцидента да дође до диверзије, да ли постојале некакве, с друге стране, да ли сте имали информације и процене да некакви терористи или диверзантске групе убацују се на тај терен и да ли је постојала реална опасност и тако даље?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам Вам рекао да је то неко од цивилних власти проценио, што се касније и потврдило. Ја тако нисам знао, после ми је предочено да је формирана, значи, да је извршена процена на таквој основи, да може доћи, нагласио сам, до диверзија и саботажа. Зна се шта је диверзија, шта је саботажа. Постојала је опасност, реална опасност да може доћи, рецимо, до загађења воде или до искључења електричне енергије. Што се тиче електричне енергије у то време је једина жила куцавица која је држала привреду је била «Глиница». «Глиница» не може функционисати без два сата без напајања електричне енергије, а она нам је тада давала своју економску подршку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, конкретно је питање, да ли сте Ви на терену имали некада неку дојаву да постоји нека опасност за те објекте од посебног интереса које сте Ви обезбеђивали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, слушајте, шта то сада значи, дојава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да чујете, па да повећате степен?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Дојава, било је, систем наше везе, ми нисмо у том периоду били јако увезани, да смо могли међусобно стално, перманентно се слушати, нисмо ми имали тада уређаје које можемо, то је било физичко обезбеђење и сам чин обиласка тих подређених мојих јединица, односно тих локација места. Они ми кажу, нешто је шушкало, нешто смо приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се десило некада нешто конкретно?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ако је ноћ у питању, онда било је пар хитаца упозорења око тих објеката.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, уколико му је познато, да ли је било упада, значи, на ширем подручју, непријатељских јединица, мањих диверзантских упада у села, било која, српска и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће је питање, код тог сукоба који је видео између тих паравојних јединица, што је рекао у центру у тој кући, згради, рекао је да је убијен један Србин, један од њих. Да ли је изашла полиција, направила неки увиђај, било шта?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Опростите, ја, уважени колега, ја морам рећи, ја нисам рекао да је убијен Србин. Ја сам рекао да је убијен или рањен неко од тих

људи, ја нисам видео да је он мртав, ја сам био на петом спрату зграде, одакле сам то гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је неко од полиције излазио на увиђај? То је питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам видео никога да је излазио, јер то је акција завршена, они су њега исти који су га убили, покупили и однели.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање је.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Или ранили, извињавам се, не знам да ли је био мртав то да разграничимо, правнички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте видели да је била полиција?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли он зна код ових догађаја, да ли је био присутан, видео, или било шта, за ове мештане из Скочића? Мислим да нико није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо питали. Да ли знате где је село Скочић?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су они дошли, како, на који начин?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, који су ту били у Козлуку, да ли су били само Козлучани или још неко село приликом исељавања? Који су то били људи који излазе? Јесте чули за село Скочић?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Јесам, јесам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били и ти људи одатле у колони или не?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не знам да ли су они били са Шепком и Козлуком, стварно не знам, вероватно су били негде, ја нисам имао тај задатак да водим рачуна о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да накнадно долази група неких других људи у Козлук, тог јутра? Кажете, све време сте били ту, или су то за Вас све били исти?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам био на овом потезу горе према Зворнику, а Скочић је доле, с друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, према Бијељини.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Према Бијељини, могуће, нисам видео, мислим, не знам о томе, непознато ми је. У том делу нисам суделовао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из тих разговора, контаката са Марком Павловићем, у том периоду из кога га он зна и разговарао је, да ли је икада чуо да Марко Павловић се изражава негативно у смислу да треба неке протерати, да треба неког лишити живота, мисли се на муслиманско становништво и иначе, какве је он ставове, да ли је имао некакве ултранационалистичке, какво је његово опредељење ако сте упамтили и ако можете да кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали у том правцу са Марком Павловићем?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам ја са Марком о томе никада разговарао, јер сам ја рекао, у једној од мојих изјава коју сам дао, да је за мене Марко деловао јако позитиван лик. Увек, ајде да кажем, позитивна личност, у смислу, не могу рећи да је увек био насмејан, али био је отворена лица, отворена израза, значи, позитивна личност у том смислу, јасна и никада се није негативно није изражавао. Ја сам њега схватио да је његова улога била тамо у том делу, оно што сам ја могао да закључим, значи, што нисам тада, онај део приче, откуд он ту, зашто он ту, нисам знао ни ко је, ни шта је Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, одакле је?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам ја имао ни прилике њега да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте у овом правцу разговарали нешто што пита бранилац?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам, његова некаква улога је била, колико сам ја схватио, била је та економска подршка добре везе са Србијом у смислу одржавања привреде у Зворнику и пружање помоћи према општини Зворник. Тако сам га ја схватао да има добре везе са Србијом, у економском погледу, да обезбеди. Тада ја знам, рецимо, да је «Бирач», тако сам ја, рецимо и почео радити, знам да је «Бирач» све извозио преко Београда у свет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неко питања још? Нема? Господине Грујићу, Ви господине? Немате? Добро. Имамо ли још неко питање? Немамо. Хвала Вам. Трошкове доласка, колики су Вам данас у суд, и за повратак, реците нам, имате право на те трошкове?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ево видите, колико има километара, дошао сам путничким возилом, ништа ми више не треба, значи, само то гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за исхрану, да ли тражите нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не тражим ништа, само путне трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте имали трошкова, да ли је довољно хиљаду и по динара?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Није ни битно, колико дајете другима, толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја питам. Имате право на трошкове. Ми имамо право да Вам дамо трошкове у нивоу трошкова аутобуса, знате, већ, али сада пошто не тражите за исхрану, колико ћемо?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да ми се гориво плати, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта гориво до Београда и назад?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ето израчунајте Ви, неких четиристо километара, тамо и вамо, пута осам литара, колико је то? Код нас је гориво тамо један ЕУРО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЕУРО, да, две марке. Значи, колико литара, рекосте?

Констатује се да сведок тражи исплату трошкова доласка у суд и повратка у Зворник, те

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку Риђошић Драгану трошкове у износу од 3.000,00 динара.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Мислим, није мој циљ, значи, може и без тога, мој је циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, ми смо донели решење. Изволите, колега, Ви сте неко питање желели још?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да истина победи.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Захваљујем за ово накнадно питање. У вези Пере Михајловића, где он живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сава.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сава Михајловић, овај полицајац.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Сава Михајловић, живи у Зворнику.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је тај, који је био тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, који је био испред полиције.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Он је радио у МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радио је у МУП-у?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Сада је пензионисан, човек из МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли зна његову адресу, можда, напамет?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је пензионер?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја не знам тачно, знам да живи у згради, чини ми се, тамо на Мацарцу доле, зграда, улица Светог Саве, не знам који број.. Али, није то проблем, то је најмањи проблем доћи до тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Саво Михајловић није непознат човек у Зворнику.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, та изјава хашким истражитељима, где је дата та изјава и ко је био присутан, ако можете?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Хашки истражитељи су са мном непосредно остваривали контакт на свој начин. Налазили смо се два пута у Зворнику, на различитим локацијама. Једна од тих локација је хотел «Видиковац». Колико ја знам, горе где сам ја водио разговоре, где су они водили са мном разговоре, није било никакве полиције. Да ли је тај објекат био обезбеђен од полиције Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је присуствовао разговору, пита бранилац?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражитељ, Ви и?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја и истражитељ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико више?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нико више, ко би требао више бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, преводилац, ваљда.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Преводилац је био, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита бранилац.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су ти разговори и камером снимани или само аудио се снимано?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Не знам, то се и ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли је био укључен неки магнетофон, нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам да се и ја то питам. И ја се то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Зато што сам ја радио, у некој струци да може да се снима, не знам, па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Дао сам изјаву горе на «Видиковцу» и потписао сам је као такву, са одређеном дозом подозрења, јер нисам знао ко је преводилац, шта је и касније, када сам читао, видео сам да има појмова који мени одговарају, мојој изјави, рецимо, када се мешта командант и командир, то су две различите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то или још неке примедбе?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, било је још неких које сам ја стављао, ја не могу сада напамет да знам, верујте ми.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Следеће питање, председнице већа.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: То сам ја ставио у Брчком када су ми то читали, ја сам рекао да то не стоји, у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер овде пише, потврда сведока, изјава ми је гласно прочитана на српском језику и садржи све што сам рекао по свом знању и сећању. Изјаву сам дао добровољно и свестан сам да се може употребити у судском поступку.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, стоји, ја Вам сада кажем, тај преводилац када преводи, тамо, ја не знам шта преводи, разумете. Ја не знам енглески.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али после читате то што је превео и кажете, изјаву сам прочитао на српском?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Први моји разговори, значи, није било изјаве, није било ничега. Да ли је сниман овај разговор или не, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али после када сте прочитали превод.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је прочитао, председнице већа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ево, ја му кажем, изјава ми је прочитана?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Слушајте, ја сам питао ту девојку тамо, да ли је то то, она је рекла да је то то, ја сам потписао, зато што сам остао дуго у разговору, преко шест сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте рекли, да нема потребе да читате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли то што је потписао, председнице већа, када смо већ ту, да ли је то било на енглеском или на српском?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: На енглеском је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То што је потписао?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: На енглеском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после јесте потписали и ово на српском?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, јесам то на српском потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После је прочитао и на српском, тако сам ја схватила?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Рекао сам да ли је то то, питао сам девојку, рекла је девојка да је из Новог Сада, то је то, нисам све читао, прочитао сам, ако је то све то што сам рекао, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте детаљно читали?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, нисам детаљно читао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он за давање те изјаве, добио некакав службени позив, да се позива као сведок у не знам некој званичној просторији, иначе, та просторија, да ли је била нека званична просторија, у суду, у општини?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам инсистирао да најпре први мој контакт који је био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, само је ово питање.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте информисани да треба да будете сведок, може ли тако краће?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Дозволите ми да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Значи, моји контакти су били непосредно телефоном, телефонским позивима, на који начин су добили моје телефоне, ја не знам. И у разговорима када сам прихватио разговоре, рекао сам да бих ја волео да то буде у институцијама система Републике Српске, да ли ће то бити тужилаштво, суд, СУП или нека друга установа, нисам прихватио, међутим, када су дошли, ипак су рекли, ми Вас молимо дођите на ту и ту локацију у Зворнику. То је била приватна фирма, ја сам дошао на свршен чин, практично, ако одбијеш разговоре, доћи ћеш у позиције некакве да си нешто сумњив. Нисам био задовољан тим, али сам прихватио. То су биле просторије овога господина К.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу те просторије утицале на Вашу изјаву?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нису оне утицале на моју изјаву, ја изјаву једну имам и немам десет изјава, али није ми одговарало.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је он.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: У принципу, зато што сам легалиста.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Икада потписао, видим да, не, не говоримо о овој потврди, да ли је он икада потписао и прочитао текст на српском, значи да ли је прочитао на српском, па онда потписао или му је само прочитано преводилац да му је прочитао текст са енглеског, па да је потписао потврду да му је прочитано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да је имао и текст на српском.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја сам рекао да сам имао, али нисам читао детаљно све, зато што ми је тада стављено на знање, молим Вас, само да завршим, значи дубоко свестан да су то неки, ајде да кажем, предкривични поступци били, формалног карактера изјаве. Очекивао сам, чим ми је предочено, да ли би прихватили да будете сведок, очекивао сам да ће доћи до тога и рекао сам да не губим време, отишао сам, преко шест сати и очекивао сам да ће доћи до некога дела разговора у истражном поступку што је било у Брчком и на том делу сам ја одређене недостатке те изјаве искориговао, јер, није суштина промењена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, у Брчком на саслушању, осим Тужиоца, истражног судије из Београда и бранилаца, да ли је било присутних некаквих хашких истражитеља или?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да, били су.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су пре Вашег тог интервјуа у Тужилаштву у Дистрикту, они били са Вама у контакту?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесу?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте са њима причали, да ли сте причали нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Шта сам причао са њима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, рекли су ми да су дошли ту да саслушају, да чују то о чему смо ми причали пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли су му они тада показивали ове изјаве које је претходно дао или да ли су их они имали код себе, да ли је видео?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Па, јесте ми та изјава коју сам ја потписао, у том времену, предочена тада, тада сам ја и одређене примедбе ставио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е, сада, ја бих молио само да мало појаснимо. Шта они то тачно кажу Вама, шта је сада ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је њихова улога ту у Тужилаштву Брчко Дистрикта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта му кажу, да чују какву ће изјаву, не знам?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Нисам их ја ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они рекли нешто?

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Моји разговори у претходним причама са хашким истражитељима уопште нису се дотицали Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, господине Рићошићу, можете да седнете у публику.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Ја бих да идем, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви би да идете? Нека уђе сведок Ивановић.

СВЕДОК ДРАГАН РИЋОШИЋ: Где да се ја даље обратим, када да надокнадим ове трошкове, ако ћу нешто имати, а ако нећу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само са колегиницом да се договорим.

Сведок ИВАНОВИЋ СТЕВАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Ивановић Стеван?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше личне податке сте саопштили у Брчко Дистрикту. Да ли има неких промена од тада, од јуна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема.

Са личним подацима као у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите Ви'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Радим у општинској управи Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Као руководилац Службе цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли у сродству или у завади са оптуженима, Бранко Грујић, Бранко Поповић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ове људе, да ли можете да се окренете да видите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Бранка Грујића и Марка Павловића, остале не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан, није у завади. упозорен на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до пет година. Да ли можете да прочитате тај текст заклетве, да положите заклетву данас пред судом, гласно, ако можете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Заклетва за сведока: заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ви нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако сматрате да бисте се изложили некој штети, срамоти или кривичном гоњењу. Да ли Ви остајете при изјавама које сте дали до сада, везано за ове догађаје у Зворнику у априлу месецу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли на које изјаве мислим, на ову што сте дали у Брчком и ову што сте дали хашким истражитељима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оно што је у записнику констатовано код хашких истражитеља и оно што је допуњено у Брчком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тај записник што је допуњен у Брчком нисам имао до сада пред собом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте причали у Брчком?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, то је оно што је снимано, што сте, значи, све време, као што се сада снима, значи, свака реч и моја и Ваша и других присутних у судници се снима. Да ли можете укратко да нам поновите Вашу изјаву, значи, везано за ове догађаје у периоду мај, јуни, јули 1992. године, где сте Ви били, шта сте радили? Изволите. На ком сте били радном месту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако је та изјава, можда је било најлакше и најбрже да се она прочита па да се по њој постављају питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако, пошто је ово сада главни претрес, значи, начело је непосредности поступка, да се чује шта сведок има да каже. Изволите. Где сте Ви радили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам радио као секретар Секретаријата народне одбране у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи као секретар у то време? Ви сте то именовани раније?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, именован сам одлуком Скупштине 08. фебруара, 08. марта 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за време рата сте?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био на тим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је било радно место?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Било радно место у згради Секретаријата народне одбране у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је у граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До избијања ратних сукоба, почетком априла 1991., у тој згради, а онда смо се вратили негде у другој половини маја 1992. поново у просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у град?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тамо у згради општине?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, то је одвојена, посебна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту, у центру?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, у центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте упознали Марка Павловића, кажете, Ви га знате као Марка'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Марка Павловића сам упознао у команди штаба територијалне одбране приликом повратка у просторије, пошто су у приземљу те зграде се налазиле и просторије штаба територијалне одбране општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били на спрату?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви, где сте Ви били?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам био, просторије Секретаријата су на спрату нове зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у приземљу је територијална одбрана'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било када сте се вратили, који је, отприлике, датум у односу на онај 08. април, борбе око Зворника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ми се нисмо могли вратити у Зворник све до разбијања паравојних формација, «зелених беретки» са Куле града, значи, када су они скинути, после 26. априла, онда је већ могло да се уђе у Зворник и да се креће у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тек тада упознали Павловића?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тада га нисам упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га упознали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када смо се вратили у радне просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је већ у мају?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је негде, значи, средином маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Средином маја?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам га је представио? Да ли Вам га је неко представио или сте чули ко је тај човек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није било представљања, онда смо се видели и сазнали смо за њега ту, јер је он дошао, именован у команду штаба на ту функцију, претходни који су били, кратко су се задржавали и онда је он ту именован и ту смо га упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функција је, која то'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је функција на којој се он налазио у мирнодопским условима, звала се командант штаба територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се нешто распитивали, ко је тај човек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, пошто су тада били заједнички прописи и прописи СФРЈ, ми нисмо имали ни надлежности ни могућности нити обавезе ни постављења по тој линији командовања штабова, значи, није то било у надлежности мојој, да бих ја знао, ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате ко га је именовао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, одакле је дошао? Да ли је то неки Ваш човек из Зворника или са стране?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он није грађанин општине Зворника. Имали смо информацију да је са простора Војводине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитивали, да ли Вам је то било нешто чудно, одакле човек из Војводине у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, није нам било чудно, јер тада су и представници команде војске који су се затекли у Зворнику из регуларних јединица бивше ЈНА, били људи са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био у униформи, да ли је он био војно лице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тада, када сам га ја први пут видео, није био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, касније?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Касније је имао униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био делокруг Ваших послова?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Делокруг мојих послова је био, значи, све оно што је у домену административних послова, значи, вођење евиденције, увођење у евиденцију, регрутовање, упут у војску, упут, конкурси за питомце војних академија, попуна ратних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мобилизација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Распоред војних обвезника, мобилизација и сви други послови који су у надлежности Секретаријата. Само да додам, у истражном поступку код хашких истражитеља, када сам давао своје изјаве, ја сам дао изјаве за одређене догађаје, које сам ја водио, ја стојим иза тога, а за неке догађаје који нису били у мојој надлежности и изјаве по истим, ја нисам поуздан сведок, јер нисам очевидац неких догађаја. Речено ми је да ја ипак морам прихватити улогу сведока, зато што сам у својим изјавама дао след догађаја и узрочно-последичну везу, настајање тих догађаја и од мене се не тражи да будем сведок очевидац, него сам занимљив као сведок који је аналитички дао узрочно-последичне ситуације стварања криза на простору Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми ћемо Вас питати шта је Вама познато, ако Вам је нешто из неког другог извора познато, Ви ћете нам рећи. Да кренемо на овај Козлук. Да ли Вам је познато нешто везано за исељавање људи из Козлука, 26. јуна, шта Вам је познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја живим у општини Зворник. У Основној школи «Петар Кочић» Козлук сам радио четрнаест година у подручном одељењу Малешкић. Ситуација у том селу и те околности су ми биле добро познате. Према томе, све док смо имали организовану заштиту становништва и гарант, организовану заштиту становништва, под контролом, услови су били повољни за и српско и муслиманско становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Козлук или уопште?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За уопште и за Козлук и за сва насеља, тако да се и обраћањем генерала Јанковића, команданта тузланског корпуса, уливала нада и сигурност живљења. Међутим, после догађаја у Тузли од 15. маја, значи губи се тај субјекат неког колективног, организованог, у том моменту, чини ми се да је већ била онда идеја несигурности живљења и осећај кризе и како изаћи из те кризе. Даље, око исељавања Козлука у самом поступку, да ли су становници изразили жељу, јер су се нашли у несигурности и дубини између зараћених, сукобљених страна, да ли су они имали жељу да иду са тог простора или су присиљени, по мојем мишљењу, без пресије је то урађено и доста коректно, колико ја знам ту ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о томе? Да ли је то Ваше мишљење или знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је моје лично мишљење и знам да је се приступило исељавању и даљи поступак исељавања, то је нека виша политика у којој ми нисмо могли да суделујемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ја схватам да Ви лично не знате о томе много?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја мислим да за те догађаје није моја надлежност нити сам се бавио тим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за надлежност, питам, да ли Вам је познато, кажете да ли су они добровољно или нису, да ли Ви знате, да ли јесу или Ви мислите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мени је познато да су они исељени и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Вама познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да при самом исељавању није било страдања становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви присуствовали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о томе, пошто нисте присуствовали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, знам да је једноставно, колико сам ја имао доток информација, да у том поступку исељавања није било страдања, принуде и силе за исељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, шта је претходило том исељавању? Да ли Ви уопште знате да ли је неко о томе нешто разговарао, преговарао, да ли су неке биле жеље изражаване или је то, да ли уопште о томе Ви знате нешто лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сукоб на линијама раздвајања у подручју Витинице и страдања, напад муслиманских снага на село Андровиће, Малеш, дошло је до страдања и погибије више бораца и онда у том односу је створена тотална конфузија, несигурност тог становништва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на овај дан 26.?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је то било претходних дана, можда на десетак, петнаест дана раније, негде можда почетком маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је било 26. јуна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Значи, у мају су били ови догађаји и сукоби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после маја, јел у току јуна било неких ту сукоба, да ли Ви лично знате, борби око Козлука?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Око Козлука, унутар самог насељеног места није било борби и оружаних сукоба међу становништвом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви у Козлук неким послом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли у Козлук?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам кроз Козлук сваки дан пролазио. Ја и данас живим у породичној кући у Доњем Шепку, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви од Зворника морате да прођете кроз Козлук?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сваки дан сам ја пролазио кроз Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту виђали нешто чудно, неубичајено на путу том ка Бијељини, ка Шепку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Осећа се ту једна затвореност и избегавање комуникације и једноставно један страх, једно одстојање, једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко избегава комуникацију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Значи, потпуно повлачење становништва у једну фазу мировања, ограниченог кретања, несигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је ограничио кретање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим нема јавног окупљања, нема седења, нема кафана, нема школе, нема, једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то одређује, да ли Ви то знате? Ко то ограничава да нема окупљања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ограничила је ситуација и услови, када је у ситуацији да се неодговорна лица могу извршити злодело, привођење, малтретирање и тако створи се једна несигурност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било тога, да ли Ви знате лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, било је тих појединачних случајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Која нису била под контролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе, где је то било, када, што Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја не могу да Вама кажем конкретни случај да ја знам да је, али сигурно могу да знам да сукобљеног и већег страдања, присиљавања, са мог домена гледања, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви лично знате? Јесте чули, то, кажете, малтретирање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, касније се то већ, као и све друго сазнаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у то време, да ли сте чули? Јесте знали у то време?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте тамо, да Ви нисте били укључени код Тужиоца у Брчком, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Ви нисте били укључени, али да су највише укључени у то били Марко и Брано и Маринко, везано за иселјавање, како то знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, знам, у надлежности свако свог посла, господин Брано Грујић значи у стварању сигурности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо сада о Козлуку, да тај део појаснимо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јер, ја сам изјавио, акој је било преговора и организованог исељавања, у функцији преговора могао се појавити само Брано Грујић, Марко Павловић и представник МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви сте рекли на питање Тужиоца, ко је био организатор тог посла, значи, прикупљање, скупљање људи, организовање превоза и транспорт, Ви кажете: па, на тим пословима, највише је био укључен Брано Грујић, Марко Павловић и повремено неко из МУП-а, Марнко Василић у даљем тексту.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам рекао, да преговори и успостављање мира и у тим контактима са становништвом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопштено говорите, ја Вас питам за Козлук, за ово исељавање. Да ли ово значи да су они били организатори, из Ваше изјаве тако произилази или шта?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Била је једна тврдња да је исељавање наступило под присилом, уз присуство војних формација, тенкова. Ја сам рекао, мени ти детаљи и та присила тог облика није била присутна сликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Вам је познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Познато је, да кажем, ако је неко ишао да преговара, да ли су представници Козлука изразили жељу, онда су били упућени у преговарачима да са истим разговарају и са истим договарају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, значи, Ваш став био, ако је неко ишао, да су то морали они'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате ли нешто о Дому културе у Челопеку, неки логор за Муслимане, јесте у то време знали за то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја сам Вам малопре рекао, да ти конкретни случајеви постоје, да сведоци очевидци могу о томе рећи, ако их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ћемо питати њих, наравно, има их пуно, али ја Вас питам, у то време, да ли сте знали да постоје неки логори? Овде се води поступак против ових људи, ставља им се на терет тешко кривично дело?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званично, постојање логора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам званично, питам Вас лично, да ли сте Ви чули, да ли Ви знате, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У датом моменту, необориве су чињенице и данашњи докази постоје, да је појединци и групе које су се самовољно понашале, да нису строго биле контролисане, да нису биле под контролом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да нису'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Чули смо када уђе у Зворник и када се створи криза, када нестају аута у граду, када се створи хаос у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, конкретно за Челопек Вас питам? Да ли сте чули да се то дешава током јуна 1992. године?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, то није никада јавно речено, али су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тајно да ли је неко Вама рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Али је речено, ако су припадници МУП-а знали за те догађаје, ако нису могли идентификовати починиоце, да је слабост постојећег

руковођења које је морало сада бар да утврди околности и чињенице, да се тог дана то десило, да је то извршено, то су били моји лични ставови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, ако се знало, да ли се знало, да ли су знали припадници полиције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, да ли су они знали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да су требали да знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су требали да знају?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јер је унутрашњи ред и рад и слабости МУП-а се очигледно односе на 1992. годину, да се контрола и одређени подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви лично сазнали за Челопек, да је то било, да су људи убијани у том логору?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви, као и све друго колективно никада не можете једну информацију сазнати, о њој се тек касније сазнаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви у то време нисте знали, ако Вас добро схватам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Економију, неки затвор?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На Економији је било присутно привођење и било је присутно и имају информацију да су појединци, радници Министарства, односно тадашњег СУП-а имали задужења, да се одређена лица која су учествовала у сукобима, ту обезбеде и приводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то сте знали у то време?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То сам знао од људи који су именовани од стране командира полиције и који су радили на тим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду говорите, за Економију, мај или јуни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је то био мај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је тада био именован, кажете, у то време, који су били именовани, ко су ти људи? Ко је био тада начелник полиције, станице полиције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим на том почетку тих догађаја, да је први који је био, био је Драган Спасојевић, а после ко је њега заменио, мислим не бих хтео да говорим тачан датум и ко га је заменио. Ти подаци се могу добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не могу да тврдим који је датум био његове смене и ко га је заменио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, сазнајете за ту Економију у то време, да су неки људи затворени? Да ли сам Вас добро схватила, у мају месецу? Ко Вам то каже? Молим Вас, имамо ту неке сведоке, у даљем току излагања, ако будете имали потребу да њихова имена говорите, да користите то слово којим су означени, обзиром да су то сведоци који су заштићени, добили су заштиту од стране Трибунала у Хагу. Значи, да не говорите њихова имена, већ та слова, ако будете имали потребу. Да се вратимо на ову Економију. Кажете, у мају, шта сте Ви у мају чули, везано за Економију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Везано за Економију био је податак још после Арканових снага и његовог напуштања Зворник, да је била обавеза да се у оквиру тадашњег Секретаријата унутрашњих послова мора обезбедити простор и функције, да би се истражни поступак против лица која су нађена наоружана или лично учествовала, да се против истих води истражни поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да се држе та лица?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И да се та лица, и да се онда одређене те просторије, значи, овај заштићени сведок К може о томе више да, јер је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, шта Ви знате? Доћи ће и ти сведоци, али питам Вас, лично, да ли је Вама неко говорио, да ли сте знали да постоји на Економији неки простор где су држана та лица о којима сада причамо?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није то било одлучивано на састанцима, седницама, одлукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам то питала. Питам Вас лично. Ви сте сведок који говори, значи, непосредна сазнања о ономе што је овде предмет кривичног дела. Да ли Ви лично знате, или сте од некога чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја Вама кажем, да дате информације, да дате чињенице обично бивају касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али рекосте сада, знали сте у мају, да су тамо нека лица која су ухваћена у борбама, имала оружје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то неко рекао, или сте Ви лично видели? Да ли сте ишли некада на ту Економију, где је та Економија'?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, Економија је у саставу пољопривредног добра и има доле своју зграду и објекте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли тамо Ви, да ли сте пролазили ту'?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У том периоду нисам имао потребе да идем доле, нити ми је била надлежност да се бавим тим пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни ишли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Зашто бих ја ишао доле, по ком својству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како знате, да су онда припадници МУП-а обезбеђивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Знам човека који живи у Шепку, који ми је рекао да је био именован и да је био одређен, да се задржао ту три дана и да је се разболео и да је отишао у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Милановић Милош из Шепка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је полицајац?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био полицајац и одмах после 1995. године пензионисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је рекао, да је радио ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он ми је рекао касније, да је он био одређен и да је ту био и да се ту задржао кратко време и да је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је испричао? Шта је било за та три дана док је он био ту, шта је он радио ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Каже, да је он покушао да изврши наређење да припреми просторије и да није могао да влада одређеном ситуацијом, да се одређена самовоља и појединаца испољавала у том смислу, да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према коме, самовоља? Да ли је ту било лица затворених?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Према онима који су приведени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту су већ била нека лица затворена, док је он био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И он је онда доживео нервни шок и отишао у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Милош?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он ми је касније то испричао, када се вратио из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, зашто је доживео нервни шок? Шта Вам је рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, човече, саме околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, схватите нас, ми не знамо, ми нисмо били, Ви сте чули од њега, ми са њим нисмо причали. Шта Вам он каже? Три дана је био и зашто, откуд нервни шок после три дана, због чега?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је дошло до малтретирања и одређених привођених особа у поступку, самог привођења и да он то није могао издржати. Он је спроводио једну легалност свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Легалност поступка, привођених лица, саслушање и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало је да обезбеди'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он ту био неки шеф или обичан полицајац, шта Вам је он рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је био радник, полицајац који је радио на тим пословима и који је добио задатак да покуша да уреди те просторије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви са њим причали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам са њим причао када се вратио из болнице, где си био, шта си, каже, шта му је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго се задржао у болници?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја мислим да је био у болници, не знам тачан податак, али чини ми се можда две-три седмице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли питали, да ли је он то некога обавестио о томе, да ли је пријавио то свом шефу, надређеном, некоме?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Питао сам га, да ли он зна ко му је то наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И он ми каже да је то дошло од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ко му је наредио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко му је дао то задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је ту поставио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Каже да је то задужење добио од представника полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте га питали, да ли је рекао тим својим шефовима, шта се ту дешава?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, вероватно да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам Вас, да ли сте Ви?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам, шта је ко могао рећи шефу и шеф њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли је Вама он рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам само питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је некога обавештавао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја за тај податак да си ти то био, апсолутно нисам знао, како то се могло десити, каже, како сам и ја знао, мени је наређено да тај простор припремим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још једном да Вас питам, да ли сте га питали, да ли је некога о томе обавестио, он, да ли сте га Ви питали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја мислим да је вероватно ситуација била таква, да је морао обавестити, или су његови здравствени услови то спречили, али мислим да јесте обавестио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је обавестио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или мислите? Јесте га питали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам њега питао, јер је мени било изненађење, прво откуд то и нисам знао за ту информацију, јер ми је то рекао при повратку из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао, шта се тамо то дешавало? Да ли је неко тамо некога убијао, злостављао, мучио? Да ли се сећате, шта Вам је рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да су неовлашћени појединци покушавали да приђу објекту и да неовлашћено узму и одатле изведу појединце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и успевали, кажете, покушавали су, јесу ли и успевали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вероватно да успевали, док је овај човек тако прошао како је прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био, шта каже, који су то појединци?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, мислим да представници неких паравојних формација који су били на том подручју или појединци, породице настрадалих који губе на фронту појединце, значи, то је нека ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали Ви неке паравојне јединице?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оне су биле присутне, долазе, одлазе, краће, дуже се задржавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се понашале? Да ли сте их виђали ту, док сте били на послу, у граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У граду, углавном, имали су једно понашање које није ескалирало у срединама живљења, али на периферији и у свом односу даље, не знам, али се јавно причало да има одређених злоупотреба, одређених нестајања већих аутомобила са улица, значи, скупочени аутомобили, да се одређене робе шверцују преко Дрине, извлаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабије нас то интересује. Интересује нас животи људи, да ли се чуло то, да ли је било убијања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Групног страдања није, можда је било појединачног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачног?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви то чујете? Да ли сте Ви некада били сведок да неког убијају или чујете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам ја никада био сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или причате са неким полицајцем, па Вама он каже ту су убили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мени је ово прво појављивање у суду, ја нисам никада био ни оптужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни сада оптужени.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нисам, хоћу да Вам кажем, нисам био у својству оптуженог нити у својству сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, није то било питање. Питање је било, да ли Ви знате да је било неких убијања, неких људи, да сте од некога чули, то је било моје питање? Ви лично, да ли сте чули, видели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно убиство и дешавања убиства није било могуће сазнати ко га изврши и када се изврши. Једноставно јединица санације која је била при Комуналном предузећу, могла је да каже да ли су Н особа, та и та пронађена ту и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули, да ли знате ко је радио у тој јединици за санацију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Радилa је јединица, општинска јединица која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали некога из те јединице за санацију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Знао сам Косту Ерића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте причали са Костом нешто? Овде сте се изјашњавали.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Повремено смо се виђали и имали смо одређене податке да ли је неко страдао, да ли је било тих убистава, да ли су пронађени лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био радник Вашег Секретаријата?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је био човек у то време на пословима цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник Секретаријата за народну одбрану?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ништа, радио је на пословима организације, значи да се у склопу, у складу са наредбом Савезног секретаријата за народну одбрану, према датим упутствима, пронађена лица, адекватно изврши њихово сахрањивање, како је то по наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он то причао или Ви то знате, обзиром да сте Ви били начелник тог, секретар Секретаријата?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Имају уредбе, имају прописи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, конкретно то је овако за шта је он задужен?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је био задужен, то је један од послова које води цивилна заштита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је он био подређен Вама, обзиром да сте Ви начелник Секретаријата, Коста Ерић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Коста Ерић је био радник, ми смо све до негде почетка јула, половином јула, били Секретаријат. Изласком Закона о народној одбрани, секретари постају одсеци одбране, тако да, значи, општине имају сада одсеке и постају министарства одбране, у новом устројавању Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је касније, тај период нас не занима. Занима нас, значи, овај период, кажете, Коста Ерић је радник Секретаријата?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он подређен Вама као начелнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је он имао обавезу да Вама подноси неке извештаје о послу који он обавља?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је самосталан у свом послу, а јединицу и људство и средства обезбеђује Јавно комунално предузеће, пошто се бави својим редовном делатности, погребна делатност, значи, има средства, људе, опрему и ангажују се ти људи на спровођењу, проналажењу, похрањивању несталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо сада конкретно, разговори Ваши са Костом Ерићем, шта сте причали, везано за његов посао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Везано, по спровођењу те Уредбе, била је обавеза да се изврши идентификација, да се одређени подаци при похрањивању тих особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Да ли је говорио нешто да су нађена нека тела у Челопеку или негде? У тим Вашим повременим контактима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У истражном поступку и у разговору са хашким истражитељима, ја сам рекао, ако има података о броју настрадалих, било где, да ти подаци морају бити при општинској јединици у контакту са Костом Ерићем и да конкретне податке, да ли је пронађено и колико је пронађено лица, када су сахрањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам да Вас прекинем. Ви очигледно не разумете улогу сведока. Значи, Ви сте овде сведок да причате оно што је Вама познато, а Ви нас упућујете на друге доказе, које ћемо ми, свакако, извести. То су сада други докази, саслушање сведока Ерића, ако буде потребно, прибављање тих писмених доказа. Ми Вас значи, конкретно Вас питам, Ви са Костом Ерићем, који је радник Вашег Секретаријата, на чијем сте Ви челу, као начелник, шта сазнајете од њега, конкретно, ако можете кратко и јасно да нам одговорите?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можемо да сазнајемо, да ли је у претходној седмици или претходних десет дана било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, шта сазнајете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тих, где су их пронашли, пронашли га у Дрини, где су га нашли, нашли су га ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам за Дрину, питам за Челопек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Било где, за Челопек, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам само за ово што је предмет наше оптужнице.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Његова је обавеза била да лице пронађено мртво, било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам шта му је обавеза, али, шта он Вама каже, да ли схватате? Да ли он Вама нешто каже о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он не може да зна податак када нађе настрадало лице, ко га је убио, где га је убио. Он није, ако зна те податке, ако, ја поново да Вам кажем, ако се неки догађај унутар одређене територије која се контролише, ако припадници МУП-а околности или ако није све под контролом, значи, његове околности он не присуствује том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште Вас.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Њему се пријави, било ко да му пријави да постоји неки леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас то не питам, ја Вас питам, Ваш лични контакт са њим? Да ли Вам је рекао некада, ево казали сте у истрази, има, и он се некада изненадио у том смислу, нашли смо их, доле су били, убијени су ту и тако. Ја сам са њим имао повремено контакта. Ви сте објаснили која је његова обавеза, али шта он Вама каже, где су то нашли, убијени?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако је већа група убијених лица, онда се мора обдукција вршити и господин садашњи министар Србије је био присутан у обдукцији. Значи, једноставно, не знам како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је проблем, једноставно да ми објасните, на моје питање.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је водио евиденцију о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На питање, директан одговор, ништа ово, ако је било и шта је било, чија је обавеза.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Изволите, питајте конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја питам конкретно, али нема.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да поновите питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је некада лично Вама Коста Ерић рекао, нашао сам тело у Дому културе Челопек, на Економији, у Зворнику, где, у Дрини?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам од њега инсистирао, да се придржава Уредбе која је регулисала поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо схватили. Да ли је он Вама лично рекао, нешто да је нашао леш неки, где конкретно, да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, није био у обавези да ми каже конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам да ли је био у обавези, да ли Вам је рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам рекао, добро. Јел била регуларна војска у мају и јуну, ту у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Регуларна војска је била присутна у Зворнику, од негде марта месеца и регуларне јединице су биле присутне у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао Драган Обреновић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је из Јастребарског дошао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је из Јастребарског дошао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се стационирао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Стационирао се прво на подручју тузланског аеродрома, али затим касније по одлуци Тузланског корпуса дошао на подручје општине Зворник, обезбеђивао комуникације, мостове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био смештен са својом јединицом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да му је тачно његово седиште било, где би могло да му буде седиште јединице, да ли је то у тадашњим условима било, не бих Вам могао тврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била јединица његова? Да ли је то била пешадија, тенковска, шта?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Његова, моторизована, механизована јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има тенкова?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тенковска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тенкова, пролазили сте тамо преко Каракаја, Челопека?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пролазили смо кроз Каракај и његова средства и опрема су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је била његова опрема?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Стационарани на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било од механизације?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Били су противавионски топови, тенкови и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било тих тенкова, ако се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Један незнатан број се могао приметити, видети, а остала позадина, смештај јединице није се примећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је био власт ту цивилна у то време? Која је улога била Бранка Грујића?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Бранко Грујић је био председник Општинског одбора Српске демократске странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још нешто, на нивоу власти цивилне, да ли је имао неку функцију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, имао је функцију по својој обавези коју је обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју функцију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, у функцији је Кризног штаба који је формиран на нивоу општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је престао да постоји Кризни штаб, како се звало то тело? Да ли је Привремена влада била?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До, у току 1992. године, то је било у оквиру Привремене владе, а крајем 1992. године, формиран су извршни одбори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је, ко је био председник Привремене владе у мају, јуну, април, мај, јуни, јули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је био Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били члан Привремене владе по функцији?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам по функцији секретара народне одбране био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте улазили у састав Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесам, по функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте имали састанке?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: По потреби и повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било редовно, два пута недељно или неко каже, да је било два пута седмично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте присуствовали када је на Влади доношена нека одлука?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У присуству стања и анализирања неких обавеза функционисања привреде и стања у коме се налазимо, значи, присуствовао сам, ако нисам био, по неком другом задатку спречен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви одлучивали равноправно, како су доношене одлуке на Влади?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Више је то била једна процена, аналитика ситуације, оцена стања у коме се тренутно налази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, улога Марка Павловића, да ли је он као командант штаба територијалне одбране исто био члан те Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Марко Павловић је био командант штаба територијалне одбране и на тој је функцији био да искоординира присуство јединица, значи и координацију и улогу штаба коју је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је улазио у састав Привремене владе, Марко Павловић, као и Ви, по функцији или не? Да ли је био и он присутан тим састанцима Владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да је по функцији требао да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је физички присуствовао, да ли се сећате Ви?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја се сећам да је повремено присуствовао, да ли је уредно увек присуствовао, то могу они да изјаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви, колико се Ви сећате, добро. Ко је ту имао кључну улогу у односу на те војне јединице на терену у том периоду, април, мај, јуни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све до половине маја и до 20., већ половином маја излази наредба да се постојећи штабови и људство и да се формирају јединице и да се у оквиру, сва имовина људи и средства, распоређују у војску и формира се Војска Републике Српске, од 20. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлази ЈНА, формира се Војска?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се то један дан формира, да ли је за један дан формирана, колико траје?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Процес формирања је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је трајао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званично по подацима који су расположиви, бригада је већ формирана, имала је неку своју формацију почетком јуна 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била у потпуности формирана почетком јуна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, добро, она је била формирана, али у пуном свом формацијском саставу, попуне и људства и свега осталог, није била савршена са нама, пошто су сва војна евиденција је предата пре сукоба у команду војног округа Тузла, тако да формацијска попуна, попуна јединица те бригаде је трајала све до краја 1992. године. Значи, потпуна њена формацијска попуна људством.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се вратимо оно, почели сте да одговарате до 20. маја, ко је био командант тим војним јединицама на терену, фактички?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, покушало се да се те јединице ставе под контролу да не искачу и да се створи једна општа клима, руковођења датим јединицама и појавом паравојних формација, према томе, ту функцију обједињавања и контролисања стања координације са њима, да се исте преведу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то обједињавао ту функцију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ту функцију је требао да одигра Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и тим паравојскама и војним јединицама или само паравојсци?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он је требао да њих стави под команду надлежности регуларне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војске, паравојну формацију, да не може више самостално да делује, да се самостално понаша, има обавезу или да се удаљи са простора или да уђе у формацију, састав јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Вама то познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Била је наредба којом се каже да ни један појединац више неовлашћено не може да предузима било коју радњу, активност, да се мора све да подведе под команду ратних јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да је пре тога било проблема, па је дошла та наредба?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сигурно да је, сами проблеми о којима данас говоримо, произлазе да су неовлашћене групе, појединци имали више самосталности, неодговорности, почињеног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та наредба писмено издата?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То се највише појављивало у мају и јуну месецу, та самовоља, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли успео Марко Павловић да то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нама је утисак да има одређену дозу организаторске способности и да ће на тим пословима успети. Међутим, каснији догађаји и тренуци говоре да одређене активности које су се десиле, да нису могле да буду усклађене, да буде под његовом командом и да се одређени прописи касније манифестују у том смислу, да се починиоци који су то починили, или су морали бити идентификовани или су се морали одређени догађаји и околности као такве забележити и регистровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у односу на Вашу службу, какав је био однос са штабом територијалне одбране, значи Ви и та служба, тај штаб којим руководи Марко Павловић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У односу према нама, били су коректни односи, од нас је тражено да истрајемо на попуни јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, мобилизација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се изврши мобилизација, што је, кажем поново, било врло отежано и немогуће спровести, јер ми нисмо били у нашим просторијама, нису нам били доступни, ни картони, ни евиденција, ни регистри, тако да се до тих података званичне мобилизације путем закона и позива није могло одвијати, ни у априлу, ни у мају. Више се радило на терену, са људима да се одређени људи који се брину о свом простору, значи јединице на терену, које покушавају сада да се самостално заштите, да се интегришу под једну команду и да се изврши, значи, евиденција увођења тих људи, да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно однос између штаба територијалне одбране и Вашег Секретаријата? Да ли је он Вама био надређени, да ли је Вама издавао неке наредбе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он мени није био надређени, нити може одређене надлежности од његове стране, могу да буду само да се изврши попуна јединице, да се изврши замена људства које је било на линијама раздвајања, значи, није било обучено, није било касарски збрињено, значи, иде на седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате до када сте добијали од њега те захтеве за попуну?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису то биле званичне наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, незваничне, до када?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, на самом почетку био је проблем, каже, треба обезбедити да смештај људи, не могу људи више да буду одсутни код куће, не може се бити код куће и на линији, треба нам сто кревета, треба нам двеста ћебади. У датим ситуацијама биле су одређене, његови захтеви којих је, једноставно било тешко реализовати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте у том смислу Ви координирали и комуницирали са Марком Павловићем, попуна јединица, координација?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сарадња са њим је била све до оног момента, док он није преузео сарадњу и контакте више, конкретно са јединицом. Јер смо ми тражили да он ради на тим пословима конкретне сарадње са јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са војском?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: А од нас да тражи одређене захтеве које јединице успоставља према нама и да ми можемо извршити попуна јединице, али да су јединице у обавези да нама доставе спискове постојећег људства, да би дошли до заједничких података, о људству које је у јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том периоду, када кажете, попуњава се, значи, то је један процес, није дан за који се формира та званична сада Војска Републике Српске, у том периоду ко је коме надређени, како то изгледа? Да ли је ту Марко Павловић и даље или није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Марко Павловић је имао своју улогу и требао је да буде ту негде до краја месеца, значи, да спроведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког месеца?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: До краја маја 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је и даље, јер су тада по наредби требало је људство, опрема, средства, интегрисати бивше штабове територијалне одбране треба сада преточити у Војску Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и даље ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте, био је и даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је онда однос био између њега и те Војске, сада која је у формирању током јуна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је у том смислу, колико је нама одавало утисак, да је он успео да са њима обави одређене разговоре и да прати одређену ситуацију, повремено да са њима контактира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам, конкретно, ко је ту главни сада, да ли он или Војска?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може се рећи да је он ту «бос број 1», фактички, војска мора преузети путем своје команде надлежности своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је преузела?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Преузела је колико је могла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, није се још формирала скроз?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, још се није формирала, да ли је преузела?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Њен ток и формирање ишло је врло споро, зато што и само довођење и напуштање јединице био је процес који је трајао, дођу, оду, људи напусте положај, оду. Онда смо ми имали проблем, тражили од њих да они формирају војну полицију. Ми не можемо једног човека пет пута доводити, да они унутар бригаде морају имати и те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте имали такве проблеме и задатке те?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Имали смо те проблеме током читаве 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у јуну?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И у августу, и у септембру, и у октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и у јуну имали захтеве од Марка да вршите попуну?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ми од Марка, јун је месец био затечено стање, једноставно, затечено стање које је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Марко у јуну тражио од Вас попуну, то Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Марко Павловић није имао потребе да сада од нас тражи попуну, јер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је од вас тражио попуну у јуну људством?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Формирањем, наредбом да се штабови претворе, јединице затечене у оквиру штабова територијалне одбране, када се преноси у бригаду, онда је било речено да се постојеће затечено стање, евиденција људи, преточи у бригаду и да се са нама сравни образац «Воб-8» присуство људи и да се још изврши потребна мобилизација по број формацији бригаде и да се напуштање јединица решава унутар бригаде и да ми више нећемо извршавати попуну и давање људства без формирања полиције унутар бригаде која има обавезу да онај који напусти јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким о томе причате то што сада кажете, са ким то Ви причате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То причамо у оквиру бригаде и први командант Зворничке бригаде је био Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је дошао тај Благојевић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Његово званично постављење је било чини ми се 02. јуна 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао тада и физички ту код Вас?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је у седишту бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он онда био надређени Марку или Марко њему или нико никоме?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може се ту рећи да је неко некоме надређен. Ту је био више однос координације, јер Марко ни по својој функцији није могао да буде више ни законом надређен њима, јер је закон рекао да у оквиру јединице се мора да се то одвија, а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знамо шта закон каже, а шта је на терену фактичко стање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Фактичко стање, још је у том смислу, значи да се ове ствари и догађаји покушају да се ставе под потпуну контролу, што очигледно и време и догађаји говоре да све ствари нису стављене под контролу, нити је то могло да се уради, тако брзо, преко ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви добијали плату?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам био, док сам био у Секретаријату народне одбране, био сам радник општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од општине сте добијали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када смо прешли у Министарство одбране, никада нисмо ни добили плату, јер је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после јули, даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: После изласка Закона о одбрани Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а територијална одбрана, од кога она добија плату?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Територијална одбрана и формације, јединице добија плату и један од услова стабилизације људства је био, да се људство евидентира и онај ко је уредно одазван и мобилисан, он ће добити и плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Од општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од општине?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове паравојске, да ли су примале неку плату, да ли је Вама познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако су биле евидентирание и ако су својом формацијом улазиле у састав и ако су биле, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу биле?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И они су плаћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Од општинске владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда њима био командант?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, свако је водио своју евиденцију, Аркану нико није био командант, он је био командант својој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Аркан је отишао, да видимо мај, јун?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: После је дошао други Аркан, трећи Аркан, било је пет Аркана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је други Аркан био?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, били су «Бели орлови», били су Пиварски, били су Црни, Жути, било их је колико хоћеш. То су групе које уђу, изађу и тако су се понашале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је плаћао, општина?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Општина их је плаћала, ако се могло доћи до података и евиденције и да су одређени задатак код Марка Павловића, значи, ако је он знао за њих, ако се уклапало у неке активности које су под контролом, онда су били код њега, а ако нису, онда је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу ли или нису?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ја не знам колико су били уклопљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, колико Ви знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колико ја знам, било је тих спискова, који су били легализовани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо те спискове, то није спорно, па Вас питам, да ли Ви можете да нам кажете, како онда то да они њих плаћају, а кажете, нема контроле, самовоља и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У томе и јесте био мото свега овога, да ако те неко жели платити, мора створити и одговорност и да не можеш радити шта хоћеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које одговорност створити?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ономе коме платиш. Ако му евидентираш људство и одређени задатак, одржавање одређене линије или задатка, значи да је један од услова, жеља Владе био да се то све контролише, да се стави под контролу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли се ставило?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, ето о догађајима о којима причамо, говоре да није. Ја сам рекао да су одређене слабости МУП-а катастрофалне, што у датом моменту и данас дан остаје чињеница, ако се није могло евидентирати починиоци, да се бар околности и како је дошло до одређених страдања, могло је да се евидентирају. Очигледно на томе у том моменту нико није радио, да ли из страха, да ли, не знам којих разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разговарали са Браном Грујићем, везано за попуњу, за мобилизацију, нешто сте се о томе изјашњавали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, у томе је био један општи проблем, што је становништво општине Зворник комплетно српско становништво, напустило општину Зворник и одређени проблеми који су тражени и од тада Бране Грујића је да се морају устројити евиденције и знати они који су побегли, напустили општину Зворник, тада је речено, од мене је тражено да те људе евидентирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то од Вас тражио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Брано Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да људе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Какво је стање са оним који су побегли, дај им спискове где су дезертери, што је било немогуће утврдити. На основу чега ја могу да утврдим, ко је у Зворнику и где се сада налази и да је то процес који ће трајати и на томе не можемо инсистирати. Да ли ће неко бити дезертер или јунак, то је лично право некога да је дезертирао. Ти проблеми одређени су се појављивали, јер је та привреда радила у неком свом капацитету, и «Глиница» и остала предузећа, да се појављивао огроман проблем распоређивања и људи по основу радне обавезе, да су људи у «Глиници» били по тридесет, четрдесет сати непрекидно на пећима, на котловима и да је изгубљен осећај доласка на посао и онда су морали устројавати и доћи до података ко је где. То су све били проблеми функционисања у датом моменту, одржавања затеченог стања у производњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто да су биле неке размене неких заробљеника или убијених људи на том терену?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На тим пословима никада нисам радио, знам да је била формирана Комисија, али, колико ја знам, никада ништа нису ни успели званично одрадити, тако да појединци нису на томе радили, да је била одређена Комисија која је ишла и радила на тим преговорима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте се изјашњавали о томе у истрази. Да ли се сећате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњавали сте се о томе нешто, о тим разменама? Јесте причали са Марком Павловићем некада о тим разменама?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Марко Павловић је дао податак да му је лица која су била приведена у Технички школски центар одбијена и да није успео да одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази Технички школски центар, шта је то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када Вам је рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је рекао када је покушао да лица која су приведена да их покуша разменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, лица?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тај податак не знам колико их је приведено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је, којом приликом је то рекао? Рекли сте на једном, једном на крају састанка, где је био тај састанак?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је, на састанку у општини је, када сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то оно Привремена влада о чему смо причали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И питао, имао сам информацију да су одређени проблеми настали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био састанак Привремене владе или?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, ја нисам присуствовао на том састанку, ја сам се касније појавио. Каже, настала је фрка, шта је проблем, каже, није успела размена лица која су приведена, затворена, покушана је размена да се одвија и та размена није успела. Тада сам ја први сазнао да су лица у Техничком школском центру приведена и да је по истом Марко Павловић покушао да ту размену одради, али то није успео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га нешто ближе питали, са ким је ступио у контакт, ради размене тих заробљеника или не?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја само могу да знам да је његова била добра воља да изврши ту размену и да је сада настала криза и неко размишљање моје лично је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам Вас за размишљање, него, конкретно, да ли сте са њим нешто још причали и томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, он је касније потврдио да му је размена одбијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали после, шта ће са тим људима бити?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Отприлике, дали след и судбина тих људи мени није позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није позната?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није позната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули касније нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам дао у својој изјави, да сам ја рекао, ако је размена одбијена, да се тим не смемо руководити, да се мора инсистирати да се заробљена лица ослободе или да се по њиховој жељи пребаце на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте то рекли да треба тако да се уради?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Моје размишљање према Марку је било, ишло у том правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли рекли то некоме?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Рекао је шта је виђење опште ситуације, шта у датом моменту даље предузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас пита?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, разговарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, Ви му кажете то, да та лица треба вратити?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кажем, ако је одбијена размена да на томе не треба сада очајавати, не треба стати на томе, да људима треба или ослободити људе или омогућити да пређу на слободну територију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он каже да ће то касније видети и утврдити, шта ће се са тим даље дешавати. Да ли је он то даље могао да контролише и да влада ситуацијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви шта знате, Ви само то знате или још нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Брано Грујић о томе нешто причао са Вама, и о томе сте се изјашњавали у истрази?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Брано Грујић је о томе исто био обавештен и његово размишљање је било да се ти људи који су ту били спроведени, да се покуша да се то одради преко Црвеног крста и да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама рекао Брано'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да. То је Бранин став био и да ће покушати на тај начин да се то одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где да се предају даље преко Црвеног крста?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се предају, да се евидентирају, да се пријаве Међународном црвеном крсту и да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, онда'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Онда, да се види шта ће се и како ће се даље поступити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато место Батковић, шта је то'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Батковић је било познато место да је то био прихват заробљених и осталих лица која су касније о томе средства информисања јавила. У датом моменту, постојање Батковића у току 1992. мало се знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Браноч помињао Батковиће?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Брано је покушао, касније је имао податак и рекао да ће он вероватно покушати да види, да ли то преко Међународног црвеног крста, да ли се то може на тај начин решити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте после добили од њега информацију шта је урадио по том питању? Јесте га питали после? Да ли је успео преко Црвеног крста?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није никада, он је касније мени, после пар година је рекао када смо контактирали, да је тај проблем остао за нас неразјашњен, рекао да је његов став био на томе, али да он даље, шта се по том основу десило, није упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете да сте чули одређене тврдње да су ти људи побијени, факат који се касније могао потврдити, да су та лица nestала? Која им је даља судбина?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли су та лица званично побијена и те податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, лица су побијена или нису, не могу да буду званично или незванично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам и даље у свом поступку судбину тих лица везао за поступак. Ако та лица су погубљена и где су погубљена, значи, њихова даља судбина мора се знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли се зна'?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кроз поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сазнала судбина'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја мислим да, мени није јасно. Ја не знам за то, да ли се касније то сазнало, каква је судбина тих људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ни распитивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја да се распитујем даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте се распитивали? Не да ли је требало, ја Вас питам, да ли сте се распитивали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За мене је то остала непознаница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, када се дешава, ја мислим да је то био ју. месец 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јул или јуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни или јули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам тачно време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са Марком после причали нешто о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја после тога са Марком нисам причао. После тога, Марко је имао друге одређене проблеме и Марко се после више није ни задржавао, то је већ период када његова надлежност престаје и када он више није на тој функцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за још неке размене да су покушаване ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Биле су размене и каснијеч на нивоу бригаде и муслиманских снага Федерације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим то, мај, јуни, април, мај, јуни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули ништа?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли некада званично на седницама Привремене владе разматрали те злоупотребе, самовоље, како их Ви, о томе сте се изјашњавали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Неких званичних ставова потпуне евиденције и владања ситуације са конкретним подацима није било, у неком смислу да се то могло утврђивати, одлучивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је врло моје једноставно.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте некада Ви, на састанку Привремене владе када присуствујете, кажете, у својству у коме сте били, чули да, на пример, представник полиције који је ту присутан, је ли тако, претпостављам, да каже, ево, десило се, ми обезбеђујемо нешто, па нешто се десило? Нешто сте и о томе причали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви некада да представник полиције на састанку нешто каже, јавили ми моји, неки, нешто се десило, или нисте?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам имао логику размишљања да се бавим својим послом, да извршим послове из своје надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је неспорно. Да ли сте чули ово што Вас питам, конкретно, Ви? Јесте чули да сада неко нешто тако каже, неки полицајац?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је хапсио тамо те извршиоце кривичних дела? Да ли је било неких дела? Кажете, дешавале су се самовоље, крађе, отимање, отуђивања и тако даље, ко је ту био надлежан за то? Да ли је била полиција надлежна за то, да ли је радила полиција тај свој део посла?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Та полиција зворничка, МУП-а, никада није могла то одрадити, јер је и снагама и људством била слабија. Значи, тај посао је предузела специјална јединица МУП-а и та специјална јединица МУП-а је одрађивала тај посао са том јединицом која је била присутна у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је та специјална јединица МУП-а?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То су јединице из Министарства унутрашњих послова Републике Српске, дошле на подручје општине Зворник, када су одређене, самовоља и одређене активности, пресретања, узбуњивања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па, то су дошли, знамо да су дошли, али касно су дошли. Него Вас питам, знамо када су они дошли, крајем јула, него, у мају и јуну, ко је радио те послове?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Скоро да није нико, неком снагом могао преузети ту функцију. Ко је могао да то уради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, Вас питам, да ли је радио или је хтео да ради, па није могао? То су две различите ствари.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можда је могао покушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је покушао, да ли Ви знате? Да ли је хапсио неко те паравојске или већ ко је радио те самовоље, злоупотребе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званично да је некога могао неко ухапсити и урадити, ја немам те информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли је неко хапсио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нити је то било могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких затвора званичних ту у Зворнику, да када се нешто деси, да неки човек иде у затвор?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није, у оквирима извршне власти, правосуђа, у оквиру суда, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио суд?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није радио?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки, да ли знате, која је то зграда «Новог извора» у Зворнику?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је зграда непосредно уз зграду општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има ту неки притвор, неки затвор?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Можда је био краткорочно или привремено, али званично неки притвор није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате, ипак је то у центру града, да ли је неко обезбеђивао ту зграду, ко је ту био смештен у тој згради «Нови извор»?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је зграда управа предузећа и она је непосредно у позадини Основног суда и за те податке ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да су ту били неки притвореници?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била војна полиција ту?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војна полиција је формирана касније у оквиру јединице, односно Зворничке бригаде, војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али до Зворничке, кажете, то је тек 02. јуна дошао Благојевић, па се формира бригада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није била војна полиција на нивоу општине Зворник формирана као самостална јединица, нити је могла бити формирана. То су све активности у оквиру МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су онда ти полицајци, кажете, полиција затајила. Ко су ти полицајци који су затајили? Да ли су то резервисти или редовна полиција?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Поред редовног активног састава припадника МУП-а, постоје и резервни састав полиције који се активира и они прелазе под команду јединствену и постају радници МУП-а. То је активни резервни састав МУП-а и резервни састав МУП-а у то време, цело време је био активиран током 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру полиције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесте и био је уредно попуњен, значи те спискове попуне јединице МУП-а су биле код нас савњиване.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада неко од представника полиције на тим састанцима подносио некакав извештај, ту дођу на Привремену владу па подносе извештај, шта се десило, у претходном периоду, од претходног састанка? Да ли се сећате тога? Помињали сте то у истрази, да су седмично извештаји неки разматрани и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја кажем, одржавани су одређени састанци по одређеним питањима, свако је из своје области требао да одговара за свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тачно и то тако треба да буде, али, да ли на тим састанцима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Али, али, али, ако командир станице полиције каже да није могао то да предузме, одређени шверц, радње, незаконите радње, каже, имали су човека у мојим редовима, ето, какав му је то одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу у извештају, шта се десило, па онда каже, нисам могао да спречим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Извршена крађа одрђене опреме претеране преко Дрине и онда ми кажемо, људи, може ли ово једном да дође у стање одговорности, стање контроле, може ли ово једном да се успостави, каже, па имали човека у нашим редовима, какав му је то одговор, за некога који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било нешто теже, убијање неко да су рекли да се десило, па да не могу да?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нису говорили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме су дужни да достављају извештај?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Они су били дужни вертикално својом линијом МУП-а да иду према врху Републике Српске, свом Министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када је рат, ту је проглашено ратно стање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хоризонтално, одређене податке ту је управо и био проблем. Што хоризонтална, вертикала, у односу на информације које су ишле према МУП-у и хоризонтално није било одређено одговорности, потчињености, да мора да одговара за оно што се десило на његовој територији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се потчињава МУП у рату, кажете овде, проглашено ратно стање, Ви сте били против тога и тако даље? Ко ме се МУП потчињава када је рат? Да ли Ви знате, Ви радите те послове?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Командир станице полиције по својој функцији улази и присуствује Привременој влади, састанку и одређени контакти Бранини са њима су били на неки начин обавеза сарађивања по одређеним питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има у рату полиција неке везе са војском, тако да Вас питам?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војска и полиција су одвојени и у рату и у миру. Одређену координацију никада не може овај да командује војском, овај полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када треба у ратним дејствима да учествује полиција?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Онда се мора издати наредба преко Министарства МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: По одређеним задацима координације учествује и добија задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда ту коме подређен, полиција војсци или војска полицији?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војска својом линијом, МУП својом линијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не долази до претпочињавања, нисте чули за тај термин'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не може ту да дође, то је сукоб интереса. Мислим да команда ратне јединице никада није могла да нареди МУП-у, нити МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је ратно дејство и када полиција учествује у ратним дејствима, ко је командант онда у току те ратне акције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Полиција никада није имала задатак од општине да има ратно дејство, полиција има задатак, првенствено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не од општине, него од војске када добије?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Што би војска издавала МУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја питам Вас, да ли Ви знате, да су некада полицајци учествовали у борбеним дејствима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Законско нормативно регулисање не познаје ту материју да бригада, војска команде може наредити јединицама МУП-а да учествује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ако учествују, ко командује, да ли то онда има двострука команда'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јединствена је команда по својој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војском командује бригада, а МУП-ом специјална јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, у истој борби, како могу да постоје два команданта, то Вас питам'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, одређеном координацијом задатака и активности, то се регулише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пали би Ви на испиту, али добро.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не знам како би то могло другачије бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ено га Закон о општенародној одбрани. Добро. Имате ли још нешто да нам кажете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, та Привремена влада, Ви сте били њен члан, колико је имала чланова та Влада? Колико чланова укупно је имала Привремена влада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ту су људи улазили по функцији, обично, значи председник Кризне владе био је председник скупштине, председник Извршног одбора, начелник МУП-а, секретар Секретаријата, односно начелник одсека. Касније, значи, по функцијама су људи улазили, зависно од тога, обично се Влада проширивала и за одређена лица из привредног живота, једноставно значи, за одређену сферу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми из тог периода, да ли знате, колико је чланова укупно било и на који начин су доношене одлуке?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У том моменту, могло је бити од пет до осам чланова.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На који начин је Привремена влада доносила одлуке? Да ли се то гласало, да ли је било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Обично је било размишљање, мишљење и ако је требало нешто закључивати, не знам у смислу неке наредбе, могло је да се напише, то је већ конкретан рад, а ово је правна ствар функционисање Владе у ратним условима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па, је ли та Привремена влада доносила одлуке већином гласова, или, на који начин?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, покушало се да се донесе то, консензусом, значи, гласањем, предлагањем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Гласањем? И на који начин онда доноси се одлука, да ли се сабере број гласова, ако се за нешто гласа или?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све они задаци који су регулисани, функционисање Владе у ратним условима и која Привремена влада добија инструкције, значи мора да испуњава своје обавезе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, у тим ратним условима није било неког гласања, него добијале су се неке инструкције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Више се ишло на спровођење одређених мера и задатака, него да неко има право да одређену меру доноси и да одлучује.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, од кога је та Привремена влада добијала инструкције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колио је могла да искоординира у сарадњи, значи са Привременом владом Републике Српске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Са Привременом владом Републике Српске?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, јер се Скупштина Републике Српске и одређена лица су могли да дају инструкције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесу то била обавезна упутства, обавезне инструкције?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Колико су могле да буду обавезне, могле су да се, колико могу бити спроводљиве, да се спроведе распоређивање, функционисање привреде, да се уведе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то ме даље не интересује. Реците ми у вези иселења из Козлука, на који начин је, да ли је Привремена влада неку одлуку донела или је добила неку обавезну инструкцију?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: За то конкретно, не може се ни одлучивати, гласати, јер су то одлуке које неко колективно тело може донети.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, на који начин, шта се у вези тога дешавало? То није била безначајна ствар, са подручја општине Зворник одлази хиљаду осамсто људи, колико је то већ било, на који начин је то одлучивано, аутобуси, финансије, како ће, шта ће, јел то била нека обавезна инструкција, донета одозго или како је до тога дошло?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако постоји инструкција онда се каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми конкретно у вези иселавања из Козлука, на који начин је то, да ли је била инструкција?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Није Вам то познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли је дошла инструкција да се то ради или је то на бази разговора добре воље, коју сам рекао на почетку, да ли је то била добра воља, интерес да се то одради или није. Да ли је била инструкција, није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте расправљали нешто на Привременој влади о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Уопште нисте расправљали у вези иселења Козлука?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Зашто о томе нисте причали, мислим, није ми јасно зашто о томе није причано на Привременој влади?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Што би се ми бавили тим проблемом, односно ја конкретно, када немам одређена задужења, нити учествујем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не питам Вас, него уопште цела Привремена влада, зашто о томе не дискутује?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је већ питање које је нелогично.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви морате, контекст одређеног догађаја из тог времена, Ви морате посматрати, лако је сада посматрати у нормалним околностима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја ништа не посматрам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Али ако неко каже да није сигуран, да жели да иде, Ви му морате пружити могућност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас, сачекајте мало, немојте да држите предавање.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је логика.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас директно питам на питање.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја бих желео Вама да кажем да се вратите хронолошки у време и догађаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Дешава се једна битна ствар на општини Зворник а ништа се о томе не расправља?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Је не могу да тврдим сада да је неко донео наредбу да се они иселе, прво то. Друго, не могу да тврдим, да ли су они пристали драговољно, ја немам трагова да је неко наредио, присилно иселио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја Вас ништа не питам да Ви тврдите или не тврдите. Питам Вас, како се то издешавало? Ви можете да одговорите.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Издешавало се тако, успоставите контролу, ред, сва лица која су лојална и поштују законе Републике Српске да се обезбеди ред и мир. Лица која желе из несигурности или било којих других разлога да напусте територију на којој живе, треба им то омогућити. Такве наредбе и упутства су могли да буду, једно упутство и предлог, а никако наредба. То нису наредбе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро. Значи у вези иселавања грађана Козлука, ништа се на Привременој влади није расправљало?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Таман посла да ми можемо одлучити судбину једног човека, хоће ли ту да живи или ће из својих личних безбедносних разлога да оде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, само мало, реците ми, једног момента сте рекли, причајући о том иселавању, да је то била нека виша политика. Да ли можете да објасните ту Вашу реченицу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Рекао сам Вам, док је био ЈНА, док је био корпус, док није било страдања и напуштања и страдања до 15. маја, ко је имао више могућности да гарантује сигурност, које су то снаге које су под контролом, којима се може командовати и руководити,

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало сачекајте, нисте разумели моје питање. Када сте износили свој исказ.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја не разумем питање у том смислу, како су они дошли у Лозницу, лагатори прешли у Мађарску, то није мој домен, ја о тој политици тог времена ја не могу да тврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Само мало тише.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није то мени било доступно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немојте да се нервирате, ја Вам постављам питања.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не желим ја да се нервирам, али само желим да онај ко се бави правосуђем да мора узрочно-последично, хронолошки, анализирати ствари у датим околностима, да ја знам колико је стигло у Мађарску.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немојте да ми одговарате на питања која Вам не постављам. Када сте износили свој исказ, једног момента сте дали нехотично, случајно рекли, везано за иселење Козлучана, да је то била нека виша политика, па је ли можете то да објасните?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја ћу поново поновити у три реченице. Жеља становништва које се налазило у дубини територије испољавало је одређену несигурност, мир и спокој му је нудио Тузлански корпус, са господином генералом Јанковићем. Оног момента када је извршено страдање и повлачење војске, Ви морате знати да се војска дефинитивно од 15. до 20. маја комплетно повлачи са простора Босне и Херцеговине. Који је субјекат могао да заштити и контролише простор у сукобљеним странама, према томе, идемо даље. Ако имате такву ситуацију, новостворену ситуацију, логично је да тамо где је становништво лојално, где рат и опредељење ортодоксно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, немојте више, нисте ми одговорили на питање, идемо даље. Реците ми, на тим седницама Привремене владе, где сте и Ви присуствовали као члан, ко је подносио извештај неки везано за ове паравојне формације о којима говорите, да ли је неко подносио неки извештај, везано за њихово деловање, присуство, наредбе и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мени то није познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ни то Вам није познато?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нити се ко смео у обрачун са њима упустити, да ли је када је власт на улици, када је власт у пушкама, у оружју.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте неке размене заробљених лица и тако даље. Реците ми, која су то лица била, да ли су то били цивили, ратни заробљеници, у униформама људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Дефиниција рата, каже, рат настаје онда када се политичким средствима, рат је наставак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не питам Вас дефиниције, реците ми.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Према томе, све ортодоксне снаге које се ставе у политику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли Ви чујете моје питање, чујете моје питање? Ја Вас питам, та заробљена лица, причали сте на питања председника већа о неким разменама и тако даље. Јесу ли то били ратни заробљеници, људи у униформама, или су били цивили? Каква је структура била тих заробљених?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када неко се нађе да учествује у одређеним активностима против другог народа, онда то народ каже, тражио белаја. Сви људи који су били разумни и паметни, који су се дистанцирали од сукоба или повлачили се, нису ортодоксно прихватили расплет политике оружаним средствима, били су безбедни и сигурни. Они који су ушли у сукоб, једне или друге политике, били су и себе су стављали у функцију страдања. Колико се одређено страдање могло контролисати, то су већ околности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, одговорите ми на питање, ти заробљеници, јесу били ратни или цивили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То су били цивили који су били наоружани и пружали су отпор. Обичан човек без отпора, није био разлог да буде приведен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кома су то пружали отпор, где је то било, да ли је било неке борбе, шта се ту дешавало?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ви знате, да се на једној страни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, везано за те заробљене људе, коме су они то пружали отпор, шта је то било, где сте им оружје одузели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако имате бежанију једног народа и другог народа, ако имате судбину народа у контравојним формацијама, онда зна се где су били, свако уз свој народ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми конкретне неке примере, кога су они нападали тим оружјем, па су им они одузимали оружје, па шта се то дешавало? Неки конкретан пример у вези једног заробљеника?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Организовани субјект народа нестаје, последњи војници муслиманске вероисповести, нације су задње своје регруте и скоро ни једног

нису више послали 1991. године у децембру, значи имате потпуно напуштање снага и регуларних субјеката заштите становништва. Улазите у сукоб, где се судбина препушта паравојним формацијама које су заиграле на том простору зла и једноставно, рекао сам Вам да у том моменту немате организовано подведено под контролу, стављено функционисање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, ја нисам добила одговор на питање. Само мало сачекајте, нећемо, то је дефиниција, то је из неких књига, ја не знам о чему причате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја Вас молим, ја сам бранилац и као адвокат ја молим да не вичемо на сведока.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У чему је Ваш проблем, ево ја као члан већа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не видим да сведок ремети ред или било шта.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја могу да завршим питање и да одговорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја само тражим да ми сведок одговори на питање.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: И војна лица која су имала код себе оружја, а у контакту страдања могу да се дође до података да се ради о лицима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете мало конкретније, само оно конкретно што се Вас пита, а не то у контексту и тако даље?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војске ЈНА нема, господо, после 15. маја у Босни и Херцеговини, да ли знате то? Да ли знате да после тога имају јединице које су остале на том простору више добровољно? Знате да у том простору нема више јединствене команде, да официри ЈНА могу добровољно да дођу и да буду или не могу? Знате господо да имате паравојне формације које улазе у сукоб, да су Муслимани у «зеленим береткама» у својој Армији БиХ, да се на другој страни наоружани народ приклоњава јединицама ЈНА и јединицама које долазе на то подручје и везују се за њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не знам шта више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, могу ја мало, конкретно неколико питања. Рекли сте да остајете при исказима које сте рекли пред истражитељима и пред истражним судијом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хагу сте рекли: и пре и након преузимања, сва власт и команда над територијалном одбраном и паравојском била је у рукама Марка Павловића. У пракси, упркос именовану Благојевића у команданта Војске Републике Српске за Зворник, Марко је још увек имао команду и сву власт над свим силама и снагама у Зворнику. Оваква ситуација била је све до краја јула, када су Марко и припадници паравојних групација ухапшени. Само Вас питам да ли је тачно ово што сте рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам то рекао и то сам покушао и претходно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово Вам нисам предочила. Упркос именовану Благојевића, да ли је остао Марко командант над свим силама и снагама, као што сте рекли пред истражитељима, то је моје питање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Мислим да је контекст превода силе и снаге, мисли се на појединце и оне који нису легализовани кроз јединице. Ту је у преводу

испало да је Марко био «бос број 1». Мислим, у контексту тога не може се рећи да је он био «бос број 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви ово рекли у Хагу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да је био Бог кога су сви морали слушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли рекли у Хагу да, иако је дошао Благојевић, да он остаје командант? Да ли је то тако било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам само код хашких истражитеља могао да будем конкретан, да контекст збивања догађаја да им пресликам и рекао сам да моја жеља, да се поента, сведок је само ако је то обавезно. Господине, Ви морате бити као сведок, јер сте редослед узрочно-последично и редослед одређених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то, питам Вас конкретно о овоме. Да ли је Марко, упркос именовану Благојевића био командант, то Вас питам, јесте или није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте рекли то у Хагу, то је следеће питање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је тако превод направљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то није тачно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јер ја сам Вама данас три пута рекао да контекст наредбодавца број 1 не постоји. Постоји одређена координација како у датом моменту да се снађеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били члан Ратног штаба Привремене владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам био члан Привремене владе и све функције обавезе у коју сам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били члан Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је функција Ратног штаба? Имамо одлуку овде, формиран је Ратни штаб 20. маја, значи, председник Привремене владе Бранко Грујић, Ратни штаб и има овде чланови, Бранко Грујић, Марко Павловић, Драган Обреновић, Милош Пантелић, Стеван Ивановић. Каква је улога тог Ратног штаба?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Улога Ратног штаба је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете, молим Вас, колега.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се свако из своје надлежности ангажује, спроведе и да се стабилизује стање. Да тај Марко Павловић испред штаба територијалне одбране, да Драган Обреновић испред команде своје јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, шта да ради Ратни штаб, конкретно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, да искоординира активности, да Секретаријат ради своје послове, МУП своје послове, да се покуша координацијом рада објединити комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради Ратни штаб 20. маја, када, кажете, 20. маја отишла Војска, да ли он сада преузима улогу војске, шта, ратовања?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Војска није отишла, јединице су напустиле простор, делови војске, а штабови и територијална одбрана и припадници штаба територијалних као органа, улазе у војску, а јединице територијалне одбране превод се у војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, шта ради Ратни штаб, ја Вас то питам, овај Ратни штаб?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Покушава да разреши и стабилизује ситуацију да свако у оквиру својих надлежности буде извршна и да се спроводи. Ја као секретар одбране нисам могао да, ја сам могао да извршим попуну, распоред људства, сравање људства, упут у војску, регрутовање, припадник МУП-а морао је да обезбеди комуникације, јавни ред и мир, да спроводи одлуке оне које су из његове надлежности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте у Хагу.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, ја нисам рекао у Хагу, ја сам то рекао хашким истражитељима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пардон, ја се извињавам, погрешила сам. Рекли сте хашким истражитељима, овде тако стоји, да Вам је Стево Радић рекао да је Марко Павловић пробао да преговара у вези са разменом затвореника, али да је није успео, да десет дана након тога, Коста Ерић ми је рекао да су ови људи убијени. Коста Ерић је нашао тело, мора да организује све за сахрањивање, Коста Ерић би звао доктора Станковића, који би извршио лекарски преглед тела. Да ли је тачно то? Коста Ерић је морао да ми подноси извештај једном недељно у вези са дужностима везаним за сахрањивање тела. Ја сам Вас малопре питала, везано за те извештаје Косте Ерића?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ми смо већ о томе причали, значи, Коста Ерић је руководио испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао да су ови људи убијени, што су били за размену спремни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Била је обавеза по упутствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао да су убијени, не шта је била обавеза, да ли Вам је рекао ово што овде пише пред истражитељима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Конкретно није ми никада могао да рекне где су убијени, где су пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не где су, него да ли је рекао да су убијени, као што сте овде изјавили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам изјавио да све те податке хашки истражитељи могу од њега добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али овде пише да сте Ви рекли да је Коста Вама рекао да су убијени и да је он нашао тело?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам рекао, ако су убијени, онда ће у евиденцији бити код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате доктора Станковића? Ко је тај доктор Станковић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је постојећи министар одбране Републике Србије и Црне Горе, садашњи министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га знали тада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је на том простору и био је у обавези да се појави већи број настрадалих лица, да се прикупе и да се изврши идентификација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га Ви лично виђали?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду или негде ван града?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На месту где се врши идентификација настрадалих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то место?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То је Ватрогасни дом Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А фабрика «Алхос», да ли је ту било нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Фабрика «Алхос» није никада била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту нису била тела?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није никада ни било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ватрогасни дом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ватрогасни је у улици Вука Караџића у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у граду?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се то?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Одатле се вршило прикупљање настрадалих лица и идентификација, ко су, шта су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овде у изјави Вашој, опет читам Вашу изјаву, значи није моја, Ваша изјава: после априла 1992. године, начелник полиције је био Маринко Василић. Да ли је то тачно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Маринко Василић је био први командир полиције је био Драган Спасојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас нешто молила.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Василић је био командир једно време, тачан период у мојој изјави не знам, не могу да тврдим, то су радници персонал МУП-а, СУП-а Зворник, могу да дају, од-до, докле је био. Имао је функцију командира станице полиције Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље изјава, каже: Брано Грујић је био свестан свих убистава и других ствари које су се дешавале у општини, обзиром да је био председник Привремене владе. Припадници полиције су му директно подносили извештаје.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Припадници су требали да поднесу извештај и логично је требало да буде извештај и ја лично мислим да одређене извештаје и одређене податке са терена је морао да има и био је свестан одређеног тренутка и кризе у којој смо се нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде каже, свестан свих убистава и других ствари?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Добро, свестан свих убистава, не знам како то може бити свестан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја не знам, ја Вам читам изјаву пред хашким истражитељима, не могу ја да знам, заиста. Да ли сте Ви то рекли тамо?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Могао је свесно да разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви рекли, јесте ли рекли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам свестан да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте свесни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да. Свест значи да си спознао да се нешто десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, чланови Привремене владе у Зворнику су често разговарали о притворским центрима, као што су Техничка школа Каракај и Челопек и шта да се ради са затвореницима и да ли да се они размењују. Били смо свесни да су паравојне групације тукле и на друге начине злостављале затворенике. Стога смо често разговарали, како би могли да заштитимо затворенике од паравојске. У вези са овим, нисмо дошли до било каквог решења.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се заштите од паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је та реченица последња, али ове претходне, јесте разговарали као чланови Привремене владе, често су разговарали о притворским центрима, каже овде и Челопек? Мало пре рекосте да не знате за Челопек? Овде сте рекли да сте разговарали на састанцима Привремене владе о притворском центру у Челопеку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Челопек је било место где су лица која су нађена у сукобима приведена и став Привремене владе је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који објекат у Челопеку?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дом културе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се о томе разговарало?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако се имају подаци да се са тим лицима поступа у складу са законом, нико не сме излазити из оквира закона и да се коректном односу према тим лицима поступи, размењивати их и предавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи знали сте да постоји тај центар, Дом културе Челопек?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сазна се да је то било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта кажете, на седници Владе, јесте сазнавали да је било тих убистава и тога?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ти подаци истог дана нису могли да буду расположиви, ако се сазна и дође се до података, да се то покушава спречити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се сазнало на крају да се нешто десило, па се покушавало да се спречи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сазна се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда даље ради, када се сазна?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, шта се ради? Ево, рекли смо да, слабост је МУП-а била у томе да ако није знао починиоце, да је требао околност страдања да идентификује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Привремена влада, Привремена влада, у њу улази и представник МУП-а. Шта ради Привремена влада, значи, то је највиши орган, сазна се и шта сте радили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Примера ради, он каже Привременој влади да није имао информације о том догађају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошла информација у Привремену владу без њега?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Дође до сазнања, одређеног момента касније, са терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да се то не сме дешавати, да се та лица која то учине, морају се идентификовати, то је колективни био став да се идентификација или околности морају успоставити. Ако се не може починиоци, бар да се околности из неког догађаја дефинишу и да не сме ти пропусти да се дешавају. То је једно разумно решење које се покушавало да се успостави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете овде, чланови Владе често разговарали о притворским центрима, овим и шта да се ради са затвореницима и да ли да се

размењују. Били смо свесни да су паравојне групације тукле и злостављале. Јесте разговарали о размени, на пример, на Привременој влади, ово што кажете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Сваки покушај, покушаје размене уколико нису могући да се остваре у датом моменту, да се са тим лицима поступи пребацаивањем на слободну територију, како се не би десило поново слични догађаји који су се испољавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слични којим догађајима у односу на које слични?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако сазнаш да је неко ушао негде и побио и рекао је, тај је и тај био, тај је убио овог, оног, онда си са њим без поступка ушао у обрачун. Да се то не деси, да се ствари морају каналисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте предузимали на Привременој влади, сазнате да у Челопеку се нешто десило и шта онда предузмете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Предузмемо, да полиција не зна за тај догађај да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предузмете, не разумем.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Предузмемо да се изврши санација и да се изврши идентификација, да се изврши похрањивање тих лица и да се убудуће предупреди ствари, да се морају знати околности, ако се не знају извршиоци, да се бар околности у којима се то десило, морају евидентирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То. Да ли сте после сазнавали да се опет тако нешто десило?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, предузимали сте мере да се изврши санација, сахрањивање лица и да се предупреди убудуће. Које су те мере које су ишле за тим да се предупреди, које су то мере које сте предузели?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако одређена лица МУП-а обезбеђују објекте или ко је извршио привођење лица, мора бити одговоран за њихово привођење и прослеђивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу одговарали ти одговорни?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, одговараће ако нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли јесу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У ком смислу мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, кажете, Ви сада предузимате мере да се предупреди следећи такав догађај, а ове сахраните ове што су убијени, ако сам добро схватила и сада следећи пут, чујете опет се деси, односно када се то деси, како предупређујете, којом одлуком, којом наредбом?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Лице, припадник, све је то било регулисано, лице, припадник војске подлеже органима војног тужилаштва, а лица МУП-а својом линијом подлежу линијом МУП-а да се са тим лицима у процедури њиховог даљег ангажовања у поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно мере, које сте Ви предузимали на Влади? Кажете, чули сте да су се десила убиства и издате наредбу да се сахране, да се изврши санација и да би предупредили да се следећи пут не деси, шта сте радили, конкретно?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Следећа конкретна мера је да лица која раде у МУП-у не могу да више то дозволе, зато је у МУП-у дошло до општег смењивања и нико се није задржао више од месец, два дана. Значи, очигледно морао се степен одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је био разлог да се смењују ти људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Што нису били задржани, што нису одрадили свој посао пар година, зашто су у таквој кризи односа морали да поднесу оставку и да напусте ту функцију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ивановићу, рекли сте да, тако доста уопштено, па нам пуно тога није јасно. Везано за ове информације од полицајца Милоша, нисам баш добро чуо презиме, оног полицајца који је завршио на крају у болници због шока, Милановића, да сте од њега чули да су неки појединци покушавали неовлашћено да изведу појединце, да су то припадници неких паравојних јединица које су ту повремено биле и тако даље. Да ли Вам је рекао које паравојне јединице или јединица? Не верујем да Вам је рекао баш људе, али можемо и о томе да причамо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: О појединачностима тих догађаја не могу да кажем, ако је његово виђење да је у одређеној смени су били људи доласком други дан на радно место, нема тих људи говорило, да он није апсолутно био у ситуацији да успостави контролу и да обавља своју функцију и ако је неко пред њим лично извршио стрељање и убиство, онда фактички то здрав разум није могао да поднесе и подлегао је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он то Вама рекао?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Па, јесте ми рекао, ја сам малопре рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је рекао, ко су ти људи, рекосте припадници неких паравојних јединица. Да ли Вам је рекао, којих? Да ли Вам је рекао Аркановци, «Бели орлови», Гогићевци, не знам ни ја који све тамо, како се зову, Жути. Да ли Вам је рекао или није рекао, само кратко?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли је на Влади било прича о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате шта за исељавање људи из Дивича?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли знам?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што за исељавање људи из Дивича?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да ли ја знам нешто?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да? Да ли Ви имате неких сазнања везано за исељавање људи из Дивича?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Људи из Дивича су желели да оду зато што су се плашили за своје животе. Марко Павловић и Брано Грујић и представници СУП-а су им наредили да предају своје оружје, да би заузврат, могли да добију слободан излаз из те области. Ја сада ово читам оно што сте Ви рекли истражитељима Хашког трибунала, то је евидентирано овде под тачком 9., која се зове Челопек. Да наставим даље да читам или Вас сада ово на нешто подсети?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Све територије које су биле у одређеном моменту ради сигурности и контрале, морале су да буду ускраћене за располагање наоружања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте, немојте уопштено, немојте уопштено. Рекли сте не знате ништа о Дивичу, ни о исељавању из Дивича. Ја Вам

ово прочитах као део Ваше изјаве, из које би се дало закључити да знате, па Вас сада питам поново, да ли знате, не знате, ако знате, шта знате?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Знамо да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви лично, Ви лично.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Одређену територију да је требало ставити у сферу безбедности на тај начин, да није наоружана, а људи ако желе да оду са тог подручја, из несигурности или било чега другог, могу да то ураде, као што је то наведено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јово Мијатовић је договорио све за њихов одлазак. Пазите ово, не знам шта се десило са овим људима. Није ми познато да су неки Муслимани били заробљени у Дому културе у Чelopeку. И онда, чуо сам од Косте Ерића који је пронашао неке лешеве, да су неки затвореници били мучени и убијени од стране Жућине јединице? Све је ово Ваша изјава, господине Ивановићу, све је то Ваша изјава хашким истражитељима, па Вас питам, јесте ли Ви то њима рекли или нисте рекли, о чему се ради? Зашто данас не говорите о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам рекао, да они послови на којима сам ја радио, али на пословима смештаја избеглог становништва из централних делова Босне и Херцеговине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је дан данас господине Ивановићу, јако ме занима. Немојте да нам причате о ономе што Вас не питам.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На тим пословима највише је радио Јово Мијатовић, то сам рекао и то стоји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На којим пословима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: На тим пословима смештаја и исељавања лица са подручја општине Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А везано за Дивич?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Везано за Дивич, то је било, значи у контексту ратних дешавања, значи људи не могу бити наоружани ако су на том простору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли отишли људи, људи из Дивича?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Јесу, отишли су, сви су отишли и сви су се вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ивановићу, слушајте сада ово: обавештени смо на седници Владе да су из Дивича звали да се дође на разговор код њих и отишао је командант штаба ТО, а када се вратио, рекао нам је да траже мештани да пређу на муслиманску територију, те је одређен Јово Мијатовић да то организује. Знате ко је то рекао? Нисте Ви то рекли, то нам је овде рекао господин Грујић у овој судници, тамо негде у новембру или почетком децембра.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сада не разумем ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумете? Каже, обавештени смо на седници Владе, а Ви сте члан Владе, он каже обавештени смо ми на седници Владе, да су људи из Дивича звали да се дође код њих на разговор и тако даље, па сада желим Ваш коментар?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Вероватно ако је изјава таква, да је био позив.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То он каже, па Вас питам да коментаришете, Ви кажете не знате ништа о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако каже, да је истина. Генерално знам околности, а одређене чињенице и те податке конкретно не знам. Ако је изјава била да су тражили, да су звали, онда што бих ја данас тврдио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли Вас је то евентуално подсетило на то да сте Ви сада заиста чули на тој седници Владе, хоћемо да проверимо да ли господин Грујић говори истину преко Вас, Ви сте члан Владе, можда ћемо звати све остале чланове, разумете? Јесте били на седници, да ли је било приче у том смислу, да схватите као неко подсећање?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако је он изјавио да је звато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били на некој седници где се причало о одласку Дивичана, на седници Владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Следећег дана ујутру видимо аутобусе и полицајац који је био у пратњи, рекао нам је да су их Муслимани вратили, па смо их нахранили. Види аутобусе са првог спрата, доле су паркирани на улици?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ко је то изјавио?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Исто господин Грујић, везано за Дивичане? Следећег дана у односу на овај дан када је била та прича на Влади.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није искључено да су лица која су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не, то је његово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Влада је потом одлучила да се они упуте у Тузлу, Влада је потом, исто он то каже? Колико сте Ви уопште били на седницама Владе, као члан Владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Није било потребе, ако није одређени проблем из мог домена да, можда нисам био ни позват, можда нисам учествовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли Вам што говори име Пејић, надимак Пеја?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Пејо је члан Арканове јединице која је била у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико њега знате из тих дешавања, из тог периода?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Био је кратко, био је два-три дана. Ја сам само видео човека који се зове тим именом, ко је, шта је, где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То, када сте га видели, када сте га видели последњи пут, када би то било?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Видео сам га у дешавању од 05. до 09. априла у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи, само тада, у мају месецу и јуну месецу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нису они више ни били присутни ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам што говори име Светозар Арсић, Андрић, пардон, Андрић?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Светозар Андрић је био командант бригаде, официр Војске Југославије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које бригаде?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Шеховићке бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шеховићка бригада. Команда, каже овако, команда СВ «Бирач»; да ли је то команда српске војске «Бирач», да ли се та бригада звала «Бирач», Бирачка бригада у Шеховићима или тако нешто?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Касније, он је био као командант бригаде на подручју општине Шеховића.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А тада, у то време'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У то време, док бригаде нису биле формиране, како се та његова јединица звала треба је тако третирати како је ту дато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него да ли Ви знате у том периоду, шта је он био? Ви сте ипак начелник Секретаријата за народну одбрану? За претпоставити је да ипак знате неке људе из војних структура?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Он није био на подручју моје општине, а ја сам имао надлежности на подручју моје општине. То је Бирач, то је општина Шеховићи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Бригада у Зворнику, бригада у Шеховићима?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Свака општина је касније из својих територијалних снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је однос две бригаде, Зворничке и Шеховићке'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: То су самосталне бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису једна другој, нема надређености у том смислу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Оне вертикално иду према својим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви евентуално имате каквих сазнања о условима, по наредби за услове под којима ће се људи исељавати?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било какве приче о томе на седницама Владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Услови и поступак исељавања нису били предмет колективног разматрања. Тада су морали сви бити упознати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви, господин «Марко Павловић» тада, сте у каквим односима, рекосте, били? Нисте један другом ни надређени, ни подређени, сваки је у свом ресору неком и чланови Владе?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Послови штаба територијалне одбране је људство, позадина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако, само ми то реците, нисте, вас двојица међусобно нисте ни у каквим односима надређености или подређености? Нико никоме не командује?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: У мирнодописким условима врши се попуна ратних јединица ЈНА.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли или нисте? Немојте, разумели смо то шта је Ваш задатак, али када смо већ код тога, да ли сте у том периоду Ви вршили било какву мобилизацију људи?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја сам на почетку рекао да организација није могла да се одвија, јер смо војну документацију предали у војни округ при избијању сукоба, да нисмо били у седиштима просторије и да је оно легализација постојећег стања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте могли, када сте могли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Званично мобилизација није извршена, проглашена је општа мобилизација, а мобилизација званично у априлу није извршена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте Ви лично са Вашим службама први пут мобилисали некога, када сте били у тој ситуацији да сте могли?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ми смо у наше се просторије вратили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте то, него, када сте могли, када сте стварно урадили нешто у том смислу?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Тада смо могли да видимо и распоред људства и да долазимо до наредбе спровођења попуне бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сећате ли се, када сте први пут мобилисали неке људе у неке јединице, тада?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Крајем јула месеца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Крајем јула?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Само још једно питање. Ви сте у једном моменту рекли: ми смо тражили да он, рекли сте то у контексту казивања о Марку Павловићу, да он више ради са јединицама и тако даље. Ја сам то тако себи евидентирао и Ви ме исправите ако грешим, ми смо тражили да он, ко ми?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ако је било речи о колективном органу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, Ви сте то рекли, само ми треба разјашњење, када сте рекли – ми смо тражили, шта сте мислили, ко то ми?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Координацију рада са јединицама на терену није могао вршити Секретаријат, значи, координацију рада требао је да обавља Марко Павловић унутар штаба, територијалне одбране и касније из бригада, са јединицама. Да је неке активности, везано то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко ми, ко ми, рекли сте, ми смо тражили да он, Марко Павловић, ради то и то. Питам Вас, ко то ми? Ви лично?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кризна влада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или Влада'

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Кризна влада, ратно председништво, како се када звало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На седницама Владе сте то тражили?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Па, само да завршимо сведока.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Једино би било целисходно да замолимо сведока да дође следећи пут, да дође на следеће саслушање, сутра или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра немамо заказано суђење, колега има обавезу.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Нека дође онда за месец дана, ја бих то предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји могућност у марту да дођете, пошто морате и сведока Јовића да.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема проблема, ту сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Зашто би то био проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и већ сте се Ви уморили и ми смо се уморили, добро. Мислим, мало неубичајено да сведока пред крај. У реду, пошто је сведок рекао да није проблем да дође, наравно, Ви ћете трошкове добити и за овај и за следећи пут. Ми смо заказали следећи претрес 08., 09. и 10. март. Да ли можете један од та три дана да дођете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто радим и други предмет, 08., односно 05. путујем, нисам у земљи и враћам се 09., значи, могу 10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само 10.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу 08. и 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко уместо Вас? Има ли неко да дође из Тужилаштва за 08. и 09.?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, онда не можемо без Тужιοца, како ћемо, онда 10. Да ли можете 10. да дођете?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Ја ћу доћи када Ви мене позовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо Вам саопштити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имате још двојицу, оне што сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, добро, па имамо ми и март цео, него сада због 08. и 09. онда та два термина нам, само 10. то је један дан, то је врло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја не могу то сада да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар нисте раније то покушали да сазнате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам, односно испланирали смо време. Међутим, испланирано је време по ранијем редоследу, дакле за март и тада је то био, тада нисам знао, међутим, сада када се уствари сабирају ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ту информацију, да ли има нека замена, да одржимо та три дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим није сврсисходно само један дан да судимо и то је у Палати правде. Онда да остане све за крај марта, за онај термин?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колега, заступник јавне тужбе вероватно није још видео у Тужилаштву да ли може неко да га замени или не, па да провери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, колега, када, ту смо сада сви, после то када се растуримо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да видим за два минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може, то је већ сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу ја сада само да питам, можеш ли ти да ме замениш, а мора и он да види редослед својих обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су једини термини у марту, онда нам остаје размак од два месеца од садашњег суђења до марта. Није у реду, колега, шта предлагете, реците, ја сада стварно не знам шта друго да кажем. Не може сада да види колега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има их пет заменика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ли неко други да дође?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је горе да не дође нико, па да дођемо сви па да одложимо, да дође сведок. Да ли можемо колега тако да оставимо, само та два дана да Вас неко замени?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се мене тиче може неко да замени, али да ли има ко, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, има, јер тог дана нема ни једно суђење осим овог у нашем већу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да кажем, тужилачки посао није само седење у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је већ испланирао, ми морамо да на пример обезбедимо безбедносне услове да идемо, идемо на пример на Косово, иде се у Приштину, иде се у Призрен и тако даље, не идем ја, на пример, али иде колега и он је обезбедио то и сада он нема суђење, али је већ заказао, предузимају се радње других органа и није у прилици човек да ме замени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није проблем да ми одложимо за 08., 09., 10. март, али замислите ако не дође, да дођу људи из Зворника а да не дође Тужилац?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Ради истека радног времена, данашњи главни претрес се прекида.

Констатује се да је сведок Ивановић Стеван изјавио да је вољан да дође у суд ради довршења свог исказа у марту месецу 2006. године.

Следећи главни претрес заказује се за 08., 09. и 10. март 2006. године са почетком у 9,30 часова у Палати правде, улица Савска 17-а, што је саопштено присутном сведоку Стевану Ивановићу уместо позива, па га на претрес не позивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нећемо сада ићи оним дипломатским путем, знате, преко суда Босне и Херцеговине, него Ви сада знате када треба да дођете.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Када долазим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08., 08. марта у 9,30 часова.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Палата правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одмах код железничке станице, ево објасниће Вам то, Палата правде.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Хајде, запиши ми то, молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ћете добити информацију. Колики су Вам трошкови данас доласка из Зворника и одласка назад и исхрана?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 410,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: 410,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пута два и трошкови исхране?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема, ништа нисам јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни ми, мораћемо и ми сада.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не треба трошкове, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове превоза?

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Не тражим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок не тражи трошкове превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да нам не дођете, да завршимо.

СВЕДОК СТЕВАН ИВАНОВИЋ: Нема разлога. Сплет околности, не можете да разумете, то је тешко разумети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и сведок Миле Јовић да уђе. За ону другу недељу крајем марта ћемо одредити, немамо сада времена, које ћемо сведоке, па ћете бити благовремено информисани. Добар дан. Ево, ја морам Вама сада да се извиним што је ето таква ситуација, сведочење јако дуго траје и нажалост, мораћемо да Вас позовемо за март месец. Нама сведок Ивановић има још мали део сведочења да заврши, па бисмо онда наставили са Вама. Да ли Вам одговара 09. или 10. март? Он ће доћи 08. марта да заврши сведочење.

СВЕДОК МИЛЕ ЈОВИЋ: Који је то дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У недељи? Среда је 08., 09. је четвртак, а петак је 10.

СВЕДОК МИЛЕ ЈОВИЋ: Може тај четвртак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09., добро.

Констатује се да је сведоку Јовић Милету саопштено да је потребно да дође у суд 09.03.2006. године у 9,30 часова, ради сведочења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То неће бити у овој згради, колегиница ће Вам објаснити. То ће бити у Палати правде близу железничке станице и аутобуске, Ви знате, је ли тако, Београд познајете? Добро. А за друге сведоке, значи за 10. ћемо написати допис, па ћете бити накнадно обавештени. Видећемо, можда ћу 08. још некога позвати, врло кратко нешто, Јовић ће доћи 09., а видећемо за 10. кога ћемо, обавестићемо. Трошкови данас.

СВЕДОК МИЛЕ ЈОВИЋ: У 10 сати, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пола десет. Ваши трошкови данас, колики су за долазак у суд? Колико Ви тражите? Да ли можемо идући пут за оба пута да Вам дамо? Хвала, хвала.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА